

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 5, ΑΘΗΝΑ 105 56

ΤΗΛ. 32 50 378 - 32 11 149 ΦΑΞ: 32 13 667

E-mail: elia@ath.forthnet.gr

www.elia.org.gr

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

1894-1948

Διευθυντής Γρηγόριος Ξενόπουλος

Τόμος 1 1894 – Τόμος 50 1943-1944

Περίοδος Γ΄ Τόμος 1 1945 – Τόμος 2 1946

Περίοδος Δ΄ Τόμος 1 1947 – Τόμος 2 1948

(22.925 σελίδες)

**Η παρούσα ψηφιακή έκδοση πραγματοποιήθηκε
με την οικονομική ενίσχυση του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
και του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
στο πλαίσιο του εορτασμού των 50 χρόνων από το θάνατο
του Γρηγορίου Ξενόπουλου.**

ΑΘΗΝΑ 2001

Ψηφιοποίηση

A.M.S. Μ. ΣΑΡΙΜΒΕΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.

1910

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

«Τέττειν ἄμα καὶ διδάσκειν»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. - ΤΟΜΟΣ 17^{ος}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθυντής και Εκδότης

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.		Σελ.
Άγιος ή Βλακία	184	Άποτελέσματα Μ. Διαγ. Μεταφρ. εκ του Γαλλικού	115
Άδαμαντες (οί) μετά 6 εικόνων	224,	Άποτελέσματα Μ. Διαγ. Μεταφρ. εκ του Γερμανικού	363
Άεραναύτης (δ) Πολόν, μετ' εικόνας	296	Άποτελέσματα Μ. Διαγ. προς σύνθεσιν Ποιήματος	243
ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ:		Άπρόσπτον (τό) Ξυνητήρι, μετά 3 γειοιογραφιών	397
Άεροπλάνον (τό)	6,	Άραπάκος (δ) και τό Καμηλοπούλακι, μετά 6 γειοιογραφιών	344
Άνθρωπιστική διαίτα	417	Άγυρών-Παλάτι	248,
Άποκομές	404	Βολίδες και Διάττοντες, μετ' εικόνας	23
Άπό μίαν λογοδοσίαν	406	Γαιδοφοι χάρισμα, μετά 9 γειοιογραφιών	93
Άπό τας Έπιθεωρήσεις	270	Γάτα (ή) τό ρανσόν και δ σκύλος, μετά 6 γειοιογραφιών	328
Άπό τό Ψυχασάββατον	127	Γιά κάτι άγριογούρουνα	184
Βανδαλισμός	244	Γιαννάκης (δ)	7
Γιαγά (ή) τής Διαπλάσεως, μετά 2 εικόνων	302	Δαιμονοπειράξι (ή)	398
Γυμναστική	183	Δέκα χρόνια	400
Είς τόν Κινηματογράφον	184	Δημοψήφισμα (τό) τών Ψευδωνύμων του 1910	331
Έλευθέρια (τά)	238	ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ:	
Έξοχή (ή) τών πτωχών παιδιών	279	118ος Διαγωνισμός (Δύσεων)	8
Έορτή (ή) τής Σημείας	367	119ος Διαγωνισμός (Διηγήματος) μετά 12 εικόνων	112
Έποχή (ή) τής έργασίας	334	120ος Διαγωνισμός (Δύσεων)	155
Ήμέραι κρίσεως	374	121ος Διαγωνισμός (Άσκήσεων)	187
Ή 5η Μαΐου	491	122ος Διαγωνισμός (Δύσεων)	291
Και τό χρόνου τώρα	163	123ος Διαγωνισμός (Άσκήσεων)	419
Καλό ταξίδι	247	ΙΑ' Διαγωνισμός Εεσπαθώματος	410
Καμύλα (ή)	86	Μικρός Διαγωνισμός Ζωγραφικής	171
Κομήται (οί)	79	Μικρός Διαγωνισμός Δευτών Δέσεων	47
Κυριακή άργία	60	Μικρός Διαγωνισμός Μεταφράσεως εκ του Γαλλικού	37
Μάης βροχούμενος	206	Μικρός Διαγωνισμός Μεταφράσεως εκ του Γερμανικού	147
Μελιτάτε	223	Μικρός Διαγωνισμός προς σύνθεσιν Ποιήματος	55
Μετά τήν σύγκρουσιν	198	Μικρός Διαγωνισμός Φωτογραφίας	391
Μία ελληνική δόξα	143	Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί, 148, 156, 164, 172,	
Μικρά επανάστασις	295	180, 188, 196, 204, 212, 220, 228, 236, 244, 252,	
Μικροί έρασιτέχναι	397	260, 268, 276, 283, 292, 300, 308, 316, 322, 340,	
Μπρίτς ! !	94	248, 356, 364, 372, 388, 496, 412, 420,	428
Νέα (τά) παγγύδια	33	Διά τας διακοπάς τών μικρών μας, μετά 7 εικόνων	197,
Νεαρός (ένας) έφευρέτης	391	Δραγάτσιον (τό) έν Αθήναις	299
Νέον έτος	43	Δρόμα (τό) τών Παθών εις τό Όμπερακιμερόκοον, μετ' εικόνας	405
Παγωτά (τά)	230	ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ:	
Πασχαλινή κάρτα	167	Έλένη Αύγερινου	7
Πέζλ (τό)	70	Α. Ε. Βαλάκος	91
«Πράτυπον μαθητοῦ»	351	Γεώργιος Ν. Γεωργόπουλος	243
Πώς έπεράσαμεν	51	Δανάη Κ. Δαναοῦ	248
Συνέχεια τής Άλλης	141	Παναγιώτης Κ. Κάτσαρις	55
Τράμ (τό) τής γειτονιάς μας	310	Ρένα Ι. Κονταρίνη	203
Φθινόπωρον	327	Κυανόλευκον Λόθαρον	256
Φίς-φίς	176	Χρήστος Κ. Νικηφοράκις	230
Φοίνικον (τό)	349	Άριάστη Ν. Νικολαΐδου	195
Φυσικά παγωτά	275	Βασιλική Νταμντοῦμη	267
Χαρά (ή) του Άι-Βασίλη	21	Ίωάννης Χ. Χέλμης	99
Χάριν περιεργείας	423	Εικών (ή) τής Διαπλάσεως	341
Χειμερναι Άθήναι	382	Είς τόν αντίβλάσκον του δοντοϊατροῦ, μετά 3 γειοιογραφιών	117
Χορός (δ) τών Ωρών	262	Εύσημα (τά) του 1909	67
ΑΑΗΘΕΙΑΙ	7, 60, 79, 86, 159, 198, 206, 257,	Εύτυχισμένο (ένα) παιδί	238
	269, 295, 302,	Εύχάριστα και άριστα	8
	393	Ήλιος (δ) και δ Άνεμος, κωμωδία μετά 4 εικόνων	189
Άληθινό παραμύθι, μετά 8 εικόνων	57	Θεμιστόκληον (τό) μετά 3 εικόνων	320
ΑΑΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ, 14, 27, 39,		Θεός (δ) άγαπᾷ τόν κλέφτη	80
47, 55, 67, 75, 83, 91, 99, 107, 115, 123, 131, 139,		Θερότης (ή) διαστέλλει, μετ' εικόνας	165
147, 155, 163, 171, 179, 187, 195, 203, 211, 219,		Θησαυροφυλάκιον (τό) μπάρμπα-Τσακάλη, μετά 12 γειοιογρ.	63
227, 235, 243, 251, 259, 267, 375, 283, 291, 299,		Θυμός και πιθαρχία	176
307, 315, 323, 331, 339, 347, 355, 363, 371, 379,		Καινούριον (τό) σπίτι του κ. Κοιλαρά, μετά 3 γειοιογραφιών	381
387, 395, 403, 411, 419,	427	Καλός (δ) Μαύρος, μετ' εικόνας	36
Άνδραγάθημα (τό) τών πονηκῶν, μετά 8 γειοιογραφιών	149	Κίβωτος (ή) του Νῶε, παραμύθι	381,
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ:		Κίνησις (ή) του Εεσπαθώματος μέχρι τής 31 Μαΐου	227
Άποτελέσματα 118ου Διαγωνισμοῦ (Δύσεων)	83	4η Κλήρωσις τών Δώρων του 1909	28
Άποτελέσματα 117ου Διαγωνισμοῦ (Άσκήσεων)	235	Κλήρωσις Εξαμερηκῆ	40
Άποτελέσματα 118ου Διαγωνισμοῦ (Δύσεων)	219	1η Κλήρωσις τών Δώρων του 1910	76
Άποτελέσματα 119ου Διαγωνισμοῦ (Διηγήματος) 307,	344	2α Κλήρωσις τών Δώρων του 1910	180
Άποτελέσματα Δημοψήφισματος του 1909	323	3η Κλήρωσις τών Δώρων του 1910	284
Άποτελέσματα Γ' Διαγωνισμοῦ Εεσπαθώματος	403	4η Κλήρωσις τών Δώρων του 1910	388
Άποτελέσματα Μ. Διαγωνισμοῦ Δευτών Δέσεων	131		

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἕως τὸ κατ'ἔσχατον παιδικῶν περιοδικῶν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ἕως ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ *Ἐσωτερικῆς: Ἔτησις... δρ. 8.— Ἐξάμηνος... > 4,50 Τρίμηνος... > 2,50	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ *Ἐξωτερικῆς: Ἔτησις φρ. κε. 10.— Ἐξάμηνος... > 5,50 Τρίμηνος... > 3.— Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦναι τὴν 1ην ἡμέραν μηνός.	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ *Ἐσωτερικῆς λ.κ. 28. *Ἐξωτερικῆς φρ. τρ. 8,70 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λ.κ. 25 (φρ. 0,25).
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879		ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ *Ὁδὸς Ἐθνεπίκου δρ. 88, παρὰ τὸ Βασιλικόν
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ		Ἔτος 32ον. — Ἀριθ. 1-2
Περίοδος Β' — Τόμος 17ος		Ἐν Ἀθήναις, 11 καὶ 18 Δεκεμβρίου 1909

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ
[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL]
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΡΟΜΑΝΙΤΣΕΛΩΝ
Τιάρκος καὶ Ζινέττα.

Παρατηρήσατε ποτὲ τὰ σμήνη ἐκεῖνα τῶν στρουθίων, τὰ ὅποια καίζουσαν χαρῶκα εἰς τοὺς ἐξοχικούς δρόμους τοὺς πλέον συχαζομένους, καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς θορυβώδεις ὁδοὺς τῶν πόλεων; Τριγυρίζου ἀφάτως, χοροπηδοῦν, τσιμποῦν, περτερίζου, κυνηγοῦνται καὶ κυλιόταν εἰς τὴν σκόνην καὶ εἰς τὸν ἕλιον. Ἡμερα, ἀλλὰ καὶ πρόνιμα, πετοῦν μακρὰν τὴν τελευταίαν στιγμὴν, ὅσας κινεῖς διαβάτης, ἢ κανὲν ἀμάξι πλησιάζει νὰ τὰ ἐνοχλήσῃ ἀλλὰ μόλις περάσῃ ὁ κίνδυνος, ἐπιστρέφου ἀμέσως νὰ λάβουσαν κατοχὴν τοῦ ἐδάφους, τὸ ὁποῖον τοῖς ἀνήκει.

Παρόμοια πρὸς τὰ χαρῶκα καὶ φλόγα αὐτὰ στρουθία, σμήνη παιδιῶν γαλλοκοχρῶων, με σγουρὰ μαλλιά, με φλογερά μάτια καὶ με κουρελιασμένα ἀλλὰ γραφικὰ φορέματα, ἐπαίξαν ἐπὶ τῆς λεωφόρου τῆς ἀγοῦσης εἰς Μόναχον, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κάθε στιγμὴν διήρχοντο στρατεύματα, περιπολίας καὶ ἔριπτοι ἀγγελιαφόροι.

Ἐβρισκόμεθα εἰς τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους 1805. Ὁ Μέγας Ναπολεὼν, ὁ ὁποῖος ἐντὸς τριῶν ἐβδομάδων εἶχε συντριφῆ πρὸ ὀλίγου στρατιᾶν ἐξ ὀδοῦ κοντὰ χιλιᾶδων ἀνδρῶν, ἀποτελουμένην ἀπὸ Ρώσους, Αὐστριακοὺς, Ἴταλοὺς καὶ Ἀγγλοὺς, εἶχεν ἐγκαταστήσῃ τὸ στραταρχεῖόν του εἰς τὸ Μόναχον.

Ἀμέσως, περίε τῆς πόλεως, εἶχον σχηματίσῃ τὸ στρατόπεδόν των ὅλοι οἱ ρομαντιστέλοι, οἱ ἀποίγανοι, οἱ βοημοί, — ταχυδακτυλουργοί, ἀρκουδιάριδες, μαϊμουδιάριδες, ποτοπόλαι, φιλικατζήδες, ἰδοντοβγάλται, χειρομάντις, μάγοι

προλέγοντες τὴν τύχην, κτλ. κτλ. — τοὺς ὁποῖους τὰ νικηφόρα γαλλικὰ στρατεύματα ἔσυρον ὀπισθὲν των.

Οἱ νομάδες αὐτοί, ἀνήκοντες εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, προέρχοντο ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν ἢ ἀπὸ τὸν Καύκασον, ἀνεγνωρίζοντο ἀμοιβαίως καὶ ὑπέκουον εἰς νόμους μυστηριώδεις, εἰς μίαν θέλησιν ἀγνωστον ἀλλὰ πραγματικὴν. Ὅλα ἐγίνοντο μετὰ τὴν καὶ παιθαρχίαν εἰς τὸ βοημικὸν στρατόπεδον. Μόλις ἐστάθμευε κάπου ὁ γαλλικὸς στρατός, ἀμέσως τὰ ἀμαξοβάντα, τὰ ἔζφα καὶ ἔλοι ἐκείνοι οἱ πλανόδιοι κωληταὶ μετὰ τὰ ἐμπόρεματά των, συνηθροίζοντο παρὰ τὰς πύλας τῶν πόλεων, καθ' ὅσον τὸ μήκος τῶν ἐξοχικῶν δρόμων, καὶ ἀπετέλουσαν ἐν εἶδος ἐμποροπανηγύρεως, ὅπου οἱ ἀναπαυόμενοι στρατιῶται ἤρχοντο νὰ διασκεδάσου.

Τὶ εὐτυχισμένη ζωὴ διὰ τὰναρίθμητα παιδιᾶ τῶν βοημῶν! Τὰ εἶδομεν παίζοντα φαιδρῶς ἐπὶ τῆς μεγάλης λεωφόρου, τῆς σιαζομένης ὑπὸ πέλωριων φυλλυρῶν καὶ ἀγοῦσης εἰς Μόναχον. Ἴσως τὰ ἀγορία ἐκεῖνα καὶ τὰ κο-

ριτσάκια δὲν ἔτρωγαν ἕλας τὰς ἡμέρας ἴσως μάλιστα νὰ ἔτρωγαν καὶ ξύλον ἀπὸ τὰ φεντικά των ἢ τοὺς γονεῖς των. Ἄλλ' αἱ μικραὶ αὐταὶ ἐνοχλήσεις ὀλίγην εἶχον σημασίαν ἀπέναντι τῆς χαρᾶς ποὺ ἐδοκίμαζαν καίζοντα τὸσον ὥρατα παιγνίδια ὑπὸ τὰ μεγάλα δένδρα τοῦ δρόμου, βλέποντα τοὺς λαμπροὺς χρυσοτολιστοὺς ἀξιώματικούς, οἱ ὅποιοι

«Ὁ Ναπολεὼν ἔσκιψε νὰ ἰδῇ τί συμβαίνει...»

Σελ. 309	324, 332, 340, 347, 355, 364, 372, 380, 387, 396, 404, 412, 420, 411,	428
6	Πουλιά (τὰ) τοῦ Ἀτ-Νικόλα	418
24	Πρόσκλησις τῆς Διαπλάσεως πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς	379
184	Πρὸς τὰ Ἑλληνοπούλα	390
43	Πρώτη (ἡ) ἡμέρα τοῦ Σχολαίου, μετὰ 2 εἰκόνας	373
352	Πῶς διασκεδάζει ὁ κύρ-σαλίκαρος, μετὰ 12 γελοιογραφιών	237
407	Πῶς ἐγελάσθησαν αἱ μέλισσαι, μετὰ 16 εἰκόνας	261
357	Πῶς κατασκευάζονται τὰ νομίσματα, μετὰ 2 εἰκόνας	205
128	Σαπουνόφουσκες, γηπιαῶν μετ' εἰκόνας	157
296	Σάν Μασσάδοι, μετ' εἰκόνας	287
393	Σαντικλέρ (ὁ) μετ' εἰκόνας	103
85	ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ (καὶ Παιδικῶν	
287	Πνεῦμα), 10, 26, 38, 46, 54, 66, 47, 82,	
80	90, 98, 106, 114, 122, 130, 138, 146, 154, 186,	
	194, 202, 210, 218, 226, 234, 242, 250, 258, 266,	
	274, 282, 290, 298, 306, 314, 322, 330, 338, 346,	
	354, 362, 370, 378, 386, 394, 402, 418,	426
	Στὴ θάλασσα (μετ' εἰκόνας)	383
	Στὸ κτήμα τῆς Κυρά-κουμπάρας, γηπιαῶν μετ' εἰκόνας	5
	ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ, μυθιστόρημα μετὰ 122 εἰκόνας	
	1, 17, 23, 41, 49, 61, 71, 77, 87, 95, 101, 109,	
	119, 125, 135, 144, 152, 161, 167, 173, 181, 192,	
	199, 207, 215, 221, 231, 239, 245, 253, 263, 271,	
	277, 285, 293, 303, 311, 316, 325, 333, 343, 349,	
	359, 365, 375, 383, 393, 399, 407, 415,	421
	Τιμωρία (ἡ) τῆς Σούζης.	20
	Τρεῖς (οἱ) κόρακες	150
	Φυτοφάγοι (οἱ)	352
	Φωτογράφος (ὁ) τῶν θηρίων, μετὰ 3 εἰκόνας.	413
	Χαρακτήρ (ὁ)	37
	Χαιρετισμοὶ τῶν μικρῶν Ἀποκρονησιῶν	291
	Χωρισμοὶ (ὁ) μετὰ 2 εἰκόνας	368
	Χωρισμοὶ (ὁ) τοῦ Λακπέτου, μετ' εἰκόνας, 141, 150, 158, 166,	175

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἀγκάθια (τ')	6	Δουλοῦδα τοῦ Χειμῶνος	43
Ἀκρογιαλινὸ σπιτάκι	157	Μαρτιάτικο	123
Ἀλφάβητο (τὸ) τῆς ἡμέρας	64	25 Μαρτίου	143
Ἄνθη (τὰ)	175	Μέλισσαι (ἡ)	238
Ἄνοιξις	206	Μονοπάτι (τὸ)	155
Ἄνθρωπος καὶ Τζιντζηραὶ (μῦθος)	80	Μπονιμάς (ὁ) τῆς κούκλας	32
Ἀπὸ τὸ παράθυρό μου	355	Νερό (τὸ) τῆς βούτσας	342
Ἀπρίλης	158	Νύκτα-Ἡμέρα	270
Ἀράπης καὶ Καμήλα	107	Νυκτερίδα καὶ Γάτος, μῦθος.	319
Ἀρκαῦδα καὶ Ἀλεπού	255	Ὄργωμα	104
Ἀστρολόγος	80	Πατραρχαβία	95
Αὐτός	255	Πεταλούδα	206
Βαρεμένο χόμα	367	Πολύπαθη πιτρίδα	75
Βροχὴ	295	Ποτάμι (τὸ)	377
Βάρια (τὰ)	302	Πρόσωπο (τὸ) α' ἢ προσοπίδα	109
Γάτα καὶ ποντικὸ (μῦθος)	363	Πλάτανος (ὁ) α' ἢ λεύκα	345
Γέρος καὶ διαβάτης (μῦθος)	398	Σκουλήκι καὶ Ἀλεπού	107
Γεωργός (ὁ) καὶ τὰ παιδιά του	223	Σκυλοδαγμασμένος (ὁ)	118
Γκιωνῆς (ὁ)	382	Σκύλος καὶ λύκος	183
Δαντέλλα (ἡ)	142	Σκύλος (ὁ) καὶ ὁ λαγός	183
Διάπλασις (ἡ)	128	Στὴ βουξή	406
Δίκτυα (τὰ)	287	Στὴ λίμνη	198
Διπλό κλάμα	69	Στὴν παλιὰ μου κούζλα	139
Δύο (οἱ) βάρβαροι	270	Τὴ εἶν' ἡ πατρίδα μας	86
Δύο (τὰ) τριαντάφυλλα	79	Τὴ θέλω	162
Ἐλτά (ἡ)	230	Τιμὸν (τὸ)	279
Εὐλογητό	251	Τὴ ὄρατο προῖον	214
Θάλασσα	198	Τοῖχος καὶ καρφί	339
Θεῖα (ἡ) Κοινωνία	165	Τραγοῦδι (τὸ) τῆς βελόνας, μετ' εἰκόνας	133
Θυμάρη (τὸ)	310	Τρυγητός (ὁ)	351
Καπνός (ὁ)	51	Φάρος (ὁ)	230
Καρδιοκτύπι	33	Φθινόπωρον	355
Καρυφύλλι (τὸ)	183	Χαίρε Παρθένε	127
Κόκκος σάρι	191	Χελιδνοφυλλὰ	214
Κοντὰ τῆ σόμπα	51	Χελόνα καὶ αἰτός	192
Κυνηγός καὶ λιοντάρι, (μῦθος)	392	Χριστόφωμο (τὸ)	24

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 675 εἰκόνας καὶ κομμάτια

διήρχοντο με κάλπασμόν, η παρακο- λουθοῦντα τούς ἀγγελιαφόρους τοῦ Ἀυ- τοκράτορος καὶ τὰς συχνὰς περιουσίας.
Μεταξὺ τῶν παιδίων αὐτῶν ὑπῆρχον δύο, τὰ ὁποῖα ἐξήσκουν μίαν γοητείαν, μίαν κυριαρχίαν ἀναμισθότητον ἐπὶ ὄλων τῶν ἄλλων.

Τὸ ἐν ἦτο ἀγοράκι, δέκα ὥς ἐνδεκα ἐτῶν, ὀνομαζόμενον Τιάρκος· τὸ ἄλλο ἦτο κοριτσάκι σχεδὸν τῆς αὐτῆς ἡλι- κίας, ὀνομαζόμενον Ζινέττα.

Ὁ Τιάρκος καὶ ἡ Ζινέττα δὲν ἦσαν ἀδελφια ἔθερωρουντο ὅμως ὡς τοιαῦτα, διότι καὶ οἱ δύο ἐζῶσαν μαζί εἰς τὸ μέγαν ἀμαξόσπιτον τοῦ βοημοῦ Βοδόγ.

Ὁ Τιάρκος ἦτο ὑψηλός, λεπτός, νευρώδης, εὐρωστός. Τὰ μάτια του μαῦ- ρα βελουδάτ'· τὸ δέρμα του βαθυμε- λάχροινεν τὰ μαλλιά του ὀλόσυρα. Προφάνως κατήγετο ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν, ὅπως ἄλλως τε οἱ περισσότεροι τῶν βοημῶν.

Ἡ Ζινέττα ἀπεναντίας ἦτο ξανθὴ γλανοματά· ἐπὶ τὴν λευκὴν τῆς ἐπιδερμίδα διεκρί- νετο τὸ δίκτυον τῶν κυκλῶν τῆς φλεβῶν, καὶ μία θαυμασία, ἀ- πιστεύτως ὀρατά χρυσὴ κόμη ἐστόλιζε τὸ κεφαλακί τῆς ὡς μὲ λαμπρὸν φωτοστέφανον.

Βλέπων κανεὶς τὸ ὄρατον κο- ριτσάκι, ἀπορούσε πῶς καὶ ἀπὸ ποίαν συμπτῶσιν τὸ ἄβρῖν αὐτὸ ἀνθος τοῦ Βορρᾶ εὐρίσκειτο μέσα εἰς τὴν οἰκογένειαν ἐκείνην τῶν Μεσημβρινῶν, τῶν μαυρισμένων ἀπὸ τοὺς φλογεροὺς ἡλίους τῶν Ἰσπανικῶν βουνῶν.

Διὰ τὴν ἐξηγήσωμεν, ἂς ἀκολου- θήσωμεν τὰ δύο παῖδια, τὰ ὁποῖα, ὅταν ἤλθον ἢ ὄρα τῆς ἀναπαύσεως, ἀφῆκαν τὸ παιγνίδι, ἐδέχθησαν τοὺς εὐλαβεῖς χαιρετισμοὺς τῶν συντρόφων τῶν καὶ διεθυθῶθησαν πρὸς τὴν ἀμαξάν, ἣ ὁποῖα τοὺς ἐχρησίμευεν ὡς κατοικία.

Ἡ ἀμαξά αὐτῆ, τοποθετημένη εἰς τὸ κέντρον τοῦ στρατοπέδου, ἦτο μεγάλη, ἐπιβλητικὴ, καὶ πολὺ πλέον ἀνετός ἀπὸ τὰ κοινὰ ἀμάξια, τὰ σκεπασμένα μὲ πανία, τὰ ὁποῖα συνωστίζαντο τριγύρω τῆς.

Βαμμένη μὲ κόκκινον χρῶμα βαθύ, ἢ τροχοφόρος οἰκία εἶχε μῆκος δεκα- πέντε τουλάχιστον μέτρων, εἰς δὲ τὰ τοιχώματά τῆς ἠνοιγόnton τέσσαρα μι- κρὰ παράθυρα, μὲ παραθυρόφυλλα στο- λισμένα διὰ παραπετασμάτων. Εἰς τὸ ἐπισθεν μέρος, ἕνας ἐξώστῆς τὴν ἐμα- γάλωνεν ἀκόμη. Τέσσαρα πελώρια ἀ- λογά ἐσύρον τὴν μεγαλοκρητὴ ἀμαξάν, ἐντὸς τῆς ὁποίας τρία χωριστὰ δωμά- τια ἐσχηματίζοντο διὰ ὑλοτοίχων.

Ἄς εἰπωμεν ἀμέσως, ὅτι ἡ τροχο- φόρος αὐτῆ οἰκία ἦτο τὸ κινητὸν ἀνά-

κτορον τοῦ βασιλέως τῶν βοημῶν. Διότι ὑπὸ τὴν πομπώδη αὐτὴν τίτλον ἦτο γνω- στὸς ὁ Βοδόγ, ὁ ἀφέντης τοῦ Τιάρκου καὶ τῆς Ζινέττας.

Ἦθθεν ἐδόθη ὁ τίτλος καὶ ἡ βασιλικὴ ἰσχύς εἰς τὴν γέροντα ρομανιτέστον; Ὅσα ἦτο δύσκολον τὸ ἐξηγήσωμεν, διότι τὰ νόμιμα καὶ τὰ ἔθιμα, τὰ ὁποῖα κυβερνοῦν τοὺς παραδόξους αὐτοὺς νο- μάδας, εἶνε ὀλίγον γνωστὰ. Τὸ μόνον βέβαιον ἦτο, ὅτι ὁ πατριάρχης αὐτὸς ἐξήσκει ἀδιαφιλονίκητον ἐξουσίαν ἐφ' ὅλης τῆς φυλῆς. Ὅλοι, ἀπὸ τοῦ ἀγριώ- τέρου δαμαστοῦ τῶν ἄρκτων, μέχρι τῆς γραίας Κάρμεν, τῆς χαρτορρίχτρας, τῆ ὀμίλου μὲ σεβασμὸν καὶ ἐξτελοῦν ἀ- συζητητὴ καὶ τὰς παραμικροτέρας του διαταγὰς.

Ἄλλ' ἰδοῦ ὁ βασιλεὺς Βογῶδ, σπη- ριζόμενος ραθύμως εἰς τὴν κλίμακα τῆς ἀμάξης καὶ κακνίζων τὴν πίκαν του εἰς τὴν γαλήνην τῆς ἐσπέρας, ἐν ᾧ

νον φορᾶν πίπτον ἐπάνω του, διὰ τὰ ἐν- νοήση εὐθὺς πῶς ὁ ἀνθρώπος ἐκείνος κατώρθετο νὰ ἔχη τίσση ἰσχύον ἐπὶ τῶν ἄλλων! Τὸ βλέμμα του, ἀγαθὸν ἐναλλ- λάξ καὶ φοβερόν, ἐτρούπουσεν, ἐμαγνί- τισεν. Οἱ ὀφθαλμοὶ ἐκείνοι εἶχον μείνη νεοί· ὁ Βογῶδ ὅμως ἦτο γέρον, πολὺ γέρον. Οἱ βοημοὶ ἔλεγαν ὅτι θὰ ἦτο τουλάχιστον ἑκατὸν ἐτῶν, καὶ αὐτὸς ὁ ὀρύλλος ἐπηύξανε ἀκόμη τὴν σεβασμὸν, τὸν ὁποῖον ἐτρέφον ὄλοι πρὸς τὴν βα- σιλείαν του.

Ἐνῶ ἐκάπιζε, βυθισμένος εἰς τοὺς ρεμβασμούς του, δύο ἢ τρεῖς ἀτσιγγανοί, ὑπηρεταί του, ὑπήκοοί του, ὑπουργοὶ του, — ἀπ' ὅλα ἦσαν συγχρόνως, — ἔ- στρωναν τὸ τραπέζι πρὸ τῆς ἀμάξης σιωπηλοί, ἀρού καὶ ὁ κύριος τῶν δὲν ὀμιλοῦσε, καὶ ἦσαν ἐτοιμοὶ νὰ ἐκτελέ- σουν τὰς διαταγὰς του.

Ὅταν ὁ γηραιὸς ρομανιτέστος εἶδε τὸν Τιάρκον καὶ τὴν Ζινέτταν ἐρχομέ- νους πρὸς αὐτόν, ἡ μορφή του ἐρωτίσθη ἀπὸ καλοκάγαθον μειδιμα, καὶ τοὺς ὑπεδέχθη μὲ τρυφερότητα, ἐνῶ ἐκείνοι τὸν ἐ- χαιρετήσαν μὲ σεβασμὸν.

— Λοιπὸν, παῖδιά, πῶς πῆγε ἡ μέρα; Ἐπαίζατε, ἐτρέξατε, ἐδιασκε- δάσατε καλά;

— Μάλιστα ἀφέντη, ἀπεκρί- θη ὁ Τιάρκος, μὲ τὸ πρόσωπον κόκκινον καὶ ἀπαστράπτον ἀπὸ χαρὰν ἔπαίξαμε μὲ τὰ παῖδια ἕνα σωρὸν παιγνίδια, καὶ εἴ- δαμε τὸν στρατάρχην Νεῦ ποῦ ἐπεροῦσε μὲ ὄλο του τὸ ἐπιτε- λεῖο.

— Τί ὄρατ'α τοῦ ἦταν! ἐξηκολού- θησεν ἡ Ζινέττα... Μερικοὶ εἶχαν στὰ καπέλλα τοὺς πτερὰ μεγάλα σὰν τὸ μπράτσου μου, καὶ τάλουγα χοροπηδοῦσαν, καὶ τὰ σταθία κτυποῦσαν εἰς σέλλες...

Ὁ βασιλεὺς Βογῶδ ἀπελάμβανε τὴν χαρὰν τῶν παιδίων, ἐνῶ αὐτὰ ἐξηκο- λούθουν νὰ τῶ διεγούνηται τὰς περιπε- τείας τοῦ ἀπογευμάτου τῶν.

— Τελοσπάντων! τοὺς εἶπεν ὕστε- ρα δὲν ξεύρω τί σὰς ἐτοιμάζει, μικρὰ μου, τὸ μέλλον μῶ φαίνεται ὅμως πῶς θὰ θυμάσθῃ πάντα μ' εὐχάριστῆς τὸν καιρὸ ποῦ ζῆσατε κοντὰ ἐπὶ γέρο- Βοδόγ.

— Ναι, ἀφέντη! ἀπεκρίθησαν συγ- χρόνως οἱ μικροί, ἀσπαζόμενοι καθεὶς ἀπὸ μίαν χεῖρα τοῦ βασιλέως.

Ὅσα ἦτο πραγματικῶς δύσκολον νὰ γίνῃ ζωὴ εὐτυχιστέρας, ἀπὸ ἐκείνην ποῦ ἔκαμνεν εἰς τὸν Τιάρκον καὶ τὴν Ζι- νέτταν ὁ γέρον Βοδόγ, ὁ ὁποῖος ἐντού- τοις δὲν ἦτο πατέρας τῶν. Ὅχι, ὁ Βο- δογ δὲν εἶχε νυμφεῖθῃ ποτὲ ἀλλὰ κατὰ τὴν βοημικὴν συνήθειαν, εἶχεν ἀγο- ράση ἢ ἀναδεχθῆ τίς οἶδεν ἀπὸ ποιοῦς γο-

«Ὁ Τιάρκος καὶ ἡ Ζινέττα...» (Σελ. 2, στ. α').

ὄλοι γύρω του ἐτοιμάζουν τὸ δεῖκνον· εἶνε κατ'ἀλληλος ἡ στιγμή διὰ τὴν κά- μωμεν τὴν γνωριμίαν του.

Ὁ βασιλεὺς εἶνε θαυμασὸς γέρον, ὑψηλὸ ἀναστήματος καὶ ὑπερῆφάνου παραστατικοῦ. Μὲ τὸ λεπτόν του πρό- σωπον, ἐξαφανιζόμενον ὑπὸ τὰ κύματα χιονολεύκου γενειάδος, μὲ τὰ σπάνια κινημάτά του, τὰ πλήρη εὐγενείας πρα- γματικῆς, ἔκαμνεν ἐντύπωσιν ἀληθινοῦ ἡγεμόνος. Καὶ ὅμως δὲν ἐφορούσεν οὔτε λαμπρὰν στολήν, οὔτε μεγαλοκρητὴ μανδύαν. Ἀπεναντίας ἦτο τυλιγμένος εἰς παλῆρρον σακί, ἀλλὰ μὲ κόσην χάριν, μὲ πόσον μεγαλεῖον! Πλατύτατος μαν- δύας, ξεφτισμένος ἀπὸ κᾶτω, ἐπιπτε μὲ πτυχὰς ἀρμονικὰς δλόγυρα εἰς τὸ ἰσχύον καὶ μάλις κυρτόμενον σῶμα.

Κι' ἐπὶ τῆς μακρᾶς λευκῆς κόμης ἦτο φορεμὸν ἀφελῶς πελώριον μαλακὸν καπέλον στακτηρόν, τοῦ ὁποῖου τὰ χεί- λη, καταβασμένα εἰς τὸ μέτωπον, ἀ- πέκρυπτον ἐν μέρει τὴν ἀστρατὴν τῶν ψυχρῶν καὶ διαπεραστικῶν του ὀμμάτων.

Ὡ, ἐκεῖνο τὸ βλέμμα τοῦ Βογῶδ! Ἦρκει νὰ τὸ αἰσθάνῃ κανεὶς μίαν μέ-

νεῖς βαρβάρους τὰ δύο ἐκεῖνα παῖδια, τὰ ὁποῖα ἐσύρε μαζί του εἰς τοὺς δρόμους.

Ἦτο ὁ ἀπόλυτος καὶ ἀνεξέλεγκτος κύριος τῶν, ἀλλὰ κύριος τοῦ ὁποῖου ἡ ἐξουσία ἠσκήτο πάντοτε μελιχρῶς καὶ εὐσεγετικῶς.

Ὁ Τιάρκος λοιπὸν καὶ ἡ Ζινέττα δὲν εἶχον γνωρίση ποτὲ τοὺς γονεῖς τῶν. Ἀπὸ τῆς τρυφερότερης τῶν ἡλι- κίας εἶχον συνηθίσῃ νάγακούν καὶ νὰ πῆδωνται τὴν καλὴν ἐκείνον ἀφέντην, τὴν ὁποῖον ἡ καλὴ τῶν τύχη τοῖς εἶχε δώσει.

Χάρις εἰς αὐτόν, κατεῖχον μεταξὺ τῶν ἀναριθμητῶν παι- διῶν τῆς φυλῆς, θέ- σιν ἐξαιρετικὴν προ- νομιούχον. Ἦσαν ἀπληλαγμένοι τῶν τραγῶν κάποτε ἔρ- γαστῶν, τὰς ὁποίας ἐξτελοῦν οἱ μεγα- λήτεροί τῶν, κανεὶς δὲ ἀπὸ τοὺς ἀτσιγ- γάνους, οὔτε ἀνδρας οὔτε γυναῖκα, μο- λοντέ συγγένετα καὶ συστηματικῶς ἐ- δερναν καὶ κακομετεχειρίζοντο τὰ ἄλλα παῖδια, δὲν θὰ ἐτολμούσε νὰ ἐγγίση τοὺς εὐνοουμένους τοῦ βασιλέως.

Διὰ τὸν Τιάρκον καὶ τὴν Ζινέτταν, ὁ βασιλεὺς Βοδόγ ἦτο ἐν ὑπερφυσικόν, εἶδος θεοῦ, τὴν ὁποῖον ἐλάτρευον, ἀλλὰ καὶ τοῦ ὁποῖου ἐτρέμον τὴν ὀργήν. Τοῦτο δὲ διότι τὸν εἶχον ἴση εἰς πολλὰς περιστάσεις νὰ κάμνῃ χρῆσιν τῆς ἐξου- σίας του. Τὸν εἶδον νάπονεμὴ δικαιο- σύνην εἰς τὰ μέλη τῆς φυλῆς, ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ ὕλλινου ἐξώστου του, νὰ τι- μαρῆ ἐκείνους ἐκ τῶν ὑπηρετῶν του, οἱ ὁποῖοι εἶχον παραβῆ τὰ νόμιμα ἢ τὰς διαταγὰς του.

Ὅλοι ἐκυπτον τὴν κεφαλὴν ἐνώπιόν του, ὄλοι, καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ ἀγριὸς Καμάνιος ὁ ὁποῖος ἦτο τόσον δυνατός, ὥστε ἐσκαζε τὸ πέταλον μὲ τὰ δύο του δάκτυλα κ' ἐσήκωνεν εἰς τὴν ράχιν του ὀλόκληρον ἀμάξι. Ὁ Νόρας, ὁ κοζάκος μὲ τὴν ζωῶδη κεφαλὴν, ὁ ὁποῖος ἐσκα- ζεν ἄλογον μεταξὺ τῶν κνημῶν του, ἐτρέμαν ὡς φύλλον τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ Βοδόγ, τιμωρῶν κάποιον τοῦ σφέλιμα, εἶχεν ἐγγίση μὲ τὴν ράβδον του τοὺς ἰσχυροὺς τοῦ ὄμου.

Ἄλλ' ἂν οἱ θυμοὶ τοῦ βασιλέως ἦσαν φοβεροί, ἂν ἀπαιτοῦσε κ' ἐπετύγγανεν ἀπὸ τὸ παράδοχον ἐκεῖνο συνουλίεσμα ἀγριανθρώπων κτηνωδῶν ἀπόλυτον ὑ- πακοήν, ἤξυρεν ὅμως νὰ δείχνεται ἡ- μερος, γλυκὺς, ἀγαθός, πατρικός, φι-

λόστοργος πρὸς ὄλα τὰ μέλη τῆς με- γάλῆς του οἰκογενείας.

Ὅσακις ἠθῆνεσι κανεὶς βοημὸς, ὁ βασιλεὺς διέτριβε παρὰ τὸ προσκεφά- λαιόν του, καὶ ἐπὶ ὀλόκληρα ἡμεροῦ- κτῖα τῶ ἐπιδαφίλευε τοὺς θησαυροὺς τῆς ἐπιστήμης του. Διότι ὁ Βοδόγ ἐγνωρίζε καλλίτερα ἀπὸ οἰσνηότετε ἰατροὺν νὰ θεραπεύη μὲ βότανα. Ἦτο σοφὸς καθ'

«Λοιπὸν, παῖδιά, πῶς πῆγε ἡ μέρα ;» (Σελ. 2, στ. γ').

ὄλα, ἀπορούσε δὲ κανεὶς ποτε καὶ πῶς ὁ νομάς αὐτὸς ἠμύρρεσε ν' ἀπο- κτήσῃ τόσας γνώ- σεις.

Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἡ ζωὴ του ὑπῆρξεν ἤδη πολὺ μακρὰ καὶ ἔτι, κατὰ τὴν μυστηριώδη του νε- ὄτητα, ὁ βασιλεὺς εἶχε τὰς πόλεις, ὅπου, καθὼς ἔλεγαν, εἶ- χε καταλάβῃ θέ- σεις ὑψηλὰς.

Ὁ Βοδόγ λοι- πὸν ἦτο ἰατρὸς ἐπὶ πλέον ἐγνωρίζε τὰ μέλλοντα, καὶ οὐ-

δέποτε εἶχε διαψευθῆ πρόρρησις του. Κανεὶς δὲν ἐτολμούσε νὰ εἰπῇ ψεύδος ἐνώπιόν του, διότι τὸ διαπεραστικόν του βλέμμα, τὸ ὁποῖο ἀνεγίνωσκεν εἰς τὰς ψυχὰς ὡς εἰς βιβλίον, ἔβλεπε πάντοτε καθαρώς τὴν ἀλήθειαν.

Εἰς ἓν του νεῦμα, οἱ πεντήκοντα βο- ημοί, οἱ ὁποῖοι τὸν ἠκολούθουν, ἦσαν ἔτοιμοι νὰ φουεψ- θοῦν δι' ἀγάκην του. Ἄλλ' ἡ ἰσχύς του δὲν περιωρίζετο μ- νον εἰς τὰ μέλη τῆς φυλῆς, τὴν ὁ- ποῖαν βλέπομεν συ- νηθροισμένην ὀλό- γυρά του ἐξετεί- νετο διὰ μυστηρι- ωδῶν διακλαδῶ- σων εἰς ὀλόκληρον τὴν οἰκουμένην!

Ὁ Βοδόγ ἦτο ὁ ἀρχηγός ὄλων τῶν νομάδων, οἱ ὁποῖοι διασχίζοντο διακά- τας πόλεις. Τὸν ἀνεγνω- ρίζαν εἰς τὸ Παρίσι ὅπως καὶ εἰς τὴν Βιέννην· εἰς τὴν Μα- δρίτην ὅπως καὶ εἰς τὸ Βερολίνον. Αἱ διαταγαὶ του διεβιάζοντο ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν κ' ἐφθάναν πάντοτε εἰς τὸν πρὸς ἓν δρόμον.

Τοιοῦτος ὁ παράδοχος αὐτὸς ἀνθρω- πος, ὁ ἄνευ στέμματος καὶ χώρας βα- ἤδη νὰ διασκεδάσῃ μὲ τὰ γυμνάσματα ἐνός ἵππου τοὺς φιλοθεάμονας, τοὺς συνθηροισμένους εἰς τὴν πλατεῖαν ἐνός χωρίου.

Ἐνῶ ὁ Τιάρκος κατεγίνετο ἐξω μὲ τὴν ἀγέλην, ποτε ἔδηγων αὐτὴν εἰς τὴν βοσκήν, ποτε βοσθῶν τὸν Βοδόγ εἰς τὴν

σιλεύς, ἀλλ' ἰσχυρότερος πολλῶν ἐ- στεμμένων ἡγεμόνων, διότι ἡ ἰσχύς του ἀπέρρεεν ἀπὸ τὴν ἰδίαν του προσωπικό- τητα.

Τώρα ποῦ ἐγνωρίσαμεν τὸν Βοδόγ, ἐγνωρίσαμεν πλέον πόσον εὐτυχῆ ἦσαν τὰ δύο παῖδια, τὰ ὁποῖα εἶχον τὴν τύχην νὰ εὐρουν παρόμοιον κύριον καὶ νὰ ζούν ὑπὸ τὴν προστασίαν του. Ὁ Τιάρκος καὶ ἡ Ζινέττα ἔθεωροῦντο εἰς τὸ βοημι- κὸν στρατόπεδον σχεδὸν ὡς βασιλόκου- λα. Τὰ ἐσέβοντο καὶ τὰ ἠγάπων ὄλοι. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς, ὅτι τὰ κρονομιούχα παῖδια ἐπαυφελούnton τῆς θέσεώς των, διὰ τὴν μὴ κάμνουν τί- ποτε καὶ νὰ περοῦν τὸν καιρὸν των μὲ παιγνίδια.

Τὸ τοιοῦτον θὰ ἦτο ἀπαράδεκτον εἰς τὸ βοημικὸν στρατόπεδον, ὅπου ὄλοι εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ ἐργάζωνται. Το- σον λοιπὸν ὁ Τιάρκος ζῶν καὶ ἡ Ζι- νέττα εἶχον τὸ ἐπάγγελμα, τὸ ὁποῖον τοῖς ἐδίδασκεν ὁ Βοδόγ.

Ὁ μικρὸς εἶχε μάθη κατ' ἀρχὰς νὰ ὀ- δηγῆ πρὸς βοσκήν τοὺς ἵππους, ἐκ τῶν ὁποῖων ὁ βασιλεὺς εἶχε πάντοτε μίαν ἀγέλην περίξ τοῦ κινητοῦ ἀνακτόρου του, διότι ὁ τόσον ἰσχυρὸς αὐτὸς ἡγεμὸν ἦτο ἀπλοῦστοτα ἐμπορὸς ἵππων. Αὐτὸς ἐδίδασκεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸν Τιάρ- κον νὰ περιποιῆται τὰ ζῶα, νὰ τὰ ἰα- τρεύῃ, νὰ τὰ καθβαλαίκευῃ καὶ νὰ τὰ γυ- μνάσῃ.

Ἀπὸ ἕνα ἀδάμαστον πῶλον, ὁ Βο- δογ ἠμπορούσε νὰ κάμῃ ἐντὸς ὀλίγων ἐβδομάδων ἐν ἄλλογον ἡμερῶν καὶ κα- τὰλληλον δι' ἐργασίαν. Ἄλλα ἐκ τῶν ζῶων αὐτῶν ἠτομαζό- νοντο διὰ νὰ πωλη- θοῦν, ἄλλα ἀνετρέ- φοντο εἰδικῶς διὰ τὰ ἵπποδρόμια.

Προπάντων εἰς τὴν δύσκολον τέχνην τῆς ἐκγυμνάσεως τῶν ζῶων τοῦ ἵππο- δρομίου, ἐξήσκησεν ὁ Βοδόγ τὸν Τιάρ- κον. Τῶ ἐδίδασκε καθημερινῶς τὰς ἀ- ποκρόφους μεθόδους διὰ τῶν ὁποῖων ἐ- πετύγγανεν ἀπὸ τοὺς τετραπόδας μαθη- τὰς του τὰ θαυ- μαστώτερα ἀποτελέ- σματα, καὶ ὁ μικρὸς βοημὸς ἐγνωρίζεν

ἤδη νὰ διασκεδάσῃ μὲ τὰ γυμνάσματα ἐνός ἵππου τοὺς φιλοθεάμονας, τοὺς συνθηροισμένους εἰς τὴν πλατεῖαν ἐνός χωρίου.

Ἐνῶ ὁ Τιάρκος κατεγίνετο ἐξω μὲ τὴν ἀγέλην, ποτε ἔδηγων αὐτὴν εἰς τὴν βοσκήν, ποτε βοσθῶν τὸν Βοδόγ εἰς τὴν

«Ἐπαίζαν μὲ τὸν Καρλὴν καὶ μὲ τὴν Λίαν...» (Σελ. 4, στ. γ').

ἤδη νὰ διασκεδάσῃ μὲ τὰ γυμνάσματα ἐνός ἵππου τοὺς φιλοθεάμονας, τοὺς συνθηροισμένους εἰς τὴν πλατεῖαν ἐνός χωρίου.

Ἐνῶ ὁ Τιάρκος κατεγίνετο ἐξω μὲ τὴν ἀγέλην, ποτε ἔδηγων αὐτὴν εἰς τὴν βοσκήν, ποτε βοσθῶν τὸν Βοδόγ εἰς τὴν

δάμασιν κανενός ατιθάσσου ζώου, ή Ζινέττα, κλεισμένη εις τὸ ὠραιὸν κόκκινον ἀμαξόσπιτον, ἔκαμνε τὸ νοικοκυριό, ἐμαγεύετο μετὰ τὴν γρατῆν ὑπὲρ τριαντὸν βασιλέως ἢ ἐπεδύρθηνε τὰ φορέματα καὶ ταπύρρουχα.

Ἀμα ἐτελείονεν αὐτὴν τὴν ἐργασίαν, βραβαίαν κάπως διὰ τὰ ὠραία της χερσάκια, ἐκάθητο ὑπὸ τὴν σκιάν ἐνός μεγάλου δένδρου καὶ ἐκεῖ, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν βοημῶν, ἐδιδάσκετο νὰ πλέκη δαντέλλαν. Ἡ δαντέλλα ἦτο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἢ εἰδικότες τῶν βοημίδων, ἐπωλεῖτο δὲ ὑπ' αὐτῶν ἀκριβώτατα εἰς τοὺς ἐμπόρους τῶν μεγαλοπόλεων.

Τὸ ἐσπέρας, ἀφοῦ ἐτελείοναν αἱ ἐργασίαι, εἶτε εἰς τὸ ἀμαξόσπιτον ἔταν ἑταξείδευαν, εἶτε ἐπὶ τῆς χλόης ὅταν ἦσαν στρατοπεδευμένοι, ὁ βασιλεὺς ἀνεγίνωσκε διάφορα πράγματα εἰς ἐπήκουον καὶ πρὸς πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν παιδίων. Τοῖς ἔκαμνε μάλιστα καὶ μάθημα. Οὕτως ὁ Τιάρκος καὶ ἡ Ζινέττα, διδασκόμενοι ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ κυρίου των, εἶχον μάθη, σχεδὸν ἀνεπαισθήτως, νὰ διαβάζου, νὰ γράφου, νὰ λογαριάζου, ἦσαν δὲ πολὺ πλέον προχωρημένοι ἀπὸ πολλὰ παιδιὰ τῆς ἡλικίας των.

Ἀνησυχία καὶ φόβος.

Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, ὁ Τιάρκος καὶ ἡ Ζινέττα, ἀφοῦ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν των ἀπὸ τοῦ παιχνιδιῦ συνωμίλησαν ὡς εἶδομεν μετὰ τοῦ βασιλέως, ἔσπευσαν νὰγαλάδου τὰς συνήθειαις των ἐργασίας.

Ἡ Ζινέττα ἀράδιαις τὰ πιάτα ἐπὶ τῆς μακρῆς τραπέζης, ὁ δὲ Τιάρκος ἐπῆγε νὰ δώσῃ εἰς τὰ ζῶα του, θεμένα εἰς τὸν ἐκεῖ πλησίον ἀγρὸν, τὴν τακτικὴν των μερίδα σανοῦ καὶ κριθῆς.

Μετ' ὀλίγον, ὁλόκληρος ὁ «κοῖκος» τοῦ βασιλέως, ἀποτελούμενος ἀπὸ τῶν σαρας βοημῶν, οἱ ὅποιοι κατεῖχον θέσιν σωματοφυλάκων, ἀπὸ τρεῖς ὑπηρετρίαις καὶ ἀπὸ τὰ δύο παιδιὰ, συνηθροίσθησαν ἀερίξ τῆς μεγάλης ἀχιζούσης χύτρας, τὴν ὁποίαν ἐκόμιον ἡ Ζινέττα, καὶ ἐκ τῆς ὁποίας ἀνεδίδετο ὀρεκτικὴ εὐωδία λαχανόσουπας.

Ἄλλ' ἡ εὐθυμία, ἢ ὁποία ἐβασιλευε συνήθως εἰς τὴν βασιλικὴν τραπέζαν, ἀπόψε ἔλειπεν. Ὁ Βοδὸγ, καθήμενος εἰς τὴν ὑψηλὴν τὸν ἔδραν καὶ στηρίζων τὴν ὠραίαν λευκότριχα κεφαλὴν του ἐπὶ τῆς χειρὸς, ἐφαίνετο σκεπτικὸς καὶ κερύφροντις. Ὅλοι ἐσίβοντο τὴν σιωπὴν του. Κανεὶς δὲν ἐτολμοῦσε νὰ ἐπι-

λήσῃ, ἐφ' ἑσὸν ὁ βασιλεὺς δὲν εἶδε τὸ παράδειγμα.

Μετ' ὀλίγην ὥραν, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐτάραξε τὴν εὐλαβὴ αὐτὴν σιωπὴν παρὰ μόνον ὁ ἦχος τῶν κουταλιῶν ἐπὶ τῶν μεταλλίων πιάτων, ὁ Βοδὸγ ἐφάνη ὡς ἐξυπνῶν ἀπὸ τὸν ρεμβασμὸν του, καὶ παρατηρήσας τὴν στενοχωρίαν τῶν συνδατυμένων του, ἐσηκώθη.

— Φάτε χωρὶς ἐμεῖ, παιδιὰ μου, τοῖς εἶπεν ἔχω δουλειά.

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἀυτοκράτορος!» (Σελ. 5, στ. γ').

Καὶ εἰςῆλθεν εἰς τὸ ἀμαξόσπιτον, ἀκολουθοῦμενος ὑπὸ τοῦ μεγάλου δανικοῦ σκύλου του, ὁ ὁποῖος δὲν τὸν ἀριεποτέ.

Μόλις εἰςῆλθεν, ἤρχισεν ἡ συνομιλία μεταξὺ τῶν συνδατυμένων.

— Τί ἔχει ὁ ἀφέντης ἀπόψε; ἠρώτησαν εἰς τῶν ὑπηρετῶν φαίνεται συλλογισμένοι.

— Ναί, ναί, ὑπέλαβεν ἄλλος βοημῶς, ὁ ὁποῖος τὴν ἡμέραν εἶχε μεταβῆ εἰς τὴν πόλιν αὐτὸς ὁ καταραμένος ὁ Ναπολέων τὰ φταῖει.

Καὶ διηγήθη τότε εἰς τοὺς φίλους του, ὅτι εἶχεν ἀκούσῃ νὰ γίνεταί λόγος περὶ μιᾶς διαταγῆς τοῦ Ἀυτοκράτορος τῶν Γάλλων, ὁ ὁποῖος ἤθελε νὰ διαλύσῃ τὸ στρατόπεδον τῶν βοημῶν, μετὰ τὴν πρόφασιν ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ νομάδες δὲν ἦσαν παρὰ κλέπται καὶ κατασκόποι.

Ὁ Τιάρκος καὶ ἡ Ζινέττα, ὀλίγον συγκινηθέντες ἀπὸ τὴν σπουδαίαν αὐτὴν εἰδήσιν, εἶχον ἀπομακρυνθῆ διὰ νὰ παίξου μετὰ πρὸς τὸ μέρος τῶν σταύλων. Ὁ Καρλὸς καὶ ἡ Λέα τοὺς ἐπερίμεναν ἐκεῖ.

Ὁ Καρλὸς ἦτον ἕνας γαῖδαρος, ἕνας ὠραιότατος γαῖδαρέλος κατάλευκος, χωρὶς καμμίαν κηλίδα. Σπεύδομεν νὰ εἰπώμεν, ὅτι ἐκτὸς τῶν σωματικῶν του χαρισμάτων, ὁ Καρλὸς εἶχε καὶ τὸ

προτέρημα, ὅτι ἦτο «σοφός», δηλαδὴ γυμνασμένος. Ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Τιάρκου, εἶλινε εἰς θαυμασμὸν τὰ πλῆθη, εἰς τὰ ὅποια ὁ μικρὸς τὸν ἐπεδείκνυεν ὡσάντις διήρχοντο ἀπὸ καμμίαν μεγάλην πόλιν. Ὁ Καρλὸς ἐνοουῶσε τὸν κύριόν του καὶ ὑπῆκουεν εἰς τὸ ἐλάχιστον νεῦμά του. Ἐσήκων τὸ μανδύλι, ἐβάδιζε μετὰ τὸν χρόνον τῆς μουσικῆς, ἐμετροῦσεν ἕως τὰ δίκαια μετὰ τὸ πόδι του, καὶ ὑπεδείκνυεν ἀλατῶστος τὸν εὐφρέστερον ἀνθρώπον τῆς ὁμηγύρεως.

Ἡ δὲ Λέα ἦτο μιὰ χαριτωμένη γιδούλα, ὀλόμαυρη, ζωηρά, ἐξυπνοτάτη, ἢ ὁποία ἀνήκειν εἰς τὴν Ζινέτταν. Μόνον τὸ κοριτσάκι: κατώρθωνε νὰλμέγη τὸ ἰδιότροπον αὐτὸ ζῶον, τὸ ὁποῖον κανεὶς ἄλλος δὲν ἠμποροῦσε νὰ πλησιάσῃ. Ἄγρια πρὸς ὄλους, ἡ Λέα ἠκολούθει τὴν Ζινέτταν ὡς σκύλος, ἢ δὲ μικρὰ βοημὴ τὴν ἔπαιρνε μαζί της εἰς ὄλους τῆς τοὺς περιπάτους.

Ἀφοῦ ἔδωσαν εἰς τὰ γαπημένα των ζῶα τὴς φλούδες των καρῶτων καὶ τὰ φύλλα τῶν λαχάνων, τὰ ὅποια τοῖς εἶχον φέρει, ὁ Τιάρκος καὶ ἡ Ζινέττα ἐκάθησαν ἐπὶ τῆς χλόης, καὶ κοιτάζοντες τὸν ἥλιον, ὁ ὁποῖος ἔδωκε κατακκῆκινος εἰς τὸν ὀρίζοντα, εἰς τὴν ἀνακαυτικὴν γαλήνην τοῦ δειλινοῦ, συνωμίλου.

— Κατάλαβες, Τιάρκο, ἠρώτησεν ἡ Ζινέττα τὸν φίλον της, τί ἔλεγαν πρὸ ὀλίγου στὸ τραπέζι; αὐτὸς ὁ Ναπολέων θέλει νὰ μᾶς διώξῃ γιατί εἴμαστε κλέφτες, ἔ;

Ὁ Τιάρκος ὑψωσε τοὺς ὤμους.

— Καὶ τί μᾶς νοιάζει ἐμεῖς; ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Βογῆδ εἶνε μαζί μας, καὶ αὐτὸς εἶνε τόσο δυνατός, ὅσο καὶ ὁ Ναπολέων.

— Εἶσαι βεβαίως;

— Μὰ βεβαίωτατος!

— Ἔτσι λέω κ' ἐγὼ! ἐπρόφερον ἡ Ζινέττα μετὰ κωμικὴν σοβαρότητα.

— Τί σὲ μέλει λοιπόν;

— Ἀπόψε ὅμως ὁ ἀφέντης δὲν φαίνεται πολὺ συλλογισμένος;

— Μπᾶ! φαίνεται πῶς ἐτοιμάζεται νὰ παίξῃ κανένα παιχνίδι τοῦ Ναπολέωντος, ἀπ' ἐκεῖνα δὰ ποῦ ξέρει!

Καὶ ἀντλούντα θάρρος ἐκ τῆς ἀκλονήτου ἐμπιστοσύνης, τὴν ὁποίαν εἶχον εἰς τὸν προστάτην των, τὰ δύο παιδιὰ ἐπαίξαν μετὰ τὸν Καρλὸν καὶ μετὰ τὴν Λέαν ἕως ὅτου ἐνόκτωσε.

Μακρόθεν ἠκούοντο αἱ σάλπιγγες τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ, αἱ ὅποια ἐσάλπιγγον τὸ σιωπητήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἀυτοκράτορος!

Ἀπὸ τὰ χαράγματα, τὸ στρατόπεδον τῶν βοημῶν ἐξυπνοῦσε. Μία-μία ἔβλεκες νανοίγωνται αἱ θύραι τῶν τροχοφόρων οἰκίσκων ἢ νανυφούνται τὰ πατιὰ τῶν σκητῶν. Αἱ γυναῖκες, μετὰ τὰ φουστάνια καὶ μετὰ μεγάλα κόκκινα μανδύλια εἰς τὸ κεφάλι, ἐπήγαιναν φλυαροῦσαι νὰ πάρουν νερὸ ἀπὸ τὸ ποτάμι. Οἱ ἄνδρες ἔργωναν κανένα ξηροκόματον ἢ ἀδείαζαν κανένα ποτήρι κρασί, πρὶν ἀρχίσουν τὰς διαφόρους των ἐργασίας.

Ὅλα τὰ ζῶα, σκύλοι, ἄλογα, πρόβατα, κίθκοι, ἄρκοι, τὰ ὅποια ἔζων γύρην-μύρην μετὰ τοὺς κυρίους των, ἐγαυγίζαν, ἐχρημέτιζον, ἐβέλαζαν, ἐφώ-

ναζαν πειναλέα καὶ ζητοῦντα τὴν τροφήν των. Πυραὶ ἠνέπτοντο ἐδῶ κ' ἐκεῖ εἰς τὰ ἄκρα τοῦ δρόμου διὰ τὸν πρῶτὸν καφεῖν, τὰ δὲ παιδιὰ, πηδῶντα ἀπὸ τὰ ἀχύρινα κρεβάτια των, ἤρχιζαν ἀμέσως ἐπὶ τῆς χλόης τῶν ἀφρων τὰ παιγνίδια των, τὰ γέλια των, τὰ σκιρτήματα των.

Ἐξάφνα ἀντίχισαν σάλπιγγες, καὶ μία ἕλη γάλλων οὐσσάρων κατέφθασε μετὰ κολπασμὸν εἰς τὸν δρόμον. Ἡ ἐκπληξίς των βοημῶν ὑπῆρξε μεγάλη, ὅταν εἶδαν τὴν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀποσπάσματος ἀξιωματικὸν νὰ προχωρῇ καὶ νὰ σταματᾷ ἐν τῷ μέσω τοῦ στρατοπέδου.

Ὁ Τιάρκος καὶ ἡ Ζινέττα, οἱ ὅποιοι προσέτρεξαν εἰς τὸν ἦχον τῶν σάλπιγγων, ὅπως δὰ τὸ ἔκαμναν πάντοτε, ἦ-

κουσαν τὸν ἀξιωματικὸν νὰ κηρύττῃ μεγαλοφώνως τὰ ἐξῆς:

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἀυτοκράτορος Ναπολέοντος, τὸ στρατόπεδον τῶν βοημῶν ὀφείλει νὰ διαλυθῇ πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Κανεὶς βοημὸς δὲν εἰμπορεῖ πλέον νὰκολουθῇ τὸν στρατὸν καὶ νὰ τὴν πλησιάσῃ εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν δέκα λευγῶν. Κάθε πλανόδιος πραγματευτὴς, διὰ νὰ ταξιδεύῃ δι' ἑδοῦ κατεχομένης ὑπὸ Γάλλων, ὀφείλει νὰ ἐπιδεικνύῃ ἀδειαν ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ. Οἱ παραβάται τῆς διαταγῆς ταύτης θὰ συλλαμβάνονται καὶ θὰ φυλακίζονται ἀμέσως.»

Τρεῖς φορές, εἰς τρία διάφορα μέρη τοῦ στρατοπέδου, ὁ ἀξιωματικὸς ἐπατέλεσε τὴν προκήρυξίν του.

(Ἰβεται συνέχεια) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΟ ΚΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΑ-ΚΟΥΜΠΑΡΑΣ

(ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ)

Τὸ κτήμα τῆς κυρᾶ-Κουμπάρως εἶνε ἔξω στὰ Πατήσια, κοντὰ στὸν Ποδονίφτη.

Σχεδὸν κάθε Κυριακὴ, ὅταν εἶνε καλὸς ὁ καιρὸς, τὰ παιδιὰ τοῦ κυρίου Κ* ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, —τέσσερα χαριτωμένα παιδάκια, ἡ Ἀνθή, ὁ Κωστᾶκης, ἡ Μαριάννα καὶ ὁ Μπέμπης, —πηγαίνουν στὸ κτήμα ἀπὸ τὸ πρωῖ, νὰ περῶσουν μιὰ μέρα ἐξοχικὴ καὶ νὰ παίξουν μετὰ τὰ παιδιὰ τῆς κυρᾶ-Κουμπάρως, τὸν Θάνο καὶ τὴν Βιργινίτσα.

Παίρνουν μαζί τους καὶ τὸ σκυλάκι τους, τὸν τρέλλο-Ἀράπη. (Τὸν λέγουσιν Ἀράπη, γιατί εἶνε...κάτασπρος.) Τοῖς βλέπετε ποῦ ἐφθασαν; Ὁ Θάνος καὶ ἡ Βιργινίτσα βγαίνουν νὰ τοὺς ὑποδεχθῶν. Καὶ ὁ τρέλλο - Ἀράπης τρέχει μπροστὰ καὶ γαυγίζει μετὰ τὴν χαρὰ, ποῦ λὲς καὶ γι' αὐτὸν γίνεται ὄλο τὸ παιγνίδι.

Παρακάτω εἶνε τὸ σπιτάκι, ποῦ μοιάζει σάν καλύβι. Νὰ καὶ ἡ ἀγελάδα, ποῦ βόσκει ἐκεῖ-ἔξω καὶ σηκῶνει τὸ κεφάλι της γιὰ νὰ ἰδῇ τί εἶνε οἱ τόσες φωνές... Χαίρεται καὶ αὐτὴ ποῦ βλέπει τὰ καλὰ παιδάκια ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Θὰ περῶσουν πάλι τόσον ὠραία!

Ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὸ καλύβι, περῶ ὁ Ποδονίφτης. Εἶνε ἕνας μικρὸς ποταμὸς, καὶ ὁ Μπέμπης κάθε φορὰ ποῦ ἔρχεται, ἐπιμένει νὰ πλύνῃ ἐκεῖ τὰ πόδια του.

— Δὲν λάνει, τοῦ λέγει ἡ Ἀνθή, γιατί τὸ νερὸ εἶνε κρύο καὶ θάροωστήσης.

— Τότε λοιπόν, γιατί τὸν λένε Ποδονίφτη; διαμαρτύρεται ὁ Μπέμπης.

Καὶ νὰ σὲ πῶ, δὲν ἔχει πολὺ ἄδικο. Ἀφοῦ τὸν λένε Ποδονίφτη, γιατί νὰ μὴν κἀνῃ κανεὶς ἕνα ποδόλουτρο;

Ἄς εἶνε ὁμοῦ, τώρα τὸν χειμῶνα, ὅσοις ἥλιος καὶ ἄν κἀνῃ, τὰ ποδόλουτρα σ' τοὺς ποταμούς μπορεῖ νὰ βροῦν ξυνά.

Ἄς κούψῃ τὴν ὄρεξί του ὁ Μπέμπης γιὰ τὸ καλοκαίρι.

Ἄς κούψῃ τὴν ὄρεξί του ὁ Μπέμπης γιὰ τὸ καλοκαίρι.

Ἔτσι μετὰ περιπάτους, μετὰ παιγνίδια καὶ φαγιά, —ἀλήθεια, τί ὄρεξι ποῦ κάνουν! —τὰ παιδιὰ περῶν ὄλη τὴν ἡμέρα. Τὸ κοντόβραδο γυρίζουν ἔτις Ἀθήνας. Καὶ εἶνε τόσο εὐχαριστημένα, ποῦ δὲν βλέπουν τὴν ὥρα ποτε νὰ ἔλθῃ πάλι Κυριακὴ, γιὰ νὰ ξαναπᾶνε.

Η ΛΕΥΚΗ ΜΑΓΕΙΑ
ΔΙΔΑΧΚΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΖΑΡΙΑ

Μιά λαμπάδ' από τη μύτη!

Όταν βλέπετε εμπρός σας κανένα ταχυδακτυλουργόν να βγάξη από ένα καπέλλο πολλά και διάφορα πράγματα: φράιρες, μεγάλες δακτυλήθρες, μικρές βαλλίκες, ένετικά φανάρια, κτλ. υποθέτετε δικαίως ότι άλλα έχουν ελατήριο (σούστα), άλλα εισέρχονται τὸ ἐν ἐντός τοῦ ἄλλου, άλλα διπλώνονται, τσακίζονται ἢ πατινώνονται, καθὼς ἐπιτίθεται τὸ ἐν ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλο, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἄλλ' ὅταν βλέπετε νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὸ καπέλλο ολόκληρες στέκες τοῦ μπιλ-

ἄλλο ἄκρο τῆς ταινίας με κόλλαν. Οὕτω θὰ ἔχετε τὸ ἀντικείμενον Α, τὸ ἐποῖον σὰς δείχνει ἡ εἰκὼν.

Πάρτε τὸ ἀντικείμενον αὐτὸ μετὰ τὸ ἀριστέρον σας χέρι, καὶ μετὰ τὸ δεξιὸ τραβήξατε τὴν ἄκρην τοῦ κεριοῦ, συστρέφοντες αὐτὸ ἐν ἀνάγκῃ, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, κατὰ τὴν φορὰν τοῦ τυλίγματος. Θαποκτῆσετε οὕτω ἐν μακρῷ κωνικὸν μπαστοῦνι. Ἐὰν τὸ ἀρτίσετε λευκόν, ζωγραφίζοντες μόνον μετὰ κίτρινον καὶ κίτρινον χροῶμα ἓνα πιάσιμον εἰς τὴν θέσιν Β, τὸ ὅλον, ἀπὸ κάποιαν ἀπόστασιν, θὰ μοιάζη τελείως μετὰ λαμπάδα. Ἄλλως τε εἰμπορεῖτε καὶ νὰ τὴν ἀνάψετε καὶ νὰ τὴν ἀρτίσετε ὀλίγην ὥραν ἀναμμένην, χάρις εἰς τὸ ἀληθινὸν κερὶ ποῦ θὰ ἔχη εἰς τὴν ἐπάνω ἄκρην.

Ἄν προτιμᾶτε ὅμως νὰ παρουσιάσετε στέκαν μπιλιάρδου, ἀντικαταστήσατε τὸ κερὶ, τὸ εἰς τὸ κέντρον τοῦ κυλίνδρου, μ' ἓνα κομμάτι ξύλου, τὸ ὅποσον δὲν πρέπει νὰ ἐξέχη παρὰ τόσο μόνον, ὅσον ἀρκεῖ διὰ νὰ τὸ κιάσετε καὶ νὰ τραβήξετε. Μετὰ χροῶμα κίτρινον, καφέ καὶ μαῦρον, βάψετε ἐπειτα τὸ χάρτινον μπαστοῦνι καὶ ἀπομίμειθε ἐπ' αὐτοῦ τὰ νερά τοῦ ξύλου, τὰ ὅποια θὰ τὸ κάμουν νὰ μοιάζη μετὰ στέκαν μπιλιάρδου. Καὶ ἀφοῦ στεγνώσῃ τὸ χρωμάτισμα, δίδετε εἰς τὸ μακρὸ μπαστοῦνι τὸ πρῶτόν του σχῆμα, ἐμβάζοντες τὸν ἓνα γύρον τοῦ χαρτιοῦ μέσα εἰς τὸν ἄλλον καὶ περιστρέφοντες, ἐν ἀνάγκῃ, τὸ εἰς τὸ κέντρον ξύλου ἢ κερι, ἀλλὰ τώρα κατὰ τὴν ἀντίθετον φορὰν τοῦ τυλίγματος.

Τὴ θὰ κάμετε εἰς τὴν παράστασιν, εἶνε βέβαια περιττόν νὰ σὰς τὸ εἶπω μετὰ τὸ νῆ καὶ μετὰ τὸ σῆμα. Ἄλλως τε τὸ βλέπετε καὶ εἰς τὴν εἰκόνα.

Τ' ΑΓΚΑΘΙΑ

Τοὺς βάντους ξεροζίζονον
Στὸ χέροσ το χροάφι
Περαστικὸς ἐστράφη
Καὶ ρώτησε:—Γιατί;

—Θὰ σπεῖρουμε λουλουδία,
Τοῦπαν, καὶ πρὶν ἀνοξέουν,
Οἱ βῆτοι θὰ τὰ πνίξουν
Κι' οἱ κλών' οἱ ἀγκαθιωτοί.

Κ' ἐπέρασε ὁ διαβάτης
Κουνώνοντας τὸ κεφάλι,
Καὶ λέει μονάχος πάλι
Ἐνῶ κρυφογελά:

Μετὰ τὴν ψυχὴ μου οἱ πόνοι
Χειρότεροι ἀπ' τοὺς βάντους
Καὶ ὅμως ἀνάμεσά τους
Ἦ Ἐλπίδα ἀνοθοβελεῖ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ

Ἄγαπητοί μου,
ἸΑ γαλλικὴ κωμῶδια, παιζομένη συχνὰ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἢ ὅποια ἔχει κ' ἐν ἁστέιον ἐφευρέτου ἀεροστάτου, τελειώνει ὡς ἐξῆς: Ἐμφανίζεται μετὰ μεγάλην φούριαν ὁ ἐφευ-

ρέτης καὶ ἀναγγέλλει περιχαρῆς:—Τὰ μάθατε; Τὸ ἀερόστατό μου ἔφθασε εἰς τὴν Χάβρη!
—Μπᾶ! μπᾶ!; ἐκπλήττονται ὅλοι. Τέτοια ἐπιτυχία; ἀλήθεια;
—Μάλιστα! συμπληρῶναι ἐκεῖνος. Ἀπὸ τὸ Παρίσι εἰς τὴν Χάβρη... μετὰ τὸ σιδηρόδρομο!

Φαντασθῆτε τὰ γέλια! Καὶ ὅμως μετὰ τὴν σιδηρόδρομον καὶ μετὰ τὸ βαπόρι ἐφθασεν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸ ἀεροπλάνον τοῦ βαρῶνου Δε-Κατέρς, —τὸ πρῶτον ποῦ μᾶς ἐπισκέπτεται. Δὲν εἶνε ὡς μία ἀπογοητεύσις αὐτό; Δὲν θὰ ἤθελε κανεὶς νὰ τὸ εἶδεν ἐξἄφνου νὰ πετᾷ, νὰ σχίζη μεγαλοπρεπῶς τὴν ἀέρα ὡς πελώριον πτηνόν, νὰ φθάσῃ καὶ νὰ καταρχεῖται σιγά-σιγά ἀπὸ τὰ αἰθέρια ὕψη του διὰ νὰγκυροβαλήσῃ εἰς τὸ Ζάππειον;...

—Ὁ, καλῶς ὠρίσατε, κύριε βαρῶνε! Καὶ ἀπὸ ποῦ, παρακαλοῦμεν;
—Ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν κατ' εὐθείαν, εἰς δέκα ὥρας καὶ σαράντα λεπτά.

—Καὶ γιὰ ποῦ, ἀν θέλῃ ὁ Θεός;
—Διὰ τὴν Αἴγυπτον, διὰ τὸ Κάϊρον. Φεύγα! Χαίρετε!...

Τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτά. Τὸ ἀεροπλάνον τοῦ βαρῶνου Δε-Κατέρς, ἀκλόυστα καὶ πεζότατα, ἐλύθη, ἐδέθη καὶ ἐφορτώθη εἰς τὸ ἀτυμπλοῖον ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὸν σιδηρόδρομον, ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὸ κάρρον καὶ οὕτω, ὡς αἰχμάλωτον καὶ πληγωμένον πουλὶ, ἐφθασεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐξετέθη εἰς τὸ Ζάππειον, εἰς κοινὴν θέαν ἀντὶ πνεύματα λεπτῶν. Ἔβλεπε περιττόν νὰ σὰς εἶπω, ὅτι καμμία ἐκθεσις δὲν εἶχε τόσο πολυπληθεῖς καὶ ἐνδιαφερομένους ἐπισκέπτας.

Ἐν τῷ μεταξῷ ὁ ἀεροναύτης ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον, —μετὰ τὸ ἀτυμπλοῖον πάντοτε, —διὰ νὰ ἐκτελέσῃ ἐκεῖ ἐλιγμούς μετὰ ἄλλο ἀεροπλάνον τὸ ὅποσον εἶχε στείλῃ ἀπὸ πρὶν νὰ τὸν περιμένῃ. Ἐπειτα ἤλθαν ἐδῶ οἱ μηχανικοὶ τοῦ καὶ προσήρμωσαν τὰ τεμάχια τοῦ ἐν τῷ Ζαπτεῖω ἀεροπλάνου, καὶ τὸ ἐτοίμασαν διὰ τὰ γυμνάσια τοῦ Σαββάτου. Τὸ αἰχμάλω-

ωτον καὶ πληγωμένον πουλὶ ἤλευθερώθη καὶ ἐθεραπεύθη. Τώρα εἶνε ἕτοιμον νὰ πετᾷ.

Τὰ γυμνάσια τοῦ Δε Κατέρς, τὰ πρωτοφανῆ διὰ τὰς Ἀθήνας, θὰ γίνον σήμερον εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἀρεῶς. Ἐλπίζω ὅτι εἰς τὴν προσεχῇ μου ἐπιστολῇ θὰ σὰς μεταδώσω τὰς ἐξ αὐτῶν ἐντυπώσεις μου. Πρὸς τὸ παρὸν σὰς λέγω, ὅτι τὸ ἀεροπλάνον τοῦ Δε Κατέρς ἔχει δύο μόνον θέσεις: Μίαν διὰ τὸν ἀεροναύτην καὶ μίαν δι' ἐπιβάτην. Εἶναι περιέργως νὰ ἴδῃ: θὰ εὐρεθῇ τοιμηρὸς ἀνθρώπος νὰ δεχθῇ τὴν θνητὴν αὐτὴν θέσιν;

Διὰ τὸν ἄλλον, ὅταν ἤλθον εἰς τὰς Ἀθήνας ἐν κοινῷ ἀερόστατον, ἀπὸ τὰ παλαιὰ ἐκείνα καὶ τόσο ἐκκλινόμενα, τὰ ἀνευ πηδαλίου, ὁ κ. Σπανδωνῆς, ὁ γνωστὸς δημοσιογράφος, εἶχε τὸ θάρρος νὰ ἐκτιβασθῇ εἰς τὸ σκαφίδιον καὶ νὰ κάμῃ μετὰ τὸν ἀεροναύτην ἐν αἰθέριον ταξεῖδι. Τὸ ταξεῖδι αὐτὸ ἐτετέλεσθη χωρὶς ἀπευκαταλὰ, καὶ ὁ δημοσιογράφος ἠμπορεσε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν γῆν, πῶς καὶ ἀβλαβῆς, πλήρης ὠραίων ἐντυπώσεων, τὰς ἵσυχας ἐξέθεσεν εἰς σειράν χρονογραφημάτων.

Τὸ σημερινὸν ἀεροπλάνον εἶνε ἀσυγκρίτως ὀλιγώτερον ἐκκλινόμενον. Κυβερνᾶται, διευθύνεται, δὲν ἀνέρχεται πολὺ ὕψηλα καὶ δὲν φοβεῖται νὰ σπῆσῃ καὶ νὰ ξερουσκωσῇ. Διέτι, καθὼς ἐξυρρετε, δὲν ἔχει σφαῖραν. Εἶνε ἀπλὴ πτητικὴ μηχανή, πελώρια πτέρυγες κινούμενα δι' ἤλεκτρισμοῦ, κ' ἐν πηδάλιον διὰ τὴν διεύθυνσιν. Ὁ ἀεροναύτης ὑψοῦται κενῆγθα, ἑκατόν, διακόσια τὸ πολὺ μέτρα ἀνωθεν τοῦ ἐδάφους, καὶ ἐκτελεῖ πτήσεις ὀριζοντίους μετὰ τοὺς σχετικὸς ἐλιγμούς. Ἄλλ' ἂν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ παλαιὰ, τὰ νέα ἀερόπλαια εἶν' ἀσφαλέστερα, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι εἶνε ἀπληλαγμένα κινδύνων. Τὰ δυστυχήματα εἶνε σπανότατα. Καὶ ὁ σημερινὸς ἰπτάμενος ἀνθρώπος, μετὰ τὰς ἐπιτελείσεις, ὑπενθυμίζεται ἀκόμη τὴν παλαιὴν ἐκείνου Ἰακάρου, τοῦ ὁποίου σὰς εἶνε γνωστὴ ἡ ἱστορία.

Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ διάσημος ἄγγλος συγγραφεὺς Ρωσκιν λέγει: «Δὲν ὑπάρχει καμμία μωρία, κανὲν σφάλμα τοῦ βίου μου, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ μ' ἐδῶκε, νὰ μὴ ἐξησθένησεν τὴν ἐνεργητικότητά μου, νὰ μὴ μὴ ἀφῆρεσεν τὴν φαιδρότητα. Ἐνῶ πᾶν ὅτι ἐπραξα γενναῖον, ἀγαθὸν καὶ ἐνάρετον μετὰ παρακολούθησιν ἀκόμη καὶ μετὰ ἐνισχύσει.»

Ἡ φαιδρότης εἶνε τὸ καλλίτερον τῶν τονωτικῶν τῆς ψυχῆς. Δίδει εἰς αὐτὴν πάντοτε νέας δυνάμεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΑΛΑΣΕΩΣ

ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΕΡΙΝΟΥ
(πρῆην Αἴγυπτία Βασιλοπούς)
Βραβεύθησα ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον
Ἑλλὰς τοῦ Μέλλοντος
Εἰς τὸν 110ον Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων
(Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου «Φοῖβος Χίος»
ὑποψηφία Δημοψηφίσματος 1909)
[11ος Διάταξιν 1908, σελ. 314.]

Ο ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
(ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ)

Ὁ Γιαννάκης Ζουκάφ, ἑννέα ἐτῶν παῖδι, προσληφθεὶς ὡς μαθητευόμενος πρὸ τριῶν μηνῶν ὑπὸ τοῦ ὑποδηματοποιοῦ Ἀλάχινου, τὴν νύκτα τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων δὲν ἔπεσε νὰ κοιμηθῇ. Περιμένοντας ὡς τὴν ὥραν ποῦ οἱ κύριοι τοῦ καὶ οἱ ἄλλοι μαθητευόμενοι ἀπῆλθον εἰς τὸν Ὀρθρον, ἐπῆρην ἀπὸ τὸ ἐρμάρι τοῦ κυρίου του φιαλίδιον μελάνης καὶ κονδυλοφόρον μετὰ σκωριασμένην πένναν, ἔθεσεν ἐμπρὸς τοῦ ζαρωμένου διὰ τῶν χειρῶν φύλλον χάρτου, καὶ ἤρχισε νὰ γράφῃ. Πρὶν ἀκόμη γράψῃ τὸ πρῶτον γράμμα, ἐπανειλημμένως καὶ μετὰ φόβου ἐστράφη πρὸς τὴν θύραν καὶ τὰ παράθυρα, προσέκλινεν ἐνώπιον μαυρισμένης εἰκόνας, ἐκατέρωθεν τῆς ὁποίας ἐξετείνοντο σανίδες πλατεῖαι μετὰ καλαποδίων, καὶ διακεκομμένως ἀνεστέναντες. Τὸ χαρτίον ἐκειτο ἐπὶ σκάμνιου, ἐκείνος δὲ ἐπέτεκετο πρὸ τοῦ σκάμνιου γονατιστός.

«Ἄγαπητέ μου παπποῦ, Κωνσταντίνε Μακάριτε—ἔγραφε,—σοῦ γράφω γράμμα. Σὲ συγχαίρω διὰ τὰ Χριστουγεννα καὶ εὐχομαι νὰ σοῦ δώσῃ ὁ Θεὸς β,τι ἐπιθυμεῖς. Δὲν ἔχω οὔτε πατέρα οὔτε μητέρα, μόνον σὺ μὲ ἐμεινες.»

Ὁ Γιαννάκης περιέφερε τὰ βλέμματά του εἰς τὸ σκοτεινὸν παράθυρον,

ὅπου ἐλαμπεν ἡ ἀντανάκλασις τοῦ κηρίου του, καὶ ζωηρῶς ἐφροντάζετο τὸν πάππον τοῦ Κωνσταντίνου Μακάριτε ὑπηρετοῦντα ὡς νυκτοσούλακα παρὰ τοὺς κυρίους Ζηθάρεβιχ. Ἦτο κοντούλης, λεπτός, ἀλλὰ ἐκτάκτως γοργός καὶ εὐκίνητος γέρον, ἐτῶν βδ, μετὰ πρόσωπον αἰωνίως γελαστὸν καὶ ὀφθαλμοὺς οἰνόφυλλους. Τὴν ἡμέραν κοιμάται εἰς τὸ μαγειρεῖον ἢ φλυαρεῖ μετὰ τῶν μαγειριστῶν, τὴν δὲ νύκτα, διπλωμένος μετὰ εὐρύχωρον γούναν, περιέργεται τὴν ἐπαυλὴν καὶ κυπαῖα διὰ τῆς ράβδου τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους εἰς ἐνδειξὴν ὅτι ἀγρυπνεῖ.

Αὐτὴν τὴν στιγμήν ἀναμφιδόλως ὁ γέρον πάππος στέκεται παρὰ τὴν αὐλήθωρον, καμνύει τοὺς ὀφθαλμοὺς του βλέπων πρὸς τὰ σωτιζόμενα παράθυρα τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου, καὶ βηματίζων μετὰ τὰ μάλλινα υποδήματά του φλυαρεῖ μετὰ τῶν ὑπηρετῶν. Ἡ χονδρὰ ράβδος του κρέμεται εἰς τὴν ζώνην του.

Ὁ Γιαννάκης ἀνεστέναντες, ἐβύθησεν τὴν πένναν εἰς τὴν μελάνην καὶ ἐξηκολούθησε νὰ γράφῃ: «Χθὲς μὲ συνέβη μεγάλο κακὸ. Ὁ κύριός μου μ' ἐτράβηξεν ἀπὸ τὰ μαλλιά εἰς τὴν αἰλὴν καὶ μετὰ ἐλάτνισε μετὰ τὸ ραβδί του, διότι ἐνῶ ἐκουνούσθα τὸ παιδί του εἰς τὴν κούριαν του, χωρὶς νὰ τὸ θέλω, ἀποκοιμήθηκα. Τὴν περασμένην ἐβδομάδα, ἡ κυρία μου μετὰ διέταξε νὰ καθαρίσω ἓνα παστὸ φάρτι. Ἐγὼ ἄρχισα νὰ τὸ καθαρίζω ἀπὸ τὴν οὐρά. Ἐβείνη τότε ἀρκαξε τὸ φάρτι καὶ μὲ τὸ ἔχω μετὰ σὲ τὸ πρῶτόν μου. Οἱ ἄλλοι μαθητευόμενοι γελῶν μαζὶ μου. Μετὰ στέλλουν εἰς τὸ καπηλεῖο νὰ ἀγοράσω βότκα καὶ μὲ λέγουν νὰ κλέψω ἀγγούρια. ἐκεῖ δὲ με κτυποῦν μετὰ τὴν τύχη. Ἀπὸ φαγητῶν δέ, τίποτε. Τὸ πρῶτόν μου δίδουν φωμί, τὸ γέφυρα ὀλίγον πιλάφι, καὶ τὸ βράδυ πάλι φωμί. Μετὰ βάζουν νὰ κοιμηθῶ στὴν εἴσοδο, ὅταν δὲ τὸ παιδί τους κλαίῃ, καθόλου δὲν κοινοῦμαι, ἀλλὰ τὸ κουνῶ. Ἄγαπητέ μου παπποῦ, κάμε ἐλεημοσύνη, κάμε μετὰ ἀπ' ἐδῶ εἰς τὸ χωριό. Δὲν μπορῶ πλέον κατ' εἶδος εἰς τὰ πόδια νὰ ὑποφέρω... Σὲ προσκυνῶ ἕως τὰ πόδια καὶ αἰωνίως θὰ προσεύχομαι διὰ σὲ εἰς τὸν Θεόν. Πάρε με ἀπ' ἐδῶ, ἀλλως θὰ πεθάνω.» Ὁ Γιαννάκης ἐστράβωσε τὸ στόμα του, ἐπτόγγισε μετὰ τοὺς μαύρους γρόφθους του τοὺς ὀφθαλμοὺς του, ὠλόλυξε κ' ἐξηκολούθησε:

«Θὰ σοῦ τρίβω τὴν κανὴν, θὰ προσεύχομαι εἰς τὸν Θεόν. Ἄν δὲ ἔχῃ, τότε κάμε με ὅπως ὁ Συντορῶφ τὴς γίδες του. Μὴ νομίσης ὅτι θὰ κάθωμαι ἐστὶ ἀεργός. Θὰ παρακαλέσω τὸν ἐπίστατον νὰ καθαρίσω τὰ υποδήματα ἢ θὰ πηγαίω εἰς τὴν βοσκὴν ἀντὶ τοῦ Θεοδώρου. Ἄγαπητέ μου παπποῦ! Δὲν μπορῶ πλέον νὰ ὑποφέρω, δὲν εἶνε ζωὴ αὐτὴ. Ἦθελα νὰ ἔλω μετὰ τὰ πόδια εἰς

τό χωριό, αλλά δεν έχω παπούτσια, φοβούμαι τὴν πάγο. Όταν μεγαλώσω, θὰ σὲ τρέφω καὶ τίποτε δὲν θὰ σοῦ λείψῃ. Όταν δὲ πεθάνῃς, θὰ προσεύχομαι διὰ τὴν ψυχὴν σου. Ἐπως τώρα προσεύχομαι διὰ τὴν μητέρα μου Πελαγίαν.

« Ἡ Μόσχα εἶνε μεγάλη πόλις. Ὅλα τὰ σπιτία εἶνε μεγάλα ὡς τῶν κυρίων μας, πλῆθος δὲ ἀλόγων πρόβατα ὅμως καθόλου καὶ οἱ σκύλοι εἶνε ἡμεροί. Ἐδῶ τὰ παιδιὰ δὲν λέγουν τὸ Χριστούγεννα. Μία μέρα εἶδα εἰς ἓνα μαγαζάκι, εἰς τὸ παράθυρον, ἀγκίστρια. Τὰ παλῶνε ἑτοίμα μὲ φαρότριχα καὶ εἶνε κατάλληλα διὰ κάθε φάρι. Εἶνε τέτοιο ἀγκίστρι, ποῦ μπορεῖ νὰ κρατήσῃ καὶ φάρι ἐνὸς κουτιοῦ. Εἶδα πάλιν καὶ μαγαζακί, ὅπου παλῶνε ὅπλα διάφορα, σὴν ἐκεῖνα ποῦ ἔχουν οἱ κύριοί μας, τὸ καθένα—μὴ σοῦ φανῇ παράδοξο—ἐκατὸν ρούβλια... Εἰς τὰ κρεπωλεῖα δὲ καὶ ἀγριοπετεινοὺς καὶ λαγούς, ποῦ ὅμως τοὺς σκοπεύουν, δὲν λέγουν τίποτε.

« Ἀγαπητέ μου παπποῦ, ὅταν οἱ κύριοί μας θὰ κάρουν τὸ δένδρον τῶν Χριστουγέννων μὲ τὰ δῶρα, πάρε μου ἓνα χρυσομένο καρδίη καὶ κρούσε το εἰς τὸ πράσινο σεντούκι. Ζήτησέ το ἀπὸ τὴν κυρία Ὀλγα. Πέ της ὅτι εἶνε διὰ τὴν Γιαννάκη. »

Ὁ Γιαννάκης σπασμαδικῶς ἀνστέναξε, καὶ πάλιν ἐστάθη πρὸ τοῦ παραθύρου... Ἐνεθυμήθη ὅτι διὰ τὸ δένδρον τῶν Χριστουγέννων πάντοτε μετέβαιναν εἰς τὸ δάσος ὁ παπποῦς, καὶ ἔλαινε μαζί του καὶ τὴν ἑγγονὴν. Ἦτο καλὸς ἐκεῖνος ὁ καιρός! Συνέβαινε πολλάκις, πρὶν κέψῃ τὴν κατάλληλον κλάδον, ὁ παπποῦς ἀναβε τὴν πίκαν του, ἐπὶ πολὺ ὠσφαίνεται τὸν καπνόν, καὶ ἐγελοῦσε μὲ τὴν Γιαννάκη, ποῦ ἔτρεμεν ἀπὸ τὸ φύγος. Οἱ νεαροὶ κλάδι, σκεπασμένοι μὲ πάχνην, ἐπέκοντο ἀκίνητοι καὶ ἐπερίμεναν ποῖος ἐξ αὐτῶν θὰ ἀποθάνῃ. Ἀπὸ κάθε ὠρον γιγῶς, καὶ εἰς λαγὸς ὡς βέλος ἐπεκρούσαν. Ὁ παπποῦς πάντοτε ἐρώργε « Πιάσ' τονε, πιάσ' τονε! Ἄχ κολοβὲ διάβολε! »

Τὸν ἀποκοπέντα κλάδον ὁ παπποῦς ἔφερον εἰς τὴν οἰκίαν τῶν κυρίων, ἐκεῖ

δὲ ἀρχίζαν νὰ τὴν στολίζου... Περισσότερον ὄλων διὰ τοῦτο ἐφρόντιζεν ἡ κυρία Ὀλγα, ἡ ἀγαπητὴ εἰς τὴν Γιαννάκη. Ὅταν ἀκόμη εἶξῃ ἡ μητέρα τοῦ Γιαννάκη Πελαγία, καὶ ὑπέρτει ὡς θαλαμηπόλος, ἡ Ὀλγα Ἰγνατίεβνα ἐφιλευ τὸν Γιαννάκην ζαχαρωτά, καὶ μὴ ἔχουσα τί ἄλλο νὰ κάμῃ, τὴν ἐδίδασκε νὰ ἀναγιώσκῃ, νὰ γράφῃ, νὰ λογαριάζῃ μέχρι τοῦ ἑκατῶν, ἐπίσης δὲ καὶ νὰ χορεύῃ κανδρίλλες. Ὅταν δὲ ἡ Πελαγία ἀπέθανε, τὸν διθύθουν εἰς τὸ μαγειρεῖον, πλησίον τοῦ πάππου, καὶ ἀπὸ τὸ μαγειρεῖον πρὸς τὸν ὑποδηματοποιὸν Ἀλάχιν, εἰς Μόσχαν.

« Ἐλα, ἀγαπητέ μου παπποῦ—ἐξηκολούθησεν ὁ Γιαννάκης—ὡς Χριστὸν σὲ παρακαλῶ, πάρε με ἀπὸ ἐδῶ. Λυπήσου με, τὴν δυστυχὴ ὄρανον. Ὅλοι μὲ κτυποῦν. Φοβερά κεινῶ. Τόσῃν δὲ λύπῃν ἔχω, ὥστε εἶνε ἀδύνατον νὰ σοῦ τὴν εἶπω. Πάντα κλαίω. Πρὸ ἡμερῶν ὁ κύριός μου μὲ ἐκτύπησεν εἰς τὸ κεφάλι μὲ ἓνα καλάκι: τόσον δυνατὰ, ὥστε ἔπεσα κάτω καὶ μετὰ δυσκολίας συνηλθα. Χαμένῃ εἶνε ἡ ζωή μου. Ζῶ χειρότερα καὶ ἀπὸ σκύλι. Προσκυνῶ προσεῖτι τὴν κυρία Ὀλγα, τὸν μινὸφθαλμον Γεώργη καὶ τὸν ἀμαξά. Τὴ ρουσαριμνικά μου εἰς κανένα μὴ τὴν δόσῃς. Μένω ὁ ἑγγονός σου Ἰωάννης Ζουκῶφ. Ἀγαπητέ μου παπποῦ, ἔλα. »

Ὁ Γιαννάκης ἐδίπλωσεν εἰς τὰ τέσσαρα τὸ γραμμέρον φύλλον χάρτου καὶ τὸ ἔθηκεν ἐντὸς φακέλου, τὴν ἑκοτον εἶχεν ἀγοράσῃ τὴν προηγουμένην ἡμέραν ἀντὶ καπιτίου. Ἀφοῦ ἐσκέφθη ὀλίγον, ἐθύθισε τὴν πένναν εἰς τὴν μελάνην καὶ ἔγραψε τὴν διεύθυνσιν: « Πρὸς τὸν παπποῦν. Εἰς τὸ χωριό. »

Ἐπειτα ἔξυσεν ὀλίγον τὴν κεφαλήν, ἐσκέφθη καὶ ἐπρόσθεσε: « Κωνσταντῖνον Μακάριτς. » Ἐυχαριστημένος ὅτι εἰς τίποτε δὲν τὸν ἠμῶδισαν νὰ γράφῃ, ἐφόρεσε τὸ καπέλλον του, καὶ χωρὶς νὰ ρίψῃ ἐπάνω του τὸ παλτό του, μόνον μὲ τὸ ὑποκάμισον, ἔτρεξεν εἰς τὴν ὁδόν.

Οἱ ὑπέρτει ἐνὸς κρεπωλεῖου, τοὺς ὁποίους τὴν προηγουμένην ἡμέραν εἶχεν ἐρωτήσει, τοῦ εἶπαν ὅτι τὰς ἐπιστολάς

ρίπτουν εἰς τὰ γραμματοκιβώτια, ἐκεῖθεν δὲ διανέμονται εἰς ἅλην τὴν γῆν διὰ ταχυδρομικῶν ἀμαξῶν μὲ μεθυσμένους ἀμαξηλάτας καὶ ἡχηροὺς κώδωνας. Ὁ Γιαννάκης ἔτρεξεν εἰς τὸ πρῶτον γραμματοκιβώτιον καὶ ἔριψε τὴν ἐπιστολήν. Βρυκαλιζόμενος ἀπὸ γλυκείας ἐλπίδας, μετὰ μίαν ὄραν βαθέως ἐκοιμήτο... Ἐίδεν εἰς τὸν ὕπνον τοῦ θερμάστραν. Ἐπὶ τῆς θερμάστρας ἐκάθητο ὁ παπποῦς, ἔχων κρεμασμένους τοὺς γυμνοὺς πόδας του, καὶ ἀνεγίνωσκεν ἐπιστολήν εἰς τὰς μαγειρίσας... Πλησίον τῆς θερμάστρας περιπατεῖ ὁ Βλοῦν, σείων τὴν οὐράν του.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΕΧΚΟΦ (Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ ὑπὸ Π. Α. Π.)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΑ

Ἐπὶ Κροίσου, εὐρέθησαν ἑμοῦ εἰς τὰς Σάρδεις ὁ μυθικός Αἴσωπος καὶ ὁ σοφὸς Σόλων. Ἐκεῖ, λέγεται, ὁ Αἴσωπος εἶπε πρὸς τὸν Σόλωνα, ὅτι εἰς τοὺς βασιλεῖς πρέπει νὰ λέγωμεν τὰ εὐχάριστα.

— Οὐχὶ τὰ εὐχάριστα ἀλλὰ τὰ ἀριστά, ἀπήντησεν ὁ Σόλων, πρέπει νὰ λέγωμεν εἰς τοὺς βασιλεῖς, πρὸς τὸσυμφέρον καὶ αὐτῶν καὶ τῶν ὑπηκόων των.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΗΙΘΟΣ

Δύοις Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἐξ ὧν θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὰ φύλλα τῆς Διαπλάσεως τῶν μηνῶν Δεκεμβρίου, Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου 1910.

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ὁ νέος 118ος Διαγωνισμὸς πρὸς εἶρεσιν τῶν λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Ὅσοι ἐκ τῶν ἐχόντων ψευδώνυμον ἐγκειμένον διὰ τὸ 1910, ἐπιθυμοῦν νὰ διαγωνισθῶν, δρᾶν πρῶτον νὰ προμηθευθῶν ἀγκαλῶς ἐκ τοῦ Γραφείου μου τὸν ἀπαιτούμενον Χάρτην τῶν Ἀσκειῶν.

Τοὺς ὄρους τοῦ Διαγωνισμοῦ, εἰρήσκατε ἐν ἀκτάσει εἰς τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ (Κεφ. Δ').

Βραβεῖα θ' ἀπονεμηθῶν τὰ ὅρισμένα διὰ τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς, τὰ ὅποια εἰρήσκατε ἐπίσης εἰς τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ (Κεφάλαιον 5', ἀρθρον 2, § α', β', γ').

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

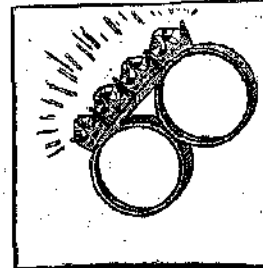
Χωριὸν ἐν μικρογραφίᾳ.

Ὁ κ. Γκράϊνερ, δημοδιδάσκαλος εἰς μικρὴν γερμανικὴν πόλιν, εἶνε ἐμπικθὴς μελισσοκόμος. Ἀνατρεφεί μὲγα πλῆθος μελισσῶν, καὶ διὰ νὰ τὰς στεγάσῃ, ἐξοικονομῆται κυψέλας, — αὐτὴ εἶνε ἡ διασκευασίς του, — ποῦ ἔχουν τὸ σχῆμα καὶ τὴν ὄψιν διαφόρων κτιρίων.

Οὕτως εἰς τὸν κήπον τοῦ κ. Γκράϊνερ, εἰς τὴν θέσιν τοῦ μελισσοκομείου του, βλέπει κανεὶς ἐν μικροσκοπικῇ χωρίον, μίαν χαριτωμένην πολιάνην ἐν μικρογραφίᾳ, εἰς τὴν ὅποιαν ὑπάρχει ἐν σχολείον, μία ταβέρνα, μία ἐκκλησία, ἓνας ἀνεμόμυλος καὶ διάφορα ἄλλα σπιτία καὶ σπιτάκια. Εἶνε δὲ οὗτω τοποθετημένα, ὥστε νὰ ποτελοῦν δρόμους, δρομίσκους, καὶ μίαν μικρὴν πλατεῖαν, μὲ δεινδράκια καὶ μὲ βρύσιν!

Πρωτότυπον δακτυλίδι.

Τὸ δακτυλίδι, τὸ ὅποιον βλέπετε ἀπέναντι, παρηγγέθη εἰς ἐν χρυσοχοεῖον τῆς Ν. Ὑόρκης ἀπὸ κάποιον πλοῦσιον κ' ἐρευρητικὸν Ἀμερικανόν. Εἶνε πολὺ πρωτότυπον, διότι ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο βέρας, κολλημένως μαζί; ὥστε νὰ περνῶν δύο δάκτυλα ἀντὶ ἐνός. Ἐπιπλέον, τέσσαρες μεγάλοι ἀδάμαντες σταλίζουν τὴν κοινὴν σφενδόνην τοῦ διπλοῦ αὐτοῦ δακτυλίδιου, πρᾶγμα τὸ ἑποῖον ἀναβιβάζει σημαντικῶς τὴν ἀξίαν του χωρὶς νὰ τοῦ ἐλαττόνῃ τὴν πρωτοτυπίαν.

Δυνατὴ ρεκλάμα.

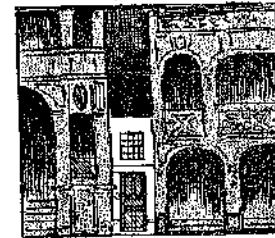

Τὶ εἶνε, νομίσετε ὁ ἀσχημὸν ἄνθρωπος αὐτὸς ποῦ παριστάνει ἡ εἰκὼν; Εἶνε ἀπλοῦστατα μία ρεκλάμα μυθιστορηματος. Ἡ παριστῆ ἡμέρη « Matin » ἤρχεις πρὸ ὀλίγου νὰ δημοσιεῖ εἰς ἐπιφυλλίδα

νέον μυθιστόρημα ὑπὸ τὸν τίτλον « Zigomar ». Καὶ ὁ σχεδιαστὴς τῆς ἐξωγράφισε διὰ ρεκλάμαν τὸν ἀνθρωπάκον ποῦ βλέπετε, τοῦ ἑποῖου ἡ μορφή, — μέτωπον, μάτια, μύτη, στόμα, — ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ γράμματα Z, I, G, O, M, A, R. Πολλὰς ἡμέρας πρὶν ἢ περιεργὸς εἰκὼν ἐδημοσιεύετο τακτικὰ εἰς τὴν ἑφημερίδα, ἕως ὅτου οἱ ἀναγνώσταί τῆς ἔμαθαν περὶ τίνος πρόκειται.

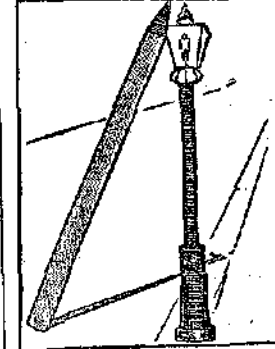
Τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς ρεκλάμας συνειθίζεται τώρ. Καὶ ἡ νέα γραφίς « ONOTO » παριστάνεται εἰς τὰς ρεκλάμας τῆς ὡς ἀνθρωπάκος, τοῦ ὅποιου τὰ μάτια ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὰ δύο πρῶτα O, ἐνωμένα μὲ τὸ N εἰς σχῆμα ρυτίδων τοῦ μεσοβρίου, ἢ μύτη ἀπὸ τὸ T, καὶ τὸ στόμα ἀπὸ τὸ τελευταῖον O κάπως μεγαλύτερον.

Τὸ μικρότερον σπίτι τοῦ Λονδίνου.

Εἶνε αὐτὸ τὸ σπιτάκι, τὸ ἑποῖον βλέπετε σφηνωμένον ἀνάμεσα ἐντὸς δύο μεγαλοπρεπῆ μέγαρα τοῦ Park-Place. Ἐχει ἐν μόνον κάτωμα, βάθος τριῶν μέτρων καὶ πρὸσψιν μόλις 1 μέτρον καὶ 50 ἐκατοστῶν. Ὅλο τὸ σπιτὶ εἶνε μὴ πύρτουλα καὶ ἓνα παραθυράκι. Εἰς τὸ κέντρον τῆς μεγαλητέρας πόλεως τῆς Εὐρώπης, μέσα εἰς τὸν ὠκεανὸν ἐκείνον τῶν κελωρίων οἰκοδομῶν, τὸ σπιτάκι αὐτὸ κάμνει πραγματικῶς ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν, καὶ ἀξίζει τὸν κόπον καὶ τὴν τιμὴν... νὰ ἐπιδεικνύεται εἰς τοὺς περιηγητάς μεταξὺ τῶν ἀξιοθεάτων τοῦ Λονδίνου!

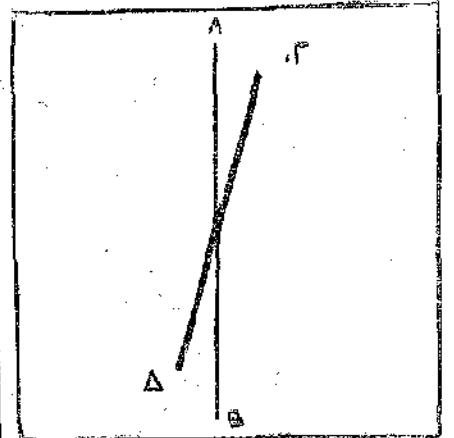
Τεράστιον μολύβι

Ἴδου ἓνα μολύβι, μὲ τὸ ὅποιον οὔτε ὁ Γαργαντούσος οὔτε ὁ Δειδάθαν δὲν θὰ ἠμποροῦσαν νὰ γράψουν! Διὰ νὰ κρίνετε περὶ τοῦ μεγέθους του, ἀρκεῖ ἡ συγκριτικὴ αὐτῆ εἰκὼν: Βλέπετε ὅτι συναγωνίζεται εἰς τὸ ὕψος μὲ τὸ φανάρι τοῦ δρόμου! Τὸ ἀχρηστον αὐτὸ ἀλλὰ καὶ χρησιμώτατον πρᾶγμα, κατεσκευάσθη ὡς ρε-

κλάμα ὑπὸ ἐνὸς Ἀγγλικοῦ ἐργοστασίου γραφικῶν εἰδῶν, ἐκ τῶν μεγαλητέρων τοῦ κόσμου, τὸ ἑποῖον σφρίζεται κυρίως διὰ τὰ ὠρεὰ τοῦ μελοβδοκόνδουλα.

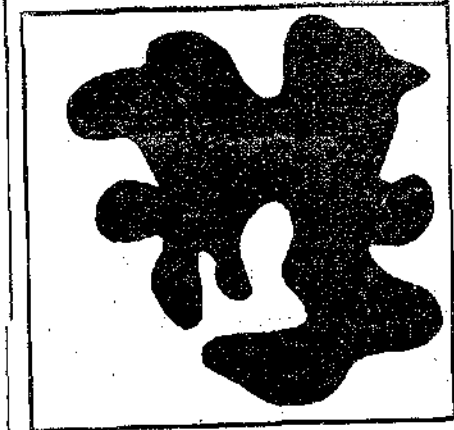
Ὀπτικὴ ἀπάντη.

Κρατήσατε τὴν εἰκόνα αὐτὴν ἐμπρὸς σας οὕτως ὥστε ἡ γραμμὴ AB νὰ εἶνε κάθετος. Ἀπεισάτε τὴν ὀλίγον. Ἐπειτα ἀρχίσατε νὰ κινῆτε τὸ φύλλον, ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὸ ἄνω γοργῶς. Θὰ ἴδῃτε τότε αὐτὸ τὸ παράδοξον. Ἡ μὲν γραμμὴ AB θὰ κινῆται πρὸς τὸν ὀφθαλμὸν σας κανονικῶς, ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ἢ γραμμὴ ὅμως ΓΑ θὰ φανῇ ἀποσπασμένη ἀπὸ τὴν ἄλλην καὶ κινουμένη μόνη τῆς ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά!

Ὁ Ἄσος Σπαθί.

(Παιγνίον)

Ἀντιγράψατε ἐπὶ τετραγώνου χάρτου τοῦ ἰδίου ἀκριβοῦς σχήματος μὲ τὸ τῆς εἰκόνας, τὴν κηλίδα αὐτὴν τῆς μελάνης. Διπλώσατε ἔπειτα τὸ τετράγωνον σας κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ σκεπασθοῦν μερικὰ μέρη τῆς κηλίδος, καὶ μὲ τὸ ἐπίλοιπον νὰ σχηματισθῇ ὁ ἄσος σπαθί. — Ἡ λύσις θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχές. (Τὰ Παιγνία αὐτὰ δὲν ὑπάρχονται εἰς τὰς Ἀσκήσεις.)

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΩΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ
ΕΙΝΕ Ο ΝΕΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ", ΤΟΥ 1909

Μὲ τὰς 424 σελίδας του—Μὲ τὰς 350 εἰκόνας του—Μὲ τὸν «Κοσμοκράτορα τοῦ Βέρον—Μὲ τὴν «Μαύρην Βασιλοπούλαν»—Μὲ τοὺς «Ἐξαδέλφους Κορπανῶφ»—Καὶ μὲ χίλια δύο ἄλλα.

Τιμῆται: ΑΛΕΤΟΣ δραχ. ἢ φρ. χρ. 8.—ΧΡΥΣΟΑΕΤΟΣ δε. ἢ φρ. χρ. 10.

Καὶ ἀποστέλλεται ἐλεύθερος ταχυδρομικῶν τελῶν πρὸς τὸν ἐμβάζοντα τὸ ἀντίμιμον.

Ὁ ἄδειος τόμος τοῦ 1909 πωλεῖται ραμμένως (broché), μὲ χρωματιστὸν ἐξώφυλλον, ὡς τέλειον βιβλίον.

Ίδε τον Όδηγόν του Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών Συνδρομητοί, Κεφ Β'

ΜΙΚΡΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Στο βάθος της Κολοκυθιάς, μέσα σε κατακράσινο χωράφι, είχα περνώοντας ένα καλή, πολύ καλή έρημοκλήση.

Χωρίς σκεπή, σήμαντρο και στυρό, πολύ λίγο μοιάζει σαν εκκλησία. Παπκρούρες και μαργαρίτες άνθίζουν στους παλμούς και τρούπους του τοίχους.

Μέσα, η μεγάλη εικόνα της Παναγίας με το Χριστό, ζωγραφισμένης έσαν τοίχο που δεν έπεσαν άκρια, φαίνεται καθαρά, πολύ καθαρά, και ως πέρασαν από πάνω της τόσο καιροί και τόσο χρόνια.

Μεγάλη ήσυχία βασιλεύει γύρω, και ο γαλανός ουρανός είναι η μόνη σκεπή της κρημνισμένης αυτής εκκλησίας.

Και όμως, όταν βρεθείς εκεί μέσα, μπροστά στην εικόνα της Παναγίας με το φτωχό και μισόδυοτο κανόλι, ανάμεσα σε εκείνους τους χαλασμένους τοίχους, τους γεμάτους αγριόχόρτα, αίσθησά σου στην ψυχή σου ένα ιδιαίτερα αίσθημα:

Μια βαθιά εδύλαξια, ένα μεγάλο θαυμασμό για την καλή, την ξεθαμμένη από τα βάθη της γης, που είχε κοιμηθεί ποιος ξέρει πόσα χρόνια, την νεκραναστημένη αυτή Παναγία!

ΠΤΩΧΟΙ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ

Κτυπά μεσημέρι, και ο Κώστας τρέχει να φέρη γρήγορα το φαγητό στον πατέρα του, που εργάζεται εις το εργοστάσιο.

«Αχ! τόν καίμενο τον πατέρα, συλλογίζεται, πως θα με περιμένει, κι' ελο τρέχει. Άλλά νάσου και τόν σκαμνιά ένα κορτσάκι και με αδύλαξια τον έρωτά: «Ε! μπρέ, που πηγαίνεις;»

«Είς το εργοστάσιο, στον πατέρα μου», απαντά ο Κώστας. «Πφ! ώστε ο πατέρας σου είναι πτωχός άφου εργάζεται».

«Βέβαια, απαντά υπερηφάνως ο μικρός, ο πατέρας μου εργάζεται, ο ιδικός σου;» «Μπάρ! ο μπαμπάς είναι πλούσιος, δεν έχει ανάγκη να εργασθώ. Και λαμβάνουσα ύψος ούκτου: «Για ανάψου, καίμενα, του λέγει, τί δυστύχημα θα ήτο διά τούς πτωχούς, εάν έλοι οι πλούσιοι απέθνησκον!»

«Σκέφου καλλίτερα, τί δυστύχημα θα ήτο διά τούς πλούσιους, εάν έλοι οι πτωχοί απέθνησκον! Οι πλούσιοι γνωρίζουν να καλοτρώνουν, αλλά δεν γνωρίζουν να μαγειρεύουν. Γνωρίζουν να κατιοκούν εις ύφαιας οικίας, αλλά δεν γνωρίζουν να τας οικοδομούν. Όταν βλέπεις, φαντασμένη μου, ότι έμεεις οι πτωχοί πρέπει να σκεπτεώμεν τούς πλούσιους, και όχι οι πλούσιοι τούς πτωχούς!»

(Εκ του Γαλλικού) Βάρια του Κανάρη

Η ΑΜΑΞΑ ΤΟΥ Μ. ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ

Μίαν φοράν, η άμαξα με την όποιαν έταξείωσαν ο Μέγας Φρειδερίκος άνεστράφη.

Ο βασιλεύς δεν έπαθε τίποτε, αλλά τόσο ένθιμωσαν έναντίον του άμαξα του, ώστε ώρμησαν έναντίον του με ύψωμένον μπαστούνι διά να τόν κτυπήσιν.

Ο άμαξας όμως δεν τ άχασε. — Μεγαλειότατε, λέγει προς τόν βασιλέα, είσθε ο μεγαλύτερος στρατηγός της εποχής μας, και όμως έχαστε πολλές μάχας. Εάν λοιπόν έγω τώρα έχασά μίαν, — και είναι η πρώτη φορά ύστερ' από τριάντα χρόνια που σάς ύπηρετώ, — παρακαλώ την Μεγαλειότητά σας να πιστεύσιν, ότι είμαι δυσχερημένος όσον και άυτή.

Ο βασιλεύς έγέλασε με την άπρόσπτον αυτήν σύγκρισιν, άνήλαθε πάλιν εις τήν άμαξαν και έγρηκολούθησε το ταξάδι του.

Δουκίης Λέας

Η ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΛΙΑΣ

Η Λιλία ρωτάει: Πές μου, Κάθε πού έπιτύξω, μητέρα. Έγώ πρώτη δεν σου λέγω Τό πρωί την καλημέρα; — «Όχι σό, αλλά η πετσέτα Σάν έπιτύξω και νουθώ, Κεί που πάω να σκουπισθώ, Βλέπω άπάνω «καλημέρα».

Η Λιλία δεν τ ά κάνει, Είναι έξυπνη πολύ. Κάτω από τή «καλημέρα», Πιάνει και κεντά «Λιλία» Κ' έτσι όταν τ πρωί Θα σκουπισεται η μητέρα, Πρώτη άπ' όλους η Λιλία Θα της λέγει καλημέρα!

Σημειοφόρος Έλλην

Η ΤΙΜΗ ΕΝΟΣ ΑΓΡΙΟΥ

Κατά τόν Γαλλικόν πόλεμον έν Ταϊτή, ο γούαρχος Βρουά (Brouat), διοικητής τών Γαλλικών δυνάμεων, έξολούμδα μίαν ήμεράν εις έν πατάμιον του έσωτερικού της νήσου. Είς άλλων βημάτων άπόστασιν ήτο κρυμμένος εις άρχηγός έχθρός. Όταν η ειρήνη συνωμολογήθη, ο έχθρός αυτός μετέβη να έβρη τόν ναύαρχον, και τφ άπέδειξε ότι επί δύο ώρας έλοκλήρους έκράτει την ζωή του εις τας χείρας του. — Διατί λοιπόν δεν την άφηρέσας, τόν ήρώτησεν ο Βρουά. — Να σέ δολοφονούσα! άπεκρίθη ο άγριος, θα ήμουν κατηχημένος εις τούς όφθαλμούς όλων τών συντρόφων μου!

Αδωνάϊος

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΟΦΥΛΑΚΙΟΝ

Διάσημος τις ιατρός είχεν ιατρούσει έν παιδίον από μικράν και επικίνδυνον ασθένειαν. Η μητέρα του παιδίου, εγνωμονούσα, παρουσιάσθη μίαν ήμέραν εις τήν οικίαν του ιατρού και του είπεν:

«Ιατρέ, είναι εις τόν κόσμον δηνηρεσία που δεν δύνανται τις ποτέ νάνταμειψη. Θα σάς χρωστώ χάριν εάν δεχθίτε το χρηματοφυλάκιον τούτο, που σάς τή ένέντησα επίτηδες εις ένδειξιν εγγνωμοσύνης.»

«Κύρια μου, άπήνησεν ο ιατρός άποτόμως, η ιατρική δεν είναι αισθηματολογία» τ ά μικρά αυτά άθρα είναι ίσως καλά διά να συντηρούν τήν φίλιαν, αλλά δεν συντηρούν τ ά σπύτια μας. Αί φροντίδες μου έννοώ να πληρωθού με χρήμα.»

«Άλλά, ιατρέ, όρισάτε μίαν τιμήν.» — Δύο χιλιάδας, κύρια.» Η κυρία έγέγαυ τότε από τή χρηματοφυλάκιον πέντε τραπέζιτικά γραμματία τών χιλίων δραχμών, δίδει τ ά δύο εις τόν ιατρόν, έπαναθέτουσα δέ τ ά άλλα τρία εις τή χρηματοφυλάκιον, χαιρετά εύχενως και άπέρχεται.

(Εκ του Γαλλικού) Έξόριστος Άτιθίς

ΕΤΟΙΜΟΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ο καλλίφης Έσαμ, ο όποτος ένεκα της σκληρότητός του, είχε καταστή τή φάσην των όπηκόνων του, διετέρχεν ήμέραν τινά άνευ άκολουθίας τας άχανείς έξοχάς του κράτους του. Καθ' όδόν συναντά έννα Άραβα της έρημου και τφ λέγει: «Φίλε, θα ήθελα να μάθω από σέ, τί άνθρωπος είναι αυτός ο Έσαμ, διά τόν όποιον λέγουν τόσα πολλά.»

«Ο Έσαμ, απαντά ο Άραφ, δέν είναι άνθρωπος, είναι τίγρις, είναι τέρας. Διατί τόν κατηγορούν; — Αί έν σωρόν εγκλήματα: Έχει ποιηθή με τή αίμα ενός έκατομμύριον ανθρώπων και πλέον.»

«Τόν είδες ποτέ;» — «Όχι.» — «Ε! λοιπόν κούταξέ με, όμυλεις εις τόν Έσαμ.» — «Ο Άραφ, χωρίς να έκδηλώση τήν πικραμικρότερον έκπληξιν, τόν παρατηρεί άτενώς και τφ λέγει υπερηφάνως: «Και σεις, είσθευρετε ποιος είμαι;» — «Όχι.» — Κατάγομαι εκ της οικογενείας τών Ζοβαρ, της όποιας ένκατος άπόγονος γίνεται τρελλός μίαν φοράν τή έστος: η ήμέρα της τρέλλας μου, είναι άκριβώς η σημερινή.»

Είς τόν Έσαμ ήρεσεν η εδύφυς αυτή δικαιολογία και τόν συνεχώρησε.

(Εκ του Γαλλικού) Γλυκειά Πατριδα.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Είς τή μάθημα της Ίεράς Ιστορίας. Η Διδασκαλία: — Λέγε, σό, Γεωργίτσα, τί έκαμαν οι Έβραίοι άφου βγήκαν από τήν Έρυθράν θάλασσαν; Η Γεωργίτσα: — Έκάθησαν να στεγνώσουν, κύρια.

Έστύλη υπό του Άρχαίου Σκαρτίου

Μία κυρία, έν φ έγγραφεν έπιστολήν προς φίλην της, άντελήθη ότι μικρός άδιάκριτος την άνεγίνωσκον άνωθεν τών όμων της.

Τότε προσέειπε: «Ηθέλα να σοβ γράψω και πολλά άλλα, αλλά ο Μ. είναι άποκίσω μου και τ ά διαβάξαι όλα.»

— Με συγχωρείτε! άνεπράξεν ο άδιάκριτος: έγώ δεν είδιόθατα τίποτε!

Έστύλη υπό της Γλυκείας Πατριδος

Ο παρών Όδηγός καταργεί πάντα προηγούμενον ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ.

[Πās συνδρομητής της «Διαπλάσεως των Παιδών», έντιμών να λάβη μέρος εις τήν κίνησιν του περιοδικού, παρακαλείται νάναγρώση μετά πολλής προσοχής τ ά δώδεκα κεφάλαια του παρόντος Όδηγού, διά να συμμορφώνεται έκάστοτε με τας σχετικές οδηγίας].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Κανονισμός των Ψευδωνύμων

1.—Οι συνδρομηταί της Διαπλάσεως και τάδέλφια των, διά να είμπορούν να λαμβάνουν μέρος εις τήν κίνησιν του περιοδικού, ήτοι εις τήν Άλληλογραφίαν, τούς Διαγωνισμούς, τήν ανταλλαγήν Μικρών Μυστικόν κτλ.—πρέπει άφεύκτως να έχουν ψευδώνυμον.

2.—Έκάστου συνδρομητοῦ η συνδρομητρίδος ΠΕΝΤΕ μόνον άδέλφια δικαιούνται να λάβουν ψευδώνυμον. Ητοι, έκάστη συνδρομή δεν δίδει δικαίωμα εις περισσότερα τών έξ έν έφ ψευδωνύμων.

3.—Διά να λάβη τις ψευδώνυμον, είτε συνδρομητής, είτε άδελφός του, όφείλει να πληρώσῃ 1 φράγκον ως δικαίωμα ένός έτους, άρχομένου τήν 1 Δεκεμβρίου και λήγοντος τήν 30 Νοεμβρίου.

4.—Εάν συνδρομητοῦ τινος, έχοντος ψευδώνυμον, λήξῃ η συνδρομή του πρό της 30ης Νοεμβρίου και δεν τήν άναγάσῃ εγκαίρως, νόμιμος ανήγγέλων και η ισχύς του ψευδωνύμου του, καθώς και τών ψευδωνύμων τών άδελφών του.

5.—Εάν δικαιούχος τις θελήσῃ νάλλάξῃ ψευδώνυμον ένός του έτους, ήτοι πριν λήξῃ τή δικαίωμά του, όφείλει να πληρώσῃ πάλιν 1 φράγκον. Άλλ' έννοείται ότι και τού νέου του ψευδωνύμου η ισχύς λήγει τήν 30 Νοεμβρίου, όποτε και αν έγινεν η άλλαγή.

6.—Ο έπιθυμῶν να διατηρήσῃ τή ψευδωνύμον του και κατά τή έπόμενον έτος, όφείλει να τ ά αναγάσῃ μέχρι της 1ης Ίανουαρίου τή βραδυτέρον. Άλλιως θεωρείται άδέσποτος και δίδεται εις τόν πρώτον ζητούντα αυτό.

7.—Εκτός από τούς συνδρομητάς και τ ά δέλφια των, έως πέντε, ούδαίς άλλος είμπορεί να λάβῃ ψευδώνυμον και δι' αυτόν να συμπεριληφθῃ εις τήν κίνησιν του περιοδικού. Οι άπλοι άγορασταί, οι λαμβάνοντες τή φύλλον διά τάν πρακτέραν, ούδέν δικαίωμα έχουσι. Διά ν' άποκτήσουν τοιοῦτο, πρέπει να έγγραφούν συνδρομηταί τουλάχιστον διά μίαν τριμηναίαν, και τότε να πληρώσουν έν φράγκον διά να λάβουν ψευδώνυμον.

8.—Τή έκλεγόμενον υπό του δικαιούχου ψευδώνυμον πρέπει να εγκριθῃ και υπό της Διαπλάσεως εις τήν σχετικήν στήλην της Άλληλογραφίας, άνάκατα όμως να προτινῃ τις πολλά ψευδώνυμα της άρεσκείας του, άνάκατα εις τήν Διαπλάσιν τήν έκλογήν του καταλληλοτέρον.

9.—Ο δικαιούχος διά τόν όποιον εγκριθῃ ἤδη ψευδώνυμον, όφείλει να τή σημειώσῃ πάντως πλησίον του όνόματός του εις πᾶν δι. τι στέλλει προς τήν Διαπλάσιν. Όνομα και ψευδώνυμον πρέπει να είναι άχώριστα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών

1.—Είς έκαστον φύλλον της Διαπλάσεως μία σελίς διατίθεται πάντοτε προς δημοσίευσιν έργων τών συνδρομητῶν της. Η σελίς αυτή όνομάζεται «Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητῶν» ή επί τή συντομότερον «Σ.Σ.Σ»

2.—Πās συνδρομητής είήσως, προκληρωμένος, έχον ψευδώνυμον, (και τάδέλφια του επίσης), δικαιούται να στέλλῃ έκάστοτε προς δημοσίευσιν διηγηματικά του, ποιηματικά, ιστορικά και άλλα άνέκδοτα, ήθικά, περιγραφέα κτλ. κτλ. πρωτότυπα ή μεταφρασμένα. Έκ τούτων η Διαπλάσις εκλέγει τ ά ύψαιότερα, τ ά καταλληλοτέρα και τ ά δημοσιεύει δωρεάν, έφ' όσον τή έπιτρέπει ο χώρος της καθιερωμένης Σελίδος.

3.—Περί τών άπορριπτομένων ή άγκρινάμενων, ή Διαπλάσις είδοποιεί άμέσως τούς άποστολείς εις ιδιαιτέρην στήλην της Άλληλογραφίας της. Είναι όμως έλευθερία να δημοσιεύῃ τ ά εγκρινόμενα μόνον όποτε είμπορεί, όποτε της χρειάζονται και έφ' όσον δεν παρουσιάζονται έν τφ μεταξύ άλλα καλλίτερα και προτιμότερα.

4.—Κάθε κομμάτι στελλόμενον διά τήν Σ.Σ.Σ. δέν πρέπει να υπερβάσῃ τούς 30 στίχους στήλης της Διαπλάσεως, ή τας 200 λέξεις. Τά συντομότερα προτιμώμενα. Τά υπερβαίνοντα τή μέτρον τών 200 λέξεων αποκλείονται, όσον βραχιά και αν είναι.

5.—Κάθε κομμάτι στελλόμενον διά τήν Σ.Σ.Σ. πρέπει να είναι γραμμένον μόνον του, εις χωριστόν φύλλον χάρτου και άπό τήν μίαν μόνον όψιν του φύλλου. Εκτός του τίτλου του, πρέπει να φέρῃ άνωθεν τόν γενικόν τίτλον «Διά τήν Σ.Σ.Σ.» να είναι δέ ύπογεγραμμένον και με τόνονα και με τή ψευδώνυμον του άποστολείς.

6.—Προβήσια και όριαν δεν υπάρχουν. Άποστολαί έκάστοτε διά τήν Σ. Σ. Σ. είναι δεκαί εις πᾶσαν εποχήν και υπό παντός συνδρομητοῦ καθ' όλον τή διάστημα της συνδρομής του.

7.—Είς τήν Σ.Σ.Σ. ύπάγονται και τ ά Παιδικά Πνεύματα, περί άν κατωτέρω.

8.—Εκτός τών διά τήν Σ.Σ.Σ. εγκρινόμενων, και διά τήν στήλην τών Πνευματικῶν Άσκήσεων, περί τών κατωτέρω, ο Συνδρομητής ούδέν άλλο έχει δικαίωμα να δημοσιεύσῃ εις τήν Διαπλάσιν ύφαιων. Έπί πληρωμῆς δέ μόνον Μικράς Άγγελίας. (Ίδε Κεφ. Ζ').

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Παιδικά Πνεύματα και Πνευματικά και Άσκήσεις

1.—Η σύνταξις τών έν τή Διαπλάσει δημοσιευόμενων Παιδικῶν Πνευμάτων, είναι άνάκατα εις τήν έκλογήν της. Πās έχον ψευδώνυμον δύναται να στέλλῃ προς δημοσίευσιν Παιδικά Πνεύματα, έξ έν η Διαπλάσις εκλέγει τ ά καταλληλοτέρα, εκ τούτων δέ δημοσιεύει εις τήν Σ.Σ.Σ. διά κλήρου δσα τή έπιτρέπει έκάστοτε ο χώρος.

2.—Τά Παιδικά Πνεύματα πρέπει να γράφονται εις χωριστόν φύλλον χάρτου, έκτός της έπιστολής. Άνωθεν πρέπει να έγγραφώνται: Παιδικά Πνεύματα στελλόμενα προς δημοσίευσιν εις τήν Διαπλάσιν υπό του δεινα (όνομα και ψευδώνυμον). Πρέπει δέ να είναι έργα πρωτότυπα τού στέλλοντος, άδημοσίευτα και όχι άντιγραφαί έξ άλλων, δημοσιευθέντων έν τή Διαπλάσει ή άλλωσού.

3.—Ός προς τας Γενεμαϊκάς Άσκήσεις, και τούτων η σύνταξις είναι αποκλειστικώς άνάκατα εις τούς δικαιούχους συνδρομητῶν ως έξής: Κατ' έτος προκηρύσσονται δύο Διαγωνισμοί σελίδων σύνθεν Πνευματικῶν Άσκήσεων, με βρους, οι όποτοι δημοσιεύονται έκάστοτε εις τήν σχετικήν προκήρυξιν. Αί Πνευματικαί Άσκήσεις, αι βραβευόμενα η όπωσδήποτε διαπρέπουσα εις τούς Διαγωνισμούς τούτους, δημοσιεύονται όλίγον κατ' όλίγον εις τήν Διαπλάσιν. Άσκήσεις στελλόμενα μετά τήν προθεσμίαν και παρά τούς βρους τού σχετικού Διαγωνισμού, δεν λαμβάνονται διόλου έν' όψιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Διαγωνισμοί Δύσεων των Πνευματικῶν Άσκήσεων

1.—Η Διαπλάσις προτείνει κατ' έτος τρεις Διαγωνισμούς προς εύρεσιν τών Δύσεων τών εις αυτήν δημοσιευόμενων Πνευματικῶν Άσκήσεων, ήτοι ένα Διαγωνισμόν Δύσεων κατά τετραμηνίαν.

2.—Οι λαμβάνοντες μέρος εις τούς Διαγωνισμούς τών Δύσεων διατιροῦνται εις τρεις τάξεις, άνάλογως της ηλικίας των:

α'. Είς τήν Μικράν Τάξιν ύπάγονται οι έχοντες ηλικίαν μέχρις 11 ετών συμπεληρωμένων.—β'. Είς τήν Μεσαίαν Τάξιν ύπάγονται οι έχοντες ηλικίαν 12—15 ετών συμπεληρωμένων.—γ'. Είς τήν Άνωτέραν Τάξιν κατατάσσονται οι από 16 ετών και άνω, καθώς και όσοι λαγομονούν να σημειώσουν τήν ηλικίαν των.

3.—Αυτής, σημειώνων ψευδή ηλικίαν διά να καταναχθῃ εις τήν Τάξιν τήν όποιαν θα ήθελεν αυτός, εάν άνκαλυφθῃ, αποκλείεται έντελώς του Διαγωνισμού.

4.—Αί Δύσεις τών Πνευματικῶν Άσκήσεων έκάστου φύλλαδου πρέπει να στέλλωνται εγκαίρως, ώστε να φθάσιν εις τή Γραφετήν μας πρό της λήξεως της προθεσμίας, έντός της όποιας είναι αυτα δεκταί, και ήτι σημασιούται πάντοτε εις έκαστον φύλλον υπό τήν επικεφαλίδα τών Πνευματικῶν Άσκήσεων.

5.—Οι λαμβάνοντες μέρος εις τούς Διαγωνισμούς τών Δύσεων, όφείλουν να γράφουν τας Δύσεις των επί ιδιαιτέρων χαρτών εδριεσκαιόμενον προς τούτο εις τή Γραφετήν της Διαπλάσεως. Ο χάρτης τών Δύσεων πωλείται εις φακέλλους, έκαστος τών όποιων περιέχει 20 φύλλα (δσα άρκούν δι' ένα Διαγωνισμόν) και τιμάται φρ. 1.

6.—Δύσεις, γραφόμενα επί άλλου χάρτου, έκτός του παρεχόμενου δι' αυτας υπό της Διαπλάσεως, δεν λαμβάνονται έν' όψει. Έπι-

σης, όταν δύο ή περισσότερων φυλλαδίων Δύσεις είναι γραμμένα από τους έφ' ενός και του αυτού φύλλου χάρτου, μόνον αι του ενός φυλλαδίου λογίζονται, αι δε λοιπαι απορρίπτονται.

7.—Αι επί του ιδιαιτέρου Χάρτου των Δύσεων γραμμένα λύσεις, όταν δεν συνοδεύονται υπό επιστολής, επιτρέπεται να στέλλονται εντός ανοικτού φακέλλου με πεντάλεπτον μόνον γραμματόσημον. Επιτρέπεται επίσης να σταλούν αι λύσεις δύο ή περισσότερων φυλλαδίων διαμίας, εντός του αυτού φακέλλου, εάν ο λύτης είχε βέβαιος ότι θα φθάσουν πριν παρέλθη η προθεσμία του αρχαιότερου φυλλαδίου.

8.—Τα βραβεία απονέμονται ως εξής: α'.—*Είς την Μεγάλην Τάξιν*: Όλοι όσοι έχουν αριθμόν δρόμων αντιστοιχούντων τα δεκάτα τουλάχιστον δέκατα (8/10) του όλου αριθμού.—*δραβί δε λύσεις θεωρούνται αι συμφωνούσαι καθολικολογίαν προς τας εν τη Διαπλάσει δημοσιευόμενας*,—είτε υποψήφιοι διά τὸ Πρώτον βραβείον, και εξ αυτών βραβεύεται διά κλήρου εις. Οι λοιποι αναφέρονται ως *Ισοτίμοι*, ἀλλ' ἄνευ ἀμοιβῆς ἄλλης ἐκτός των ἀναλόγων κατὰ τὴν § 9 Εὐσημῶν (ἴδε Κεφ. 5, § 10 και 11.)

β'.—Όι ἔχοντες ἀριθμὸν Δύσεων ἕως τὰ ἑπτὰ δέκατα τοῦ ὅλου (7/10), εἶνε ἔλοι υποψήφιοι διά τὸ Β' Βραβείον. Δύο ἐξ αυτών βραβεύονται διά κλήρου, οἱ δὲ λοιποὶ Ἰσοτίμοι, ὡς ἄνω.

γ'.—Όι ἔχοντες ἀριθμὸν Δύσεων ἕως τὰ ἕξ δέκατα τοῦ ὅλου, (6/10), εἶνε ἔλοι υποψήφιοι διά τὸ Γ' Βραβείον. Τρεῖς ἐξ αυτών βραβεύονται διά κλήρου, οἱ δὲ λοιποὶ Ἰσοτίμοι, ὡς ἄνω.

δ'.—*Επανοὶ* λαμβάνουν ἐκ των ἐπομένων οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ἔχι ὀλιγωτέρως τοῦ ἡμίσεως των λύσεων, τὰς ὅποιας ἔδραν ὁ τελευταίος των λαβόντων Γ' Βραβείον.

ε'.—*Εὐσημὸν Μνείαν* λαμβάνουν ἐκ των ἐπομένων οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ἔχι ὀλιγωτέρως τοῦ ἡμίσεως των λύσεων, τὰς ὅποιας ἔδραν ὁ τελευταίος των λαβόντων Ἐπανοῦ.

ς'.—*Εἰς τὴν Μεσαίαν Τάξιν*: Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ υποψήφιοι διά τὸ Α' Βραβείον ἀρκεῖ νὰ ἔχουν μόνον τὰ ἑπτὰ δέκατα (7/10) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ των λύσεων· διά τὰ Β' Βραβεία μόνον τὰ ἕξ δέκατα (6/10), και διά τὰ Γ' Βραβεία μόνον τὰ πέντε δέκατα (5/10).

ζ'.—*Εἰς τὴν Μικρὰν Τάξιν*: Πάλιν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Ἄλλ' οἱ υποψήφιοι διά τὸ Α' ἀρκεῖ νὰ ἔχουν τὰ πέντε δέκατα (5/10) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ των λύσεων, διά τὰ Β' τὰ τέσσαρα δέκατα (4/10), και διά τὰ Γ' τὰ τρία δέκατα (3/10).

η'.—Όι λαβόντες εἰς προηγουμένους διαγωνισμοὺς των Δύσεων ἔν ολονδήποτε βραβεῖον εἰς οἰανδήποτε ἐκ των τριῶν τάξεων, δὲν δύναται νὰ διαγωνίζωνται διά τὸ ἴδιον ἢ διά κατώτερον βραβεῖον, εἴτε εἰς τὴν ἴδιαν τάξιν εἴτε εἰς ἀνωτέραν, και τίθενται τιμητικῶς ἐντός Διαγωνισμοῦ, εάν ὁ ἀριθμὸς των λύσεων των τοῖς παρέχῃ τὸ δικαίωμα εἰς τὸ ἴδιον ἢ εἰς κατώτερον, οὐχὶ δὲ εἰς ἀνώτερον βραβεῖον ἐπιένουν, τὸ ὅποσον ἔλαβον ἄλλοτε.

9.—Κατὰ τὴν ἀπονομὴν των Εὐσημῶν, ἐκτός των ἀναλογούντων εἰς ἕκαστον δυνάμει τοῦ ποσοῦ των λύσεων των, τῆ προστίθενται και ἄλλα ἀπόμνη εὐσημῶν.—*εὐσημῶν ἐπιμονῆς*,—ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ των φυλλαδίων των ὁσίων ἐστειλε λύσεις. Ἡ ἀναλογία αὐτῆ εἶνε ἔν εὐσημῶν ἐπὶ πλέον δι' ἐκάστην τριάδα φύλλων. Οὕτως ὁ στείλας λύσεις ἄνω των τῶν φυλλαδίων τῆς τετραμηνίας, ἀναφέρων ποσοῦ ἐξ ἐκάστου, λαμβάνει ἐξ εὐσημῶν ἐπιμονῆς ἐπὶ πλέον ὁ στείλας λύσεις 12 φυλλαδίων μόνον, λαμβάνει ἐπὶ

πλέον 4 εὐσημῶν ἐπιμονῆς, και οὕτω καθ' ἑξῆς.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.
Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως και ἄλλοι Διαγωνισμοὶ**

1.—Αἱ λεγόμενα *Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως* εἶνε εἶδος Διαγωνισμοῦ. Δίδεται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως μία Ἐρώτησις, εἰς τὴν ἔποσαν οἱ φίλοι τῆς ἀπαντοῦν δι' ἐπιστολῶν ἐντός ὁρισμένης προθεσμίας. Ἡ κρίσις ἐπὶ των ἀπαντήσεων δημοσιεύεται ἐκτενῆς και εἰκονογραφημένη πλουσίως.

2.—Αἱ ἐπιστολαὶ, αι περιέχουσαι τὴν ἀπάντησιν, πρέπει νὰ μὴ γράφονται ἴδιαι ἄλλο ἐκτός αὐτῆς και νὰ ἐπιγράφονται ὡς εξής: *Ἀπάντησις εἰς τὴν (τάξιν) Κυριακὴν τῆς Διαπλάσεως*, νὰ εἶνε δὲ ὅση τὸ δυνατόν σύντομοι.

3.—*Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Ἀλληγμάτων*.—Δίδεται ὡς θέμα μία παροιμία ἢ μία εἰκὼν, ἢ σειρά εἰκόνων, και ἐπὶ τῆ βάσει αὐτῶν ζητεῖται νὰ γραφῆ διήγημα. Οἱ ὄροι τοῦ Διαγωνισμοῦ ταύτου δημοσιεύονται ἐκαστοτε λεπτομερῶς, μετὰ των εἰκόνων ἐπὶ τῆ βάσει των ὁσίων πρόκειται νὰ γραφῆ τὸ διήγημα.

4.—*Διαγωνισμὸς Ψευδωνύμων*.—Κατ' ἔτος βραβεύεται τὸ καλλίτερον ψευδώνυμον διά *Δημοψηφισμοῦ* πάντων των συνδρομητῶν. Οἱ ὄροι τοῦ Διαγωνισμοῦ ταύτου δημοσιεύονται ἐπίσης κατὰ τὴν προκήρυξιν λεπτομερῶς.

5.—*Διαγωνισμὸς Ἐσοπαθώματων* ἢτοι *πρὸς ἐγγραφήν νέων συνδρομητῶν, και διαγωνισμὸς των Εὐσημῶν*.—Περὶ των Διαγωνισμῶν ταύτων ἴδε Κεφ. 5 και 6'.

6.—Γίνονται ἀκόμη και πολλοὶ ἄλλοι *Μικροὶ Διαγωνισμοὶ*, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁσίων εἶνε: *Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς*,—*Διαγωνισμὸς Φωτογραφίας*,—*Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Ποιήματος*,—*Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως*, (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἀγγλικοῦ, γερμανικοῦ),—*Διαγωνισμὸς Ἀενικῶν Δέξεων*, και. Τῶν Διαγωνισμῶν ταύτων προκηρύσσονται ἐκαστοτε τὰ θέματα και ὀρίζονται λεπτομερῶς ἐν τῆ φύλλῳ οἱ ὄροι, οἱ ὅποιοι εἶνε ἄλλοτε ἄλλοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

Τὰ Βραβεία και τὰ Εὐσημῶν

1.—Όι Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως διαιροῦνται εἰς μεγάλους και εἰς μικροὺς. *Μεγάλοι Διαγωνισμοὶ* εἶνε ὁ Διαγωνισμὸς των Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ὁ Διαγωνισμὸς των Δύσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Διηγῆματος, αι Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως και ὁ Διαγωνισμὸς των Ψευδωνύμων. — *Μικροὶ Διαγωνισμοὶ* εἶνε ὁ τῆς Ζωγραφικῆς, τῆς Φωτογραφίας, τῆς Καλλιγραφίας, των Δευκῶν Δέξεων, και.

2.—Εἰς τοὺς *Μεγάλους Διαγωνισμοὺς*: α'.—Ό τυχὼν *Α' Βραβείου* λαμβάνει τὰς εξῆς τιμὰς και ἀμοιβὰς: 1) δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του, ὅταν εἶνε διήγημα, ἢ Πνευμ. Ἀσκήσις, ἢ ἀπάντησις Κυριακῆς) 2) δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλαισιν, ἀν στείλῃ μίαν του φωτογραφίαν, εἴτε μετὰ τὸ ψευδώνυμον ὑπὸ τὸ ὅποσον ἐβραβεύθη, εἴτε μετὰ τὸ ὄνομα του, ἀν δηλώσῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ *ζωῆσις τοῦ ὀνόματός του*. 3) λαμβάνει ὡς ὄθρον τρεῖς τόμους Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου, ἐκ των τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, και' ἐπιλογῆν του.

β'.—Ό τυχὼν *Β' Βραβείου* λαμβάνει ὡς ὄθρον δύο τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ των τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς.

γ) Τέλος ὁ τυχὼν *Γ' Βραβείου* λαμβάνει ὡς ὄθρον ἕνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ των τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς.

3.—Εἰς τοὺς *Μικροὺς Διαγωνισμοὺς*: α'.—Ό τυχὼν *Α' Βραβείου* λαμβάνει τὰς εξῆς τιμὰς και ἀμοιβὰς: 1) δημοσιεύεται τὸ

βραβευθὲν ἔργον του, ὅταν δὲ εἶνε Ζωγραφικῆ, Φωτογραφία ἢ Καλλιγραφία, πιστὸν φωτογραφικὸν πανομοιότυπον αὐτοῦ. 2) δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλαισιν, κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ Α' Βραβείου των Μεγάλων Διαγωνισμῶν. 3) λαμβάνει ὡς ὄθρον τὰ τρία τομιδια Παιδικῶ Πνεύματος (Α', Β', Γ') τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

β'.—Ό τυχὼν *Β' Βραβείου* λαμβάνει ὡς ὄθρον δύο τομιδια Παιδικῶ Πνεύματος κατ' ἐκλογῆν του.

γ'.—Τέλος ὁ τυχὼν *Γ' Βραβείου* λαμβάνει ὡς ὄθρον ἕν τομιδιον Παιδικῶ Πνεύματος κατ' ἐκλογῆν του.

4.—Τὰ βραβεία δὲν ἀνταλλάσσονται. Ὁ δικαιούμενος π. χ. νὰ λάβῃ τρεῖς τόμους Διαπλάσεως Α' Περιόδου, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἄλλο τι ἀντ' αὐτῶν ἴσως ἢ και κατωτέρως ἀξίας. Ἡ σχετικὴ περὶ ἀποστολῆς των βραβεῖων αὐτῆς πρέπει νὰ γίνῃ ἐντός *ἡμερῶν πέντε* ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως των Ἀποτελεσμάτων του Διαγωνισμοῦ.

5.—Ό Διαγωνισμὸς τοῦ Ἐσοπαθώματος, θεωρούμενος ὡς ἕκαστος, ἔχει ἰδιαίτερα ὅλως βραβεῖα, ὀρίζόμενα ἐκαστοτε εἰς τὴν Προκήρυξιν.

6.—*Ἀθρόον Βραβείον* λέγεται ἔν ἐξαιρετικῶν βραβεῖων ἰσοδυναμοῦν μετὰ Α' Βραβείον Μεγάλου Διαγωνισμοῦ, τὸ ὅποσον ἡ Διάπλαισις ἀπονέμει εἰς τὸν συνδρομητῆν, ὡς ἀδροισμα των κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὅποια ἔλαβε διαγωνιζόμενος ἐκαστοτε εἰς τοὺς δύο φέρους Διαγωνισμοὺς τῆς. Πρὸς ταῦτα, εἰς τὰ βραβεία πάντων ἀνεξαρτέτως των Διαγωνισμῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἐδόθησαν αι ἐπιόμνη ἀριθμητικαὶ ἀξίαι.

α'.—Τὸ Α' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὴν μονάδα (32)32).

β'.—Τὸ Β' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ τέσσαρα τριακοστὰ δευτέρα τῆς μονάδος (4)32).

γ'.—Τὸ Γ' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ δύο τριακοστὰ δευτέρα τῆς μονάδος (2)32).

δ'.—Ό δὲ Ἐπανοὶ εἰς νέους ἰσοδυναμεῖ μετὰ τριακοστὸν δευτέρον τῆς μονάδος (1)32).

7.—Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1899, ἦτοι ἀπὸ τὸν ἰδρυθῆ τὸ Ἀθρόον, τηρεῖται ἰδιαίτερον Βιβλίον των βραβευμένων, εἰς τὸ ὅποσον σημειοῦνται, διά των ἰσοδυναμῶν ἀριθμῶν, τὰ Βραβεία. Καὶ ὅταν οἱ ἀριθμοὶ των Βραβεῖων, τὰ ὅποια ἔλαβεν ὁ συνδρομητῆς κατὰ τὸ διάστημα ἐνός ἢ περισσότερων ἐτῶν, δώσουν ἀδροισμα ἴσον μετὰ τὴν μονάδα (1), εἰς τὸν συνδρομητῆν ταῦτον ἀπονέμεται τὸ *Ἀθρόον Βραβείον* ἅμα τῆ αἰτίσει του. Ὅστε ἀπαραίτητον εἶνε τοιοῦτον βιβλίον νὰ κρατῆ και ἕκαστος συνδρομητῆς διά τὸν καιρὸν του, και νὰ σημειώσῃ εἰς αὐτὸ τὰ βραβεία, τὰ ὅποια λαμβάνει ἐκαστοτε, μετὰ τὴν ἀντίστοιχον ἀριθμητικὴν ἀξίαν. Καὶ ταῦτα διά νὰ γνωρίζῃ πότε θα συμπληρώσῃ τὴν μονάδα και νὰ ἀναγγεῖλῃ ἀμέσως πρὸς τὴν Διάπλαισιν, στέλλων λεπτομερῆ σημειώσιν των βραβεῖων του.

8.—Ό τυχὼν *Ἀθρόον Βραβείου* λαμβάνει τὰς εξῆς τιμὰς και ἀμοιβὰς: α') δημοσιεύεται ἡ εἰκὼν του β') λαμβάνει ὡς ὄθρον τρεῖς τόμους Διαπλάσεως τῆς πρώτης Περιόδου, ἐκ των τιμωμένων δραχμῆς κατ' ἐκλογῆν του.

9.—Ό τυχὼν Α' Βραβείου εἰς ολονδήποτε Διαγωνισμῶν, πρὶν ἀκομῆν οἱ ἀριθμοὶ των κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὅποια ἔλαβε κατὰ καιρὸς, δώσουν ἀδροισμα τὴν μονάδα, δὲν δικαιούται κατόπιν νὰ λάβῃ *Ἀθρόον Βραβείον*. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἀπὸς Ἀθρόον, οὐδέποτε πλέον δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὁσοδήποτε ἀν εἶνε τὰ βραβεία, τὰ ὅποια θα λάβῃ κατόπιν εἰς Διαγωνισμοὺς.

Σημειώσεις.—Εἰς τὸ Ἀθρόον δὲν λογαριάζεται μόνον τὸ Β' Βραβεῖον Ἐσοπαθώματος, διότι και αὐτὸ ἰσοδυναμεῖ πρὸς Α' Βρα-

βεῖον, ἀφοῦ δημοσιεύεται ἡ εἰκὼν τοῦ λαμβάνοντος αὐτὸ.

10.—Τὸ *Βραβεῖον των Εὐσημῶν* εἶνε ἐπίσημον και ἀπονέμεται ὡς εξῆς: Διὰ πᾶσαν καλῆν ἀπάντησιν εἰς Διαγωνισμῶν, διά πᾶν καλὸν Παιδικὸν Πνεῦμα, Ἐσοπαθῶμα, και. ἡ Διάπλαισις σημειώνει Εὐσημῶν ἀναλόγως τῆς ἀξίας ἐκάστου των ἀνωτέρω. Ἡ ἀπονομὴ των Εὐσημῶν δημοσιεύεται πάντοτε εἰς τὸ φύλλον, δι' ἐνός Ε ἢ περισσότερων ἐντός παρενθέσεως, σημειουμένων πρὸς τὸ ψευδώνυμον τοῦ λαμβάνοντος αὐτὰ.

α'.—Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὁ ἔχων τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν Εὐσημῶν, λαμβάνει τὸ *Βραβεῖον των Εὐσημῶν*, μετὰ τὰς εξῆς τιμὰς και ἀμοιβὰς: 1) δημοσιεύεται ἡ Εἰκὼν του. 2) λαμβάνει ὡς ὄθρον ἕν τόμον χρυσοῦστον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου κατ' ἐκλογῆν του.

β'.—Δύο Δευτέρα Βραβεία ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὐσημῶν, μετὰ των λαβόντων τὸ Πρῶτον. Ἐκαστος ταύτων λαμβάνει ὡς ὄθρον ἀπὸ ἕν χρυσοῦστον τόμον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως ἐκ των τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3,50 κατ' ἐκλογῆν του.

γ'.—Τρία Τρίτα Βραβεία ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὐσημῶν, μετὰ των λαβόντων τὸ Πρῶτον. Ἐκαστος ταύτων λαμβάνει ὡς ὄθρον ἀπὸ ἕν χρυσοῦστον τόμον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως ἐκ των τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3,50 κατ' ἐκλογῆν του.

δ'.—*Επανοὶ* ἀπονέμονται εἰς ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν Εὐσημῶν μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦλάχιστον των τοῦ τελευταίου βραβευθέντος. Καὶ Εὐσημῶν Μνεία εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Εὐσημῶν μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦλάχιστον των τοῦ τελευταίου ἐπιανεθέντος.

11.—Ἄμα τῆ λήξει ἐκάστης τριμηνίας, (28 Φεβρουαρίου, 31 Μαΐου, 31 Ἀυγούστου) ἀρκεῖ ἕκαστος νὰ στείλῃ πρὸς τὴν Διάπλαισιν λεπτομερῆ σημειώσιν των Εὐσημῶν, τὰ ὅποια ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριμηνίας. Ἄμα δὲ τῆ λήξει τοῦ ἔτους (30 Νοεμβρίου) γενικὴν σημειώσιν ὅλων των Εὐσημῶν τὰ ὅποια ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους. Ἄλλως δὲν ἀναφέρεται εἰς ἀποτελέσματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἀλληλογραφία.—Μικρὰ Ἀγγελία

1.—Κάθε συνδρομητῆς ἔχων ψευδώνυμον και τ' ἀδέλφια του, ὅσα ἔχουν ἐπίσης ψευδώνυμον, δύναται νὰ γράφουν ἐπιστολάς πρὸς τὴν Διάπλαισιν. Αἱ ἐπιστολαὶ αὐταί, εἴτε νὰ λαμβάνονται ὡς ὄθροι, πρέπει νὰ εἶνε ὅση τὸ δυνατόν σύντομοι και καθαρογραμμένα· ὅταν δὲ περιέχουν τι ἐξὸν ἀπαντήσεως και ἂν τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ χρόνος, ἢ Διάπλαισις ἀπαντᾷ δημοσίῳ εἰς ἰδιαίτερον στήλην, ἢ ὅποια ἐπιγράφεται *Ἀλληλογραφία τῆς Διαπλάσεως*.

2.—Ἐντός τῆς ἀλληλογραφίας μετὰ τῆς Διαπλάσεως, οἱ φίλοι τῆς συγκοινωνοῦν και πρὸς ἀλλήλους διά των *Ἐρωτήσεων και Ἠλληροφοριῶν*. Ὑπάρχει πρὸς ταῦτα ἰδιαίτερα στήλη, ἐπιγραφομένη *Μικρὰ Ἀγγελία*, ἔπου ἕκαστος δύναται νὰ δημοσιεύσῃ πᾶσαν πληροφορικὴν, ἢ ἐρώτησιν, ἢ πρότασιν, ἢ ἀγγελίαν,—τῆ ἐγκρίσει πάντοτε τῆς Διαπλάσεως—προκαταβάλλων τὸ ἀντίτιμον κατὰ τὴν ἐξῆς διατίμησιν:

α'.—Ἡ λέξις μετὰ ἄπλά στοιχεῖα των 8 στιγμῶν λεπτὰ 5, μετὰ πᾶσα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, και μετὰ κρηλατὰ τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὄρος 15 λέξεις, δηλαδή και αι ὀλιγώτεροι των 15 πληρόντων ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω και ἀπὸ μίαν λέξιν μετὰ κρηλατὰ ἢ παχῆα ἢ ἄπλά στοιχεῖα των 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἕξ

λέξεις ἄπλά. — Αἱ μὴ συνοδεύμενα ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελία δὲν δημοσιεύονται.

6'.—Αἱ τοὺς μὴ συνδρομητῆς, τοὺς ἐπιθυμῶντας νὰ δημοσιεύσων εἰς τὴν Διάπλαισιν Μικρὰ Ἀγγελία, τὸ ἄνω τιμολογίον ὀπολογίζεται εἰς τὸ διπλοῦν, ἦτοι ἡ λέξις λεπτὰ 10.

8.—Διὰ τοῦ Γραφείου τῆς «Διαπλάσεως» γίνεται και ἀνταλλαγὴ ἐπιστολῶν μετὰ των συνδρομητῶν τῆς Ἄλλ' ἢ Ἀλληλογραφία αὐτῆ ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ ὀμοφύλων. Ἀγοραῖ ἀλληλογραφίαν μετὰ ἀγοραῖ, και κοράσια μετὰ κοράσια. Αἱ σχετικαὶ πρότασεις δημοσιεύονται εἰς τὴν στήλην των Μικρῶν Ἀγγελιῶν ἐπὶ πληρωμῇ. Αἱ δὲ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ συνοδεύονται ὑπὸ γραμματόσημον 30 λεπτῶν και νὰ τίθενται εἰς ἀνοικτὸν φακέλλον, διὰ νὰ τὰς ἀναγινώσκῃ πρῶτον ἡ Διάπλαισις και, ἀν τὰς ἐγκρίσῃ, νὰ τὰς στέλλῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Κανονισμὸς των Μικρῶν Μυστικῶν

1.—*Μικρὰ Μυστικὰ* ὀνομάζονται τετράδια, τὰ ὅποια ἐξεδύκων ἢ Διάπλαισις, ὅπως ἀνταλλάσσονται κορίως μετὰ των συνδρομητῶν τῆς. Ἐκαστον τετράδιον *Μικρῶν Μυστικῶν* περιέχει 30 ἐρωτήσεις, και ἀπέανται αὐτῶν, τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ τὰς ἀπαντήσεως.

2.—Τὰ *Μικρὰ Μυστικὰ* πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον μας. Ἐκαστον τετράδιον τιμᾶται λεπτὰ 15. Ἐπὶ τετράδια φρ. 1. Ἐκατέντε τετράδια φρ. 2. Δέσημ ἐξ εἰκοσιπέντε τετράδιον, φρ. 3.

3.—Ἡ ἀνταλλαγὴ τετραδίων διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, γίνεται ὑπὸ τοῦς εξῆς ὄροις:

α'.—Ό ἐπιθυμῶν ν' ἀνταλλάξῃ Μικρὰ Μυστικὰ διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, πρέπει νὰ ἔχῃ ψευδώνυμον, διότι αι ἀνταλλαγαὶ γίνονται ἀσπαστικτικῶς μετὰ ψευδωνύμων. Πρῶτον λοιπὸν διὰ γράφῃ πρὸς τὴν Διάπλαισιν μετὰ τον ἐπιθυμῶν ν' ἀνταλλάξῃ, ἢ δὲ Διάπλαισις θὰ δημοσιεύσῃ τὴν πρότασιν εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς Ἀλληλογραφίας, εἴαν αἱ πρότασεις συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου τῆς καταχωρήσεως ὡς εξῆς: Διὰ τὰς πρώτας τρεῖς προτάσεις λεπτὰ 25· διὰ τὰς ἐπιπλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλου, 5 λεπτὰ ἡ λέξις.

β'.—Ό ἄλλος, ὁ ὅποιος θὰ ἴδῃ τὴν πρότασιν, εἶνε ἐπιτέως ἐλεύθερος νὰ τὴν δεχθῆ ἢ ἔχι. Ἄν δεχθῆ, τότε, ἀντὶ πάσης ἄλλης εἰδοποιήσεως, πρέπει νὰ στείλῃ πρῶτος ἔν τετράδιον του πρὸς τὴν Διάπλαισιν, ἢ ὅποια τὸ στέλλει πρὸς τὸν προτείνοντα· και ἕκαστος πάλιν, ἀμα λάβῃ τὸ τετράδιον, δρσίλει νὰ στείλῃ τὸ ταχέως ἐν ἰδικῶν του διὰ ν' ἀποσταλῆ εἰς ἀπόδασιν πρὸς τὸν δεχθέντα τὴν ἀνταλλαγῆν: Ὅθτω λοιπὸν ὁ μὲν δεχόμενος τὴν ἀνταλλαγῆν στείλει τετράδιον παύτως, ὁ δὲ προτείνων αὐτῆν, στείλει δεύτερον.

γ'.—Ό τε δεχόμενος τὴν πρότασιν, καθώς και ὁ προτείνων, ἔταν ὅτι στείλουν τὸ τετράδιον των, πρέπει πρῶτον νὰ γεγῶνεν τὰς ἀπαντήσεως, νὰ τὸ ὑπογράψουν, πάντοτε μετὰ τὸ ψευδώνυμον των ὑπὸ τὸ ὅποσον ἔγινεν ἡ πρότασις, (ἢ και μετὰ τὸ ὄνομα των μαζί, ἀν θέλουν νὰ φανερωθῶν), και εἰσωκλείσων ἔν γραμματόσημον 10 λεπτῶν, (πάντοτε δέκα λεπτῶν εἰς ἀνοικτῶτε εἶνε τὸ τετράδιον), νὰ γράψων εἰς τὸ ἄνω περιθῆριον τοῦ ἐσωφύλλου μετὰ μαλβροδοκῶνδουλον πρὸς ποῖον ἀπευθύνεται τὸ τετράδιον, (τὸ ψευδώνυμον του ἀρκεῖ), και νὰ τὸ στείλουν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως, ὅπως τὸ διαδέσθῃ.

4.—*Τετράδια μετὰ ἀδόμους και ἀπερθεῖς ἀπαντήσεως*, μετὰ προσωπικῶς ἐπιανημῶς, μετὰ

πειράγματα και. δὲν διαβιβάζονται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

5.—Νέαι προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν ἐκ μέρους των καθυστερούντων τετράδια, ἦτοι μὴ ἀποδιδόντων τὰ ληφθέντα ἐντός μηνὸς τὸ πολὺ, δημοσιεύονται μὲν, ἀλλὰ σημειουμένου, συγχρόνως μετὰ τὴν δημοσίευσιν, τοῦ ἀριθμοῦ των τετραδίων τὰ ὅποια οφείλει ὁ προτείνων, ἐντός παρενθέσεως εὐθὺς μετὰ τὸ ψευδώνυμον του.

6.—

δόθησαν 24 τόμοι, ονομαζόμενοι «Τόμοι τῆς Πρώτης Περιόδου». Ἀπὸ τοῦ 1894 ἡ «Διαπλάσις» ἔγινε ἀπὸ δεκαπενθήμερου ἐβδομαδιαία, ἢ ἑξαήμερη καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Β' Περῖδον. Καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ἦτοι ἀπὸ τοῦ 1894 μέχρι τοῦ 1909, ἐξεδόθησαν τόμοι 16 ὀνομαζόμενοι «Τόμοι τῆς Δευτέρας Περιόδου».

4.— Ἡ διεύθυνσις τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ἐκδίδει ἐκαστὸς καὶ τόμος, ἀνεξεκέρτους τοῦ περιοδικτοῦ, περιέχοντες ἐκαστος ἀπὸ ἑν τριπλῶν καὶ ἡθικῶν ἀναγνώσματα, ὡς ἐπὶ τοῦ πλείουσι μυθιστορηματικῶν εἰκονογραφημένων. — Οἱ τόμοι οὗτοι κυκλοφοροῦνται ἐκδόθησαν τῆς «Διαπλάσεως».

5.— Διευθυνεὶς τῶν τομῶν «Διαπλάσεως» καὶ «Βιβλιοθηκῆς» δημοστεύεται ἐκαστὸς εἰς τὸ φύλλον, ὑπάρχει δὲ καὶ ἰδιαίτερος τυπωμένος, λεπτομέρειατος, μετὰ ὅλα τὰ εἰς τοὺς διαφόρους τόμους περιεχόμενα ἐκτενῆ ἀναγνώσματα καὶ ἀπεστάται δωρεάν πρὸς πάντα αἰτούμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἀνανέωσις συνδρομῆς.— Ἀλλαγὴ διευθύνσεως.— Ἐλλείποντα φυλλάδια.

1.— Ἡ συνδρομὴ εἰς τὴν «Διαπλάσιν» εἶνε προσηλυστέα ἑπομένως δὲ συνδρομητῆς δὲ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ, πρῆκε, πρὶν λήξῃ ἡ συνδρομὴ τούτου, νὰ τὴν ἀνανέωσῃ. Ὁ μὴ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀφαιρεῖ νὰ τὸ δηλώσῃ δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου, καὶ νὰ ἐπιστρέφῃ τὸ πρῶτον μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνδρομῆς του φυλλάδιον, σημαίων ἐπ' αὐτοῦ τὴν λέξιν «Ἀπαράδεικτον» καὶ τὸ ὄνομα τῆς.

2.— Κατ' ἔτος ἡ Διαπλάσις προκηρύσσει Λαχεῖον Δώρων διὰ τοὺς προπληρόντας συνδρομητῆς τῆς. Φέτος τὰ δῶρα ταῦτα εἶνε ἀξίως 1700 ἑνὸς δραχμῶν, καὶ θὰ διανεμηθῶν εἰς πέντε κληρώσεις ὡς ἔξής: Ἡ Α' κληρώσις ἐξαμερηνία, θὰ γίνῃ τὴν 4 ἑβδομάδα τοῦ Δεκεμβρίου καὶ θὰ λάθῃ μέρους εἰς αὐτὴν ὅλοι οἱ συνδρομηταὶ, ὅσοι ἐπληρώσαν τὴν ἔτησιαν ἢ ἑξαμήνου συνδρομὴν μέχρι τέλους Νοεμβρίου. Ἡ Β' κληρώσις θὰ

γίνῃ τὴν 15 Ἰανουαρίου, ἢ Γ' τὴν 15 Ἀπριλίου, ἢ Δ' τὴν 15 Ἰουλίου καὶ ἢ Ε' τὴν 15 Ὀκτωβρίου. Εἰς ἐκάστην τῶν κληρώσεων τούτων θὰ κερθίζου 50 ἀριθμοὶ, θὰ συμμετάσχωσι δὲ οἱ ἔχοντες προπληροσθῆ ἔτησιαν, ἑξαμηνίαν, ἑξαμήνου ἢ τριμήνου συνδρομὴν, ἐντός τῆς ὁποίας νὰ περιλαμβάνεται ἡ ἡμέρα τῆς κληρώσεως.

3.— Πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων καὶ π-ραγγεῖα, καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐπιστολὴ ἀνα-θινηται πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Π. Παπαδόπουλον, διευθυντὴν καὶ ἐκδότην τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων», ὁδὸς Εὐρυτι-δου, 38, εἰς Ἀθήνας. Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν ἄλλων παραγγελλῶν ἀπο-στέλλεται: Α) διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἢ ὁποῖα—σημειωτέον καλῶς—εἶνε τὸ ασφα-λέστερον καὶ δι' αὐτὸ τὸ προτιμότερον ἀπὸ καθεῖ ἄλλο μέσον ἀποστολῆς χρημάτων Β) ἀλλὰ εἴπε ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, διὰ χερτο-νομισμάτων κατὰς Κράτους.— Γ) διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς (chèque) ἐπὶ Παρισίων Δ) διὰ χρυσῶν νομισμάτων ἐσηρησμένων ἐν-τός λεπτοῦ καρτονίου.— Ε) διὰ τοκομερι-δίων τῶν λαχειοφάρων ὁμολογιῶν τῆς Ἑ-θνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Κτη-ματικῆς Πιστεως Ἀγύπτου.— ΣΤ) διὰ τα-χυδρομικῶν ἐνταλμάτων (postal order) τῶν Ἀγγλικῶν Ταχυδρομῶν ἐπὶ Λονδίνου, ἢ ἄλ-λης οἰκιστήσης ἀγγλικῆς πόλεως, πληρω-τέων εἰς τὸν κομιστὴν.— Ζ) Τὰ μικρότερα τοῦ ἐνὸς (1) φράγκου ποσὰ εἶνε δεκτὰ εἰς γραμματόσημον τοῦ Κράτους ὁπόθεν γίνεται ἡ ἀποστολὴ. [Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ ἀντὶ γραμματισμῶν προτιμότερον εἶνε νὰ στέλ-λωνται Διεθνῆ Ἐνοσημα Ἀπαντήσεως (Coupons-reponse internationaux) πω-λούμενα καὶ αὐτὰ εἰς τὰ Ταχυδρομεία].— Η) Μόνον ἀπὸ μέρους τῆς Τουρκίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἕνεκα ταχυδρομικῆς ἐκδιδόμενα ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς δεχόμεθα, ἐξαιρετι-κῶς, καὶ μεγαλεῖτερα τοῦ ἐνὸς φράγκου ποσὰ εἰς γραμματισμῶν Ὀθωμανικά, ὁπο-λογοῦσιν ὁμοῦ τοῦ φράγκου πρὸς πέντε (5) γρόσια γροτὰ.

4.— Ἐπιστολὴ μετὰ χρήματα, ἀνάγκη νὰ ἀπεστάληται συνοικημένη καὶ καλῶς σφραγισμένη δι' ἰσπανικοῦ μηροῦ πρὸς ἀποφυγὴν ἀπω-λείας ἢ παραβιάσεως.

Ναπολεόντος. Ὁλη ἡ ναπολεόντιος ἐπο-ποιία. Ὁ μικρὸς βασιλεὺς τῆς Ρώμης, ὁ ἀειτιδῶς, ἐκ τῶν ἥρώων του. Νὰ ἴδῃτε εἰς τὸ Γ' μέρος, ὅταν ὁ Τίταρος, ἀρρωστωμένος εἰς τὸν Ναπολέοντα, ἐπιχειρῇ νὰ κλέψῃ ἀπὸ τὴν Αὐστρίαν τὸν Βασίλεα τῆς Ρώμης!... Τὶ ἀγωνιώδεις σκηναί! Ἐκτός τοῦ μυθιστορηματικοῦ αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου κάθε συνέχαιαν θὰ στολιζοῦν τρεῖς καὶ τεσσαρες εἰκόνες, καὶ τὸ ὁποῖον θὰ φερελ-λάγη ἀγῶνα καὶ κορτοῖα, μικρὰς καὶ μεγά-λους, — θὰ σὰς δώσω φέτος πλήθος μικροτέ-ρων διηγημάτων, πραγματωτικῶν ἀρ-θρων εἰκονογραφημένων, Μαγικῶν παιγνίων, κτλ. κτλ. Τὰ δὲ «Νέα καὶ Περίερα ἀπὸ δλου τὸν κόσμον» καὶ ἡ «Σελὶς Συνεργα-σίας Συνδρομητῶν», τὰ σήμερον ἐγκαινι-ζόμενα, μεταβάλλουν, ὡς βλέπετε, ἐντελῶς τὴν ὄψιν τοῦ φύλλου. Νέα περίοδος, νέα Διάπλάσις! Ζήτω!

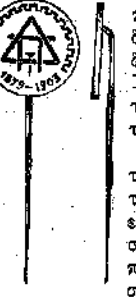
Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ

Ὁ κ. Νικόλαος Π. Παπαδόπουλος, διευ-θυντῆς τῆς Διαπλάσεως, ἐκφράζει τὰς θερμ-οτάτας τοῦ εὐχαριστίας πρὸς ὅλους τοὺς συν-δρομητῆς καὶ τοὺς φίλους μας, οἱ ὅποιοι τὸν συνεχῶς διὰ τὴν ὀνομαστικὴν εορτὴν του μετὰ τῶν θερμῶν καὶ κολεκτικῶν ἐκφράσεων, εἰς τηλεγραφήματα, ἐπιστολάς, δελτάρια καὶ

5.— Ὁ πληρόνων ἔτησιαν, ἑξαμήνου ἢ ἐτῆ-μηνον συνδρομῆν, ἀποκτῶ τὸ δικαίωμα μιᾶς τοινίας τυπωμένης, ὑπὸ τὴν ὁποίαν τῶ στέλ-λαται τὸ φύλλον ταχυδρομικῶς. Διὰ πᾶσαν ἀνὰ ἐτῆ μετὰ ἀλλαντῆν διεθνήσεως, ὁ συν-δρομητῆς ἀφαιρεῖ νὰ στέλλῃ καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἀπαιτούμενην δαπάνην πρὸς ἐκτύπω-σιν τῆς νέας ταίνας. Ἄλλως ἢ διεθνήσεως δὲν εὐθύνεται διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῶν φυλλ-αδίων. Ἐπίσης, ἀν δὲν λάθῃ κανεὶς τὸ φύλ-λον μιᾶς ἐβδομάδος, ἀφαιρεῖ νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως: μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ταχυδρομικοῦ καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ ἀπωσθεν φύλλον, τὸ ὁποῖον τότε στέλλεται ἐκ νέου δωρεάν. Αἰτή-σεις ὁμοῦ περὶ ἀνακληθῶσας φύλλων μὴ γινόμενα ἀμέσως, δὲν εἶνε δεκτὰ, ἀν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου τῶν ζητου-μένων φυλλαδίων. (Ἐκαστὸν φύλλον τοῦ τρέχοντος ἔτους λεπτὰ 20, τῶν προηγουμέ-νων ἐτῶν λ. 25).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.
Τὸ Σῆμα τῆς Διαπλάσεως

1.— Τὸ Σῆμα εἶνε μικρὰ κερφίς ἐξ ἀργῆ-ρου ἐπιχρυσος, τὴν ὁποίαν φέρουν πρὸς διά-κρισιν καὶ ἀναγνώρισιν οἱ συνδρομηταὶ καὶ αἱ συνδρομητρίαι τῆς «Διαπλάσεως». Ἡ κερ-φίς αὕτη, κομωτάτη, φέρει ἐπὶ κυκλικῶν βᾶθους χρυσοῦ διὰ μαῦρου, τὸ μονόγραμμα Δ. τ. Η. (Διαπλάσις τῶν Παίδων) περιβαλλόμενον ὑπὸ μαϊν-δροῦ, ὅστις συμπληροῦται διὰ τῆς χρονολογίας 1897—1909 (τὸ ἔτος τῆς Ἑβδόμης τοῦ περιοδικῶ καὶ τὸ ἔτος τῆς Εἰκοσοπεντατηρίας).

2.— Ὅσοι τῶν συνδρομη-τῶν ἐπιθυμοῦν ἢ ἀποκτήσουν τὸ Σῆμα, πρέπει νὰ στείλουν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλά-σεως φρ. 3. Οἱ ἐκ τῶν Ἑ-παρχίων πρέπει νὰ προσθέ-σουν καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐ-ξοδα τῆς ἀποστολῆς. Οἱ ἐκ τοῦ ἑξωτερικοῦ δὲν προσθέτουν τίποτε διὰ τὰ ἐξοδα τῆς ἀπο-στολῆς, ἀλλὰ πληρόνουν 3 φράγγικα χρυσοῦ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΘΑΥΤΟΥ

ἐπισκεπητῆρια ἀναριθμητα. — Ὁ χῶρος δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἀναφέρωμεν τοὺς συγχαρίντας ὀνα-μαστὶ. Ἄς εἶνε ὁμοῦς βέβαιαι ὅλοι, ὅτι τὰ δειγματοὶ αὐτὰ τῆς συμπιεσίας των, τῆς ἀγά-πης των, τῆς ἐκτιμητικῆς των πρὸς τὸν διευ-θυντὴν μας καὶ τὸ ἔργον του, μᾶς συγκινοῦν βαθύτατα.

Σὰς ὑπενωμίζω ὅτι ἀφαιρῶτε νὰ μοῦ στεί-λετε Σημειῶσαι περὶ τῶν Εὐσεμῶν τοῦ 1909—τῶν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου — τὸ ταχύτε-ρον. Ὅποιοι δὲν μοῦ σταίλῃ τὴν Σημειῶσιν του μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, δὲν θάναφερθῇ εἰς τὰ ποτελέσματα.

Τὸ φηροδελτίον δὲν ἤτοιμάσθη ἀκόμη. Ἐλπίζω ὅτι μετὰ τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ σὰς ἀναγγεῖλω τὴν ἀποστολὴν του.

Θεορμητὰ συγχαρήτῆρια πρὸς τὸν ἀγαπη-τόν μου Ἑλληνοπαῖδα (Γεωργίου Γατρίδου), ὁ ὁποῖος ἀνηγορεύθη παμφήρην διδάκτωρ τῆς Φαρμακευτικῆς μετὰ τὸν βαθμὸν ἄριστα, καὶ ἐδέχθη τὰ συγχαρήτῆρια τῶν καθηγητῶν του, καὶ μάλιστα μετὰ προσφωνήσεως. Ἐδῆς του, καὶ εἰς ἀνάθετα!

Ἀγνατῆ Βασίλισσα, ἐν καὶ ἀργά, δέξου καὶ τὰ ἰδικὰ μου συλλυπητήρια διὰ τὸν θά-νατον τῆς σεβαστῆς καὶ ἀγαπητῆς σου Παι-γίας. Μετὰ πάλιν ἐνδιαφέρον ἐδίδαξα τὴν ἐπι-στολὴν σου. Τὰ παιδιὰ πάντοτε μαζί σου ἐνθουσιασμένα.

Σ' εὐχαριστῶ πολὺ, Δεκαπενταετῆ Πλοίαρχ-ος, δι' ὅσα γράφεις. Φροντίξω πάντοτε, βλέ-πειν, νὰ εἶνε ἡ ὕλη μου τοιαύτη, ὥστε οἱ Ἑλληνοπαῖδες νὰ ἐνθουσιαζῶνται εἰς τὴν ἀναγνώσιν τῆς σου: σὺ οὐτῆ, ναιρῖς, θὰ εἶχα λόγον ὑπαρξῆσαι, ἐὰν ἠμποροῦσαι κανεὶς νὰ εἰρσικῇ ἄλλοῦ καλλίτερον μυθιστορηματα διηγήματα, ἀθηναϊκὰς ἐπιστολάς, κτλ. ἀπὸ τὰ ἰδικὰ μου.

Σήμερον μόνος μανθάνω τὸν θάνατον τῆς καλαίας μου συνδρομητρίαις Χρυσῆς Δ. Ταυ-ρίδου, τῆς ἀγαπητῆς μου Βουνοπούλας τοῦ Νικητοῦ Αἰμοῦ. Πόσον ἦτο καλὴ! πόσον μετ' ἀγαπῶν... Μεγάλῃ ἀπόλαυσιν ὁ τὸσον προῶ-ρος θάνατος τῆς! Κ' ἐγὼ δὲν ἤξυρω μετὰ τι λέξεις πλεόν νὰ παραγορῶσω τοὺς συγγενεῖς τῆς, καὶ πρὸ πάντων τὴν ἀγαπητὴν μου Ἑλληνοπαῖδα τῆς Θεάνης, τὴν βαρυνεθῆ ἀδελφῆν.

Πλοίαρχε Νέμος, εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ πρῶτον ἐξαπόδειμα τοῦ 1910, τὸ ὁποῖον δὲν ἀμετέλλω, ὅτι θὰ ἔχη συνέχαιαν. Ὡς βλέ-πειν ἀπὸ τὸ σημερινόν φύλλον, ὁ νῆος μας τόμος προημνύεται ἀνὸς τερος ἄκων τῶν προη-γουμένων, ἐπομένως ἔξιος συστάσεως καὶ ὑπο-στηρίξεως θερμῆς—μετ' ἄλλους λόγους ἐξου-νάματος.

Τὸ Μυροβόλον Ἴον μοῦ γράφει ὅτι προ-χθὲς ποῦ εἴρηται τὸ Ἀργιολοῦλονδο, ἐμαξυ-θησαν στὸ σπίτι του ἑνα σωρὰ παιδιὰ καὶ κο-ριτοῖα, ὅλων συνδρομητῆ καὶ συνδρομητρίαι-ν. οἱ μετὰ τῶν ἄλλων ἔπαιζαν καὶ τὴν «Μικρὰν Μάντιν» ποῦ σὰς εἰδίδαξεν ὁ Ἄα-ριας, καὶ οἱ ἐπέτρεψεν θαυμάσια. Καίρω πολὺ. Πραγματικῶς, Μασὶα Μάνια, ἡ Σ. Σ. Σ. εἰπεκόλλασε μὲγαλ ἑνθουσιασμοῦ μετὰ τῶν συνδρομητῶν μου, ἀλλὰ ὄφελον νὰ εἶπω ὅτι ἔως τὴν νῦν δὲν ἔδωκα ἢ ἀποτελέσματα ποῦ ἐπερίμενα. Ὅλιγα πρωτότυπα ἑλθοῦ, καὶ ἀπὸ αὐτὰ, ὀλίγιστα ἦσαν καλὰ. Ἄς ἐλπίσω, ὅτι ἀπὸ σήμερον ποῦ ἀρχίζει καὶ ἡ δημοσίευ-σις, ἐξ ἤλης, διὰ τοῦ παραδείγματος, θὰ ζυρρεῖσθ.

Εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐνεργείας, Ἀά-τρις τῆς Ἑλλάδος. Κάμεν ὅτι ἠμπορεῖς, διὸς ἔχονε μεγάλην ἀνάγκην ἐξουσιάζομαι. Καίρω ποῦ ἀπεφάσις νὰ μοῦ γράφῃς τα-κτικὰ.

Στέρω κ' ἐγὼ τί νὰ τῆς γράφῃς, Ἐμμαι Ζακυνθία! Τὰ θέματα μιᾶς φιλικῆς ἐπιστο-λῆς εἶνε τόσα πολλὰ! Τὸ Σχολεῖον, αἱ δια-σκεδάσεις, ὁ καιρὸς, ἡ Διαπλάσις κλπ. Λοι-πὸν, ὀλίγ' ἀπ' ὅλα.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.
Ἐργασίοντα: Οἱ «ἀδοὶ Πήθηκοι» τοῦ Ἀθανασίου Διάκου: ὁ «Φιλοποιμῆν» τοῦ Ἐμμαι Ζακυνθία: ἀνεκδοτὰ καὶ παιδικὰ πνευ-ματα τοῦ Ἀρχαίου Σπαρτιατοῦ καὶ τοῦ Ἑλ-ληνος Σημαιοφόρου: δύο διηγητῆται τῆς Κωματισμοῦς Κωνολεῦνον διηγητῆται καὶ ἀνεκδοτὰ τῆς Γλυκεῖας Παριδας.
Ἀπορρίπτονται ὡς πολὺ γνωστά: τὸ Ἀνεκδοτὸν τοῦ Ἰουλίου Ζανέν τὸ ἀσῆμα τῆς γῆς ὁ ἀμῆρας Ἀλέξανδρος ὁ ἀχωρι-κὸς μετὰ τὰ ματογύλια ὁ ἀιατρὸς Ἀνεμαν. Πιὸ νέα πράγματα νὰ προτιμάτε.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

(Ὅδενα ψευδώνυμον ἐρηρῆται ἢ ἀνασθεῖται ἐν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τοῦ δικαιομάτος φρ. 1. Τὰ ἐρηρῆματα ἢ ἀνασθεῖματα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1910. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α. ἀνι-μων εἰς ἀγάγια, καὶ ὅσα ἀπὸ κ. εἰς κορτοῖα.)
Νέα ψευδώνυμα: Ἄσπρος, Κόρακας, Α. (Γ.Μ.) Γλυκεῖα Ἀνάγκησις, Α. (Η.Τ.) Χιῶ-νιμο Ἀναοιαλῆ, Α. (Α.Σ.) Πάντος Ἑμπερος, Α. (Α.Μ.) Γενναῖοφυκος Ἑλληνας, Α. (Ε.Λ.) Τοῦ Πόνου τοῦ Χαμῆγλο, Α. (Β.Κ.) Δευκὸν Κορῶν, Α. (Α.Τ.) Θεραπειῶν τῶν Μουσοῦν, Α. (Μ.Ο.) Πῶθος Ἑλληνομοῦ, Α. (Π.Κ.) Ἄβρα τῆς Μουρίας, Α. (Σ.Κ.) Ροῦβῶρος

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

(Ὅδενα πρῶτος δημοσιεύεται, δὲν δὲν συν-δεδύεται ἀπὸ τοῦ ἀντιτίμου ὡς ἔξής: Διὰ τὰς πρῶτας τρεῖς προσέσεις λεπτὰ 25. Διὰ τὰς ἐπὶ πλεόν τοῦ αὐτοῦ φύλλον, 5 λεπτὰ ἢ λέξες.— Προτιεῖται μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχύον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἔχοντες ψευ-δώνυμον ἐπισσε ἰσχύον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προσέ-σεις μὲ δνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηγορημένα, δὲν δημοσιεύονται. — Ὁ ἐντὸς κατηγεθῶσας ἀριθμὸς σημαίνει πῶσα ἐστῆρια δὲν ἀνταπέδω-σεν εἰσέτι ὁ κρηρῆων.)
Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀναλ-ἀξουν: τὰ Μασὶα Μάνια (0) μετ' Ἡουῶ. Ἀργαῖα, Σιλφίδια, Ζακυνθίων Πανοῖν — τὸ

δ Κασακινῆς, Α. (Π.Μ.) Μέλλουσα Νική-τρια Ἑλλάς, Α. (Μ.Π.) Ἐξορῆσις Ἀγῆς, Α. (Κ.Μ.) Ναυτοῖαις τοῦ Αἰγαίου, Α. Χαρά τῶν Ἑλλήνων, Α. (Π.Γ.) Νέα Ἰαπωνίς, Α. (Μ.Χ.) Ἀφρολόιστος Σιεργῆ, Α. (Π.Σ.) Μπαρονοκαπινιεμένη μας Γαλανόλευκος, Α. (Ε.Κ.) Ἀρτινὴ, Α. (Κ.Α.) Λαδογαῖα Ἡρα, Α. (Α.Α.) Γλυκόλαλο Ἀθηνοῦ, Α. (Α.Μ.) Στεναγμὸς τῆς δουλῆς Ἡπειρου, Α. (Α.Ζ.) Ἡχώ τῶν Ἀκροεργασιῶν, Α. (Ι.Ζ.) Ἀ-ργειμμένη Θάλασσα, Α. (Π.Ζ.) Ἀκαυθουλίς, Α. (Α.Μ.) Κυραῖζουσα Κωνολεῦνον, Α. (τίς) Ἐανθὸς Ἰαπωνίς, Α. (Γ.Φ.) Νουρε-λιγγεσῆς Ζαῦς, Α. (Θ.Π.) Ἑρρικος τῆς Να-βάρας, Α. (...); Ἄσπρος Ἀράσις, Α. (Α.Α.) Ὀθραῖα Μολαίη, Α. (Ε.Ε.) Ἑλλη-νικὸν Ἐπιφῶ, Α. (Α.Λ.) Δημιουργήσις, Α. (Ζ.Κ.) Ναπολεόν Βουνοπούλας, Α. (...); Ἀνεμών τῶν Κρητικῶν Δειμῶνων, Α. (...); Εἰς Συμμοχάλος, Α. (Χ.Σ.) Ματαίσις, Α. (Β.Β.) Κρητικὸς Πῶθος, Α. (Μ.Π.) Ἰούλιος Καίσορ, Α. (Κ.Χ.) Γυῖος τοῦ Ἰακίου, Α. (Θ.Σ.). Ἀθήθαια Α. (Ι.Υ).

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: Ἄνθος τῆς Χίου, Α. Ποιμενική Φιλογέτα, Α. Μικρὸ Δια-βολοῦ, Α. Μικρὸς Δόγης, Α. Ἀγοροκόρυ-τος, Α. Ριζοσπάστῆς, Α. Φλάμπουρο τῆς Ἀσυραθίαις, Α. Βασιλεὺς ὁ Βουλαροκόπος, Α. Μητροπὴ Σιοργῆ, Α. Μασοικονικὸς Ἀστήρ, Α. Μικρὰ Βουκοπούλα, Α. Πρωκίτη Καλόρη, Α. τὸ ἔβυστο μας Κανθίλη, Α. Ἀργιολοῦλονδο, Α. Πῶθος Παριῶν, Α. Αἰγυπτία Ἀριστοκράτης, Α. Νυμφαῖα τοῦ Παρισίου, Α. Ἀθανασίος Διά-κος, Α. Ἑλληνοκί Θεοπίης, Α. Ρέμβη, Α. Παλλὰς, Α. Κιϋεῶν ὁ Ρωμαῖος, Α. Μετα-χρονῶν Συμμοχάλοῦ, Α. Σημαιοφόρος Ἑλ-λην, Α. Ἀραπῆ, Α. Τρέχα Γύρως, Α. Ἀ-γαπῆς Ἀλλήλους, Α. Ἀθανάσιος Ἑλλὰς, Α. Κάκειν, Α. Σιλφίς, Α. Βουλαρομάχος, Α. Βυ-ζαντινὴ Ἀηδὴ, Α. Ἀπολαταρχίδων Σόν-ταγμα, Α. Ἀειῶς, Α. Λαδογαῖα, Α. Ἰδεο-λάτρεσσ, Α. Ὀρειων τῆς Κύπρου, Α. Πανελ-λήνιος Πῶθος, Α. Κυρία δὲν μετ' Μίλλαι, Α. Ἐανθὴ Μουσαῖ, Α. Σιγὴ τὸ Ἄσος, Α. Ἀ-πόλλων, Α. Ζακυνθὴ τῆς Ἐλευθερίας, Α. Ζίνα, Α. Ἡουῶ Ἀργαῖα, Α. Πανελλήνιος Ἰδέα, Α. Δουμοῖσα τῶν Σαλιῶνων, Α. Μαν-δόμοσα, Α. Μικρὸς Πολωνός, Α. Ἑλληνο-πουλο τῆς Θεάνης, Α. Χρυσωμένη Λαίσις, Α. Δεκαπενταετῆς Πλοίαρχος, Α. Παγοδόμος, Α. Ἀνδρεῖος Ἀνδρεῖος, Α. Ἐνθουσιώδης Κό-ρησις, Α. Βασιλεὺς τῶν Ἀδριανῶων, Α. Ἐγ-ρηγοῦς Ἀθονοκράτορος, Α. Ἐμμαι Ζακυνθία, Α. Μυροβόλος Ἄβρα, Α. Σερῶν Ἴον, Α. Ἰωάν-να Δ' Ἄρκ, Α. Ἴεθὰ Φιάς, Α. Γλυκεῖα Πα-νζίδα, Α. Πρωκίτισσα τοῦ Βυζαντίου, Α. Κρητικὴ Ἀερογαλιά, Α. Κορυφὴ τοῦ Ὀ-λύμπου, Α. Ἐποχὴ τοῦ Περιοκίλους, Α. Γε-λέσσα Φοῖσις, Α. Ἄσρα τοῦ Ὄρφέως, Α. Ἡρώς τῆς Φανῆς, Α. Ἀρροσὰ Ἑσπέρα, Α. Παιρῶν Σπογγίτη, Α. Δοξασμένη Γαλανό-λευκος, Α. Ὑπερασπιστῆς τοῦ ἔθνος, Α.

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: Ἄνθος τῆς Χίου, Α. Ποιμενική Φιλογέτα, Α. Μικρὸ Δια-βολοῦ, Α. Μικρὸς Δόγης, Α. Ἀγοροκόρυ-τος, Α. Ριζοσπάστῆς, Α. Φλάμπουρο τῆς Ἀσυραθίαις, Α. Βασιλεὺς ὁ Βουλαροκόπος, Α. Μητροπὴ Σιοργῆ, Α. Μασοικονικὸς Ἀστήρ, Α. Μικρὰ Βουκοπούλα, Α. Πρωκίτη Καλόρη, Α. τὸ ἔβυστο μας Κανθίλη, Α. Ἀργιολοῦλονδο, Α. Πῶθος Παριῶν, Α. Αἰγυπτία Ἀριστοκράτης, Α. Νυμφαῖα τοῦ Παρισίου, Α. Ἀθανασίος Διά-κος, Α. Ἑλληνοκί Θεοπίης, Α. Ρέμβη, Α. Παλλὰς, Α. Κιϋεῶν ὁ Ρωμαῖος, Α. Μετα-χρονῶν Συμμοχάλοῦ, Α. Σημαιοφόρος Ἑλ-λην, Α. Ἀραπῆ, Α. Τρέχα Γύρως, Α. Ἀ-γαπῆς Ἀλλήλους, Α. Ἀθανάσιος Ἑλλὰς, Α. Κάκειν, Α. Σιλφίς, Α. Βουλαρομάχος, Α. Βυ-ζαντινὴ Ἀηδὴ, Α. Ἀπολαταρχίδων Σόν-ταγμα, Α. Ἀειῶς, Α. Λαδογαῖα, Α. Ἰδεο-λάτρεσσ, Α. Ὀρειων τῆς Κύπρου, Α. Πανελ-λήνιος Πῶθος, Α. Κυρία δὲν μετ' Μίλλαι, Α. Ἐανθὴ Μουσαῖ, Α. Σιγὴ τὸ Ἄσος, Α. Ἀ-πόλλων, Α. Ζακυνθὴ τῆς Ἐλευθερίας, Α. Ζίνα, Α. Ἡουῶ Ἀργαῖα, Α. Πανελλήνιος Ἰδέα, Α. Δουμοῖσα τῶν Σαλιῶνων, Α. Μαν-δόμοσα, Α. Μικρὸς Πολωνός, Α. Ἑλληνο-πουλο τῆς Θεάνης, Α. Χρυσωμένη Λαίσις, Α. Δεκαπενταετῆς Πλοίαρχος, Α. Παγοδόμος, Α. Ἀνδρεῖος Ἀνδρεῖος, Α. Ἐνθουσιώδης Κό-ρησις, Α. Βασιλεὺς τῶν Ἀδριανῶων, Α. Ἐγ-ρηγοῦς Ἀθονοκράτορος, Α. Ἐμμαι Ζακυνθία, Α. Μυροβόλος Ἄβρα, Α. Σερῶν Ἴον, Α. Ἰωάν-να Δ' Ἄρκ, Α. Ἴεθὰ Φιάς, Α. Γλυκεῖα Πα-νζίδα, Α. Πρωκίτισσα τοῦ Βυζαντίου, Α. Κρητικὴ Ἀερογαλιά, Α. Κορυφὴ τοῦ Ὀ-λύμπου, Α. Ἐποχὴ τοῦ Περιοκίλους, Α. Γε-λέσσα Φοῖσις, Α. Ἄσρα τοῦ Ὄρφέως, Α. Ἡρώς τῆς Φανῆς, Α. Ἀρροσὰ Ἑσπέρα, Α. Παιρῶν Σπογγίτη, Α. Δοξασμένη Γαλανό-λευκος, Α. Ὑπερασπιστῆς τοῦ ἔθνος, Α.

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω προσμεροσθέντας, ἀπὸ τοῦ ση-μερινῶ φύλλου ἀρχίζει ὁ νέος 118ος διαγω-νισμὸς τῶν Ἀσῶων.— Ἀποτελέσματα τοῦ παρὸς σύνθετον Πνευματικῶν Ἀσῶσεων 117ος διαγω-νισμῶν δὲ δημοσιεύονται τῶν Ἀπριλίων. Ἄλλῃ ἡ δημοσίευσις τῶν ἐνημεροσθῶν Ἀσῶσεων ἀρχίζει ἀπὸ σήμερον καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τέλους Μαΐου.—Πρὸς τὴν προσηγορέασ τοῦ νέου διαγω-νισμοῦ πρὸς σύνθετον Ἀσῶσεων διὰ τὴν Β' Ἑ-ξαμηνίαν, κανεὶς δὲν εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ Ἀσῶ-σις πρὸς δημοσίευσιν).

<

5. Πρόβλημα.

Ερωτηθείς τις περί της ηλικίας του ἀπην- τής: Τό ἡμῶν τοῦ βίου μου καὶ ἔξ ἡμῶν, διήνησα ἐν Ἀθήναις ὡς ἐτὴ ἔζησα ἐν Σμύρ- νῃ καὶ δέκα ἔτη ἐν Κερκύρῃ. -- Ποίαν ἡλικίαν εἶχεν;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνακρέοντος

6-8. Κεντυμμένα καὶ ἀνεκστραυ- μένα ὄνόματα ζώσων.

- 1. -- Θρανία ὑπάρχουν εἰς τὰ σχολεῖα. 2. -- Μελετῶ ὅσον οὐδεὶς. 3. -- Ἡ Ἀμάθεια ἦτο αἶψ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐλευθεροῦ Ἑλληνοσ

9. Ποιμὴν ἀφοσιωτής.

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κά- τωθι ζητούμενων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω κα- θεστῆς, ἀποτελοῦν ἓνα ἐκ τῶν τριάντα Τυ- ράννων:

- 1, Ἄνθος εὐδῶδες 2, Ὀπωρικόν 3, Ζῶον χρησίμων 4, Πόλις τῆς Θεσσαλίας 5, Θεὸς τοῦ Γάμου 5, Μυθικός Βασιλεὺς.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἐνὸς Σμυρναίου

10. Μικτὸν (Φωνητεὶόλιτον μετ' Ἑλ- λησομυφάνου).

γλ-δ-ο-ω-ο-ν-τ-η-ε-ο-ο-η

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δουκὸς τῆς Σπάρτης

11-12. Γέροι.

Ἐξὸς ἦτ' ἰδρὸς ἴνες χρόνου κίς εἴλες ἦ.

Ἐστάλη ὑπὸ Γεωργ. Α. Ἀσταρίου

Table with 2 columns: ας, αε. Rows: 1906, 1907, 1908. Includes 'Χίου' and 'Ι'.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰωάννας Δάρι

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμάτων. Ἀσκήσαν τῶν φύλλων Αἰ καὶ Β.

- 411. Ἀετός (α, ἔτος). -- 412. Οὐς-πούς. -- 413. Πόλις-πολύς.

414. Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω ΑΜΕΡΙΚΗ ΔΕΥΚΑΔΙΩΝ ΓΛΑΥΞ-ΘΕΙΟΝ (Γλυξίον, Λαβύρας, Ἀ- ριστοτέλης, Ὑπόλαξις, ΕξΝορῶν). -- 417. Πείτας λαθῶν, μὴ βιασάμενος. -- 418. Μὴν ἐπανόσθη τὴν ἀρχή, ἀν δὲν ἴδης τὸ τέλος. Μὴν ἐπ' ἐν ἐς εἰς τινὰ - γχι - ἀνδ ἐν ἰδ εἰς τὰ τέ Λός.)

- 419. Ἀριστείδης (Ἄρη, τί, δις). -- 420. Ρωσός (ροδ, ὄσος). -- 421. Μαρία-μανία. -- 422. Λαμπρός-λαμπρός.

423. Ι ΜΕΡΑ 424-428. Διὰ τοῦ Κ: ΓΑΜΟΣ, ΚΙΣΣΑ, ΙΩΝΑΣ, ΝΕΡΩΝ. ὀκτῶ, ἀνακία, καμία, ἐ- κεί, ἀνοσῶ. -- 429. Μὴ σπαθιὰ ἔσχηματωμένα, -- Τὰ καίμενα μου παιδιὰ, -- Τόση χρόνια γιὰτ' ἔ- σένα, -- Πολεμοῦσαν Δευτεριά. -- 430. Ὅπου λαλοῦν πολλοὶ πετεινοί, ἀργεὶ νὰ ἔμμερώσῃ. -- 431. Ὁ ἀμελὴς τιμωρεῖται (ὡς-μὲ γις τι- μεροὶ τέ.)

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Δια- πλάσεως τοῦ 1909, ἐ- ρυθρὰ μὲ χρυσοῦ γράμματα, δι' ὅσους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδιά των εἰς τόμον, εὐρίσκονται εἰς τὸ Γρα- φεῖόν μας καὶ στέλλονται ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας φρ. 1,75.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξις μὲ ἀπλῆ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχῶν λέγει 10, διὰ δὲ τὸν συνδρομητὰς μὲς λέγει 6 μόνον μὲ παρὰ αὐτὸν τοῦ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαία τὰ τοῦ τετράσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέ- ξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ἀλιγότεραι τῶν 15 πληρόνο- ται ὡς νὰ ἦσαν 16. Ὁ ζωγιστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μιαν λέξιν, μὲ κεφαλαία ἢ παρὰ ἢ ἀπλῆ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἔξ λέξεων ἀπλῶν. -- Αἱ μὴ συνοδεύμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτύπου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται.

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ἡ ὑποστήριξις, δι' ἣς περιεβλήθη τὸ ὑπάρχον ψευδώνυμόν μου εὐδὸς ἀμα τῆ ἐμ- φανίσει τὸν ἐν ταῖς ἀγγελίαις τῆς ἀγαπητῆς Διαπλάσεως, εἰνὲ ἀξία θαυμασμοῦ.

Διὰ τοῦτο ἀπέδωκα ἕνα ἐκφράσω τῆς ἐγκαρ- δίου εὐχαριστίας μου εἰς πάντας τοὺς ψηφι- ηντάς με, συγγαίρων ἀμα αὐτοὺς δι' τὴν κρὸς τὴν σημασίαν μας καὶ πατρίδα ἀγάπην.

Ἡ ΓΑΛΑΝΗ ΜΑΣ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΑ (Πέτρος Κ. Καραγώργης) (1,1)

Ἀ ντελλάσω . εἰκόνογραφημένα δελτάρια καὶ γραμματόσημα πενταγώνθεν. Ἡ δι- εῦθυνσίς μου: Ἀθανάσιον Γ. Βιλασίτην, Σπάρτην. (1,2)

Ὁ ὄδεμόν προσπάθειαν ὅπως ἀποκόψω ψευ- δώνυμόν μου δὲν κάμνω, Ζακυνθιῆ Παναῆ, κακῶς ἐκληροφορήθητε. -- Μαῦρα Μάνια: (1,3)

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, Τὸ βραβεῖον σὴν ΓΑΛΑΝΗ ΜΑΣ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΑΝ.

Ἄστρον τῆς Ἀνατολῆς, Φιλὴ τῆς Μάννας, Φρικιὸν Νινωγίων, Δάφνη; Κλωνάρι, κλπ. κλπ. (1,4)

Ἰ διαιτέρως ἀπέδωκα νὰ εὐχαριστήσω θερμό- τата τῶς ψηφισάσας με καλαισθητοὺς καὶ φιλοπατρίδας Δεσποινίδας. Ἡ Γαλανὴ μας Σταυροφόρα (1,5)

ΛΑΟΙ ΔΕΚΑ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ Διὰ τὸ Δημοφήσιμα τοῦ 1909 ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΓΑΛΑΝΗ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΑ ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ ΔΟΞΑ ΕΛΠΙΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΥΧΩΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΑΡΤΙΟΥ ΚΑΜΠΑΝΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ ΣΠΙΝΟΡ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΠΟΘΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ (1,6)

Π α καλῶ πάντας τοὺς ψηφιστάς με εἰς τὸ Δημοφήσιμα τοῦ 1908 νὰ ψηφι- σωσι τὰ ἀνωτέρω δέκα ψευδώνυμα, ἀξία πά- σης ὑποστήριξεως. Χρυσόφωρον Ἑλπίδα (1,7)

ΔΟΞΑΣΜΕΝΗ ΓΑΛΑΝΟΔΕΥΚΟΣ Ἡ Ρευβάσουσα Σελινολόγις, Ἡρώϊς τοῦ Μεσολογγίου, Χρυσὸ Παγώνι, Χρυσὴ Μάσκα, συλλυποῦνται ἐγκαρδίας Αλ- γυπτίαν Βασιλόπαιδα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς προαφιλοῦς τῆς γιαιάς. (1,9)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ

ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ Τὴν 30 Νοεμβρίου ἔληξε τὸ 31ον εἶος τῆς Διαπλάσεως καὶ μὲ τὸ φυλλάδιον τοῦτο εἰσερχόμεθα εἰς τὸ 32ον. Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ μας, τῶν ὁποίων ἔληξεν ἡ συνδρομή, νὰ τὴν ἀνανεώσουν ἐγκαιρῶς. Μ ἐ τὰ φυλλάδια ταῦτα διανέμονται συνεχῶς πρὸς τοὺς συνδρομητὰς Δελτία ἐγγραφῆς πρὸς συμπλήρωσιν. Ἄλλ' ἢ ἐγγραφῆ ἢ ἡ ἀνανέωσις τῆς ἐγγραφῆς δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἀνευ Δελτίου, δι' ἀπλῆς ἐπιστολῆς. Ὁ ἀσφαλῆστερος τρόπος ἀποστολῆς χρημάτων εἰνε ἢ Ταχυδρομικῆ Ἐπιταγῆ. Ἐπ' αὐτῆς δύναται τις νὰ γράψῃ καὶ τὴν παραγγελίαν του, καὶ νάποψῇ τὸν κόπον καὶ τὴν δαπάνην ἰδιαίτερας ἐπιστολῆς. Δ ὦρα ἀξίας ἐν ὄλῳ 1700 δραχμῶν θὰ διανεμηθοῦν κατὰ τὸ ἔτος 1910 εἰς τοὺς συνδρομητὰς μας, εἰς πέντε Κληρώσεις. Ἡ προσεχὴς Β' Κληρώσις θὰ γίνῃ τὴν 15ην Ἰανουαρίου, θὰ λάβουν δὲ μέρος εἰς αὐτὴν ὅσοι θὰ ἔχουν πλη- ρώση συνδρομὴν οἰαδήποτε διαρκείας, ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ συμπεριλαμβά- νεται καὶ ἡ ἡμέρα τῆς κληρώσεως. Μ ἡ λησμονή τις τὸ ἔσοδάτωμα πρὸς αὔξησιν καὶ βελτίωσιν τοῦ φύλλου. Ἐὰν τὸ ἔσοδάτωμα τοῦ 1910 θὰ εἰνε τόσον ἐλαττώον, ὅσον καὶ τὸ ἔσοδάτωμα τοῦ 1908, ἀπαξ τοῦ μηνὸς θὰ προσφέρωμεν ἐν φύλλῳ δωδεκασέλιδον. Ε ἔχετε πάντοτε ὑπ' ὄψει σας τὴν «Σελίδα Συνεργασίας Συνδρομητῶν», τὴν μεγάλην καινοτομίαν τοῦ 1910. (Ἴδὲ Ὅδηγόν τῶν Συνδρομητῶν Κεφ. Β).